

„Razmahat će se bezakonje i ohladnjeti ljubav mnogih" (Mt 24, 12)

Lažni proroci su oni „šarlatani" koji nude jednostavna i brza rješenja na patnje, koja se ubrzo pokažu potpuno nedjelotvornima. Kolikim se mladim ljudima nudi lažni lijek droge, „jednokratnih" odnosa, lake ali nepoštene zarade! Koliki su, nadalje, uhvaćeni u zamku potpuno virtualnog života, u kojem se odnosi čine jednostavnijima i iskrenijima da bi se kasnije pokazali besmislenima u svojoj dramatičnosti! Ti prevaranti, koji nude bezvrijedne stvari, oduzimaju ljudima ono najvrjednije: dostojanstvo, slobodu i sposobnost za ljubav, istaknuo papa Franjo u poruci za korizmu

1046. festa sv. Vlaha

Festa sv. Vlaha dar je koji smo dužni čuvati, s vjerom obogatiti i obogaćenog s ljubavlju proslijediti budućim generacijama, kako bi i naši potomci u sv. Vlahu prepoznavali svog parca, a u njegovoj Festi nadahnuće za biti bolji ljudi i zauzetiji vjernici u zalaganju za opće dobro, poručio biskup Mate Uzinić otvarajući Festu – Pontifikalno euharistijsko slavlje predvodio riječki nadbiskup Ivan Devčić a tradicionalnu misu na Gorici sv. Vlaha zadarski nadbiskup Želimir Puljić

20. obljetnica smrti misionara fra Vjeka Ćurića

Spomen-slavlje u rodnoj Osovi predvodio kardinal Vinko Puljić a u Kiwumu biskup Marko Semren

Domovinske vijesti

Caritas Dubrovačke biskupije član Hrvatske mreže protiv siromaštva Izaslanstvo Pečuške biskupije posjetilo Požešku biskupiju Zaređen novi đakon Križevačke eparhije Livio Marijan Biskup Škvorčević sa zatočenicima srpskog logora u Staroj Gradiški Regionalni susret inicijative 40 dana za život za područje Dalmacije Nadbiskup Barišić primio Ninu Kuluz Sjednica Pastoralnoga vijeća Splitsko-makarske nadbiskupije „Molitveni doručak" u Sisku Novi ravnatelj i urednik o HKM-u

Crkva u Hrvata

Duhovno–studijsko putovanje đakona u biskupiju Murska Sobota u Sloveniji Uz pomoć hrvatskog naroda izgrađena crkva Marije Pomoćnice u Ruandi Susret dijecezanskih svećenika s biskupom Komaricom Biskup Živković predvodio slavlje u Kotoru Započeli VIII. dani pobijenih hercegovačkih franjevac Svećenik Krčke biskupije Vedran Kirinčić postao upraviteljem njujorške župe

Inozemne vijesti

Kardinal Parolin o situaciji katolika u Kini Sveta Stolica na Olimpijskim igrama u Južnoj Koreji Papa Franjo s članovima Nacionalnog vijeća za borbu protiv lihvarjenja Papa Franjo primio predsjednika Erdogana

Prilog dokumenti

Misa – liturgija riječi
Ulica - mjesto radosnog navještaja evanđelja

Domovinske vijesti

Sjednica Konferencije nacionalnih duhovnih asistenata Franjevačkoga svjetovnog reda

Zagreb, 30.1.2018. (IKA) - Prva sjednica Konferencije nacionalnih duhovnih asistenata Franjevačkoga svjetovnog reda (OFS) u novome dvogodišnjem mandatu održana je 30. siječnja u samostanu franjevac konventualaca na zagrebačkom Svetom Duhu, pod predsjedanjem fra Vladimira Vidovića, OFMConv, novoga predsjednika Konferencije. Sudjelovali su i svi ostali članovi: novi tajnik Konferencije fra Zvonimir Brusač, TOR, fra Mate Bašić, OFM, te fra Anto Pervan, OFMCap.

Na početku su se osvrnuli na susrete i aktualna pitanja u Hrvatskome nacionalnom bratstvu Franjevačkoga svjetovnog reda u razdoblju poslije sjednice Konferencije u listopadu. Zatim se govorilo o sudjelovanju nacionalnih asistenata na sljedećoj sjednici Nacionalnog vijeća OFS-a 3. veljače. Dogovoreno je i sudjelovanje na IX. nacionalnom seminaru za formaciju koje organizira Povjerenstvo za formaciju Nacionalnog vijeća OFS-a, a održat će se od 16. do 18. veljače u Duhovnom centru sestara kćeri Božje ljubavi u Granešini (Zagreb).

Središnja točka dnevnog reda bila je posvećena XII. nacionalnom tečaju za duhovne asistente Franjevačkoga svjetovnog reda i Franjevačke mladeži (FRAMA), koji će se u organizaciji ove Konferencije i Konferencije nacionalnih duhovnih asistenata FRAMA-e održati od 26. do 28. veljače u Kući susreta Tabor u Samoboru o temi „Pomoći članovima OFS-a i FRAMA-e u svjedočenju vjere u društvu“.

Film o Dubrovačkim trombunjerima i fotomonografija „Sveti Vlaho 2016“

Dubrovnik, 30.1.2018. (IKA) - Promocija dokumentarnog filma „Dubrovački trombunjeri - vjera, ponos i tradicija“ i fotomonografije „Sveti Vlaho 2016“ održani su u utorak 30. siječnja u dvorani sv. Ivana Pavla II. u Dubrovniku u sklopu događanja „Ususret sv. Vlahu“. Film i fotomonografiju predstavili su predsjednik udruge Dubrovački trombunjeri Tomislav Macan, povjesničarka umjetnosti Maja Nodari i rektor zborne crkve Sv. Vlaha mons. Toma Lučić. Predstavljanje je moderirao povjesničar umjetnosti Ivan Viđen, koordinator kulturnih događanja „Ususret sv. Vlahu“. Autor dokumentarnog jednosatnog filma je Toni Miletić iz LMT Studio Dubrovnik, a nakladnik fotomonografije je tvrtka „Manjgura“.

Predsjednik Macan na početku je pozdravio sve okupljene, uključujući i dubrovačkoga biskupa Matu Uzinića, te istaknuo kako velik broj okupljenih sugrađana na ovom predstavljanju potvrđuje kako rad trombunjera ima pravu vrijednost. „Posebna je čast biti dio Feste, dati svoj doprinos svakoj Festi i upravo ovim želimo pokazati da Festa živi s nama, ali i kako smo mi ti koji činimo tu Festu uzvišenom i svečanom. Kako nam je ponos svake godine sudjelovati“, kazao je Macan. Istaknuo je i kako će sav novac koji se prikupi od prodaje DVD-a filma i fotomonografije ići u humanitarne svrhe. Najavio je i kako se priprema posebna monografija, ali i film za 2020. godinu.

Povjesničarka umjetnosti Nodari kazala je kako se zapisivanjem i snimanjem događaja čuva nematerijalna kulturna baština od zaborava, te kako se iz filma može jasno vidjeti koliki doprinos svome Parcu daju Dubrovački trombunjeri. Podsjetila je i kako u Festi sudjeluju i neki drugi članovi Saveza povijesnih postrojbi Hrvatske vojske,

čiji su članovi od samog njezinog osnivanja i Dubrovački trombunjeri, a to su Keglevićeva straža Kostel, Požeška gradska straža, Rapski samostreljari i drugi. O samom filmu kazala je da ovakve dokumentarne materijale treba uvijek iznova raditi kako se ne bi zaboravili ljudi, kao gospodar Antun Knego koji je preminuo prošle godine, a koji je bio ne samo trombunjer nego i barjaktar i festanjul.

„Od kamena, na kamenu stoji kip. Stoji gleda, sluša i šuti. Baš kako dolikuje jednom sijedom, mudrom starcu, a k tome i svecu. I upravo zato što šuti potrebni su mu jaki glasnogovornici. Gdje ih naći nego u trombunjernima. Oni su ti koji najavljuju početak Feste, koji krče puteve za procesije“, rekao je rektor Lučić. Njihovu važnost potvrdio je kazavši kako trombunjeri čuvaju tradiciju i identitet ovog kraja, ali i na svoj način cijelog hrvatskog naroda kao dio povijesnih postrojbi.

Na svečanosti Dubrovački trombunjera svoju pjesmu o trombunjerima pročitao je Marko Gled, a na kraju je predsjednik Macan podijelio zahvalnice dugogodišnjim i zaslužnim članovima trombunjera kao i ustanovama i pojedincima koji podupiru njihovo djelovanje.

Dubrovački trombunjeri, starim nazivom lumbardijeri sv. Vlaha, počinju i završavaju Festu sv. Vlaha, te aktivno sudjeluju u cijeloj Festi. Pucanje iz trombuna događa se uvijek kontrolirano, prema zapovijedi glavnog zapovjednika, osim na dijelu neasfaltiranog puta na Gorici sv. Vlaha na završetku Feste, gdje pri dolasku i povratku mogu slobodno pucati. Zanimljiv je i detalj da za vrijeme prve večernje molitve u katedrali uoči sv. Vlaha dok biskup kadi moći glave sv. Vlaha, trombunjeri u luci u dostojanstvenom ritmu ispaljuju plotune.

Nastanak Dubrovačkih trombunjera veže se uz 1417. godinu, a uniforme u kojima se danas pojavljuju i po kojima su prepoznatljiviji na svim važnijim događanjima u Gradu, ali i šire, su novijeg datuma.

Caritas Dubrovačke biskupije član Hrvatske mreže protiv siromaštva

Dubrovnik, 31.1.2018. (IKA) - Caritas Dubrovačke biskupije primljen je u članstvo Hrvatske mreže protiv siromaštva. Ta odluka donesena je na sjednici Izvršnog odbora. Caritas Dubrovačke biskupije zahtjev za učlanjenje poslao je u prosincu 2017. s ciljem sudjelovanja u projektima radi iskorjenjivanja siromaštva na području RH i Europske unije.

Kako stoji na službenim stranicama, Hrvatska mreža protiv siromaštva osnovana je kao nacionalna mreža udruge i fizičkih osoba koje se bave pružanjem usluga i zagovaranjem siromašnih, ranjivih i socijalno isključenih osoba te javnom politikom u području siromaštva u Hrvatskoj. Mreža od 28. lipnja 2014. godine djeluje i kao članica Europske mreže protiv siromaštva (EAPN – European AntiPoverty Network).

Cilj Mreže je utjecati na iskorjenjivanje siromaštva putem zagovaračkih aktivnosti i utjecanjem na javne politike, pokretanjem različitih inicijativa, uz kontinuiranu suradnju s Europskom mrežom protiv siromaštva. Na taj način Mreža objedinjava interese različitih ranjivih skupina, koje također imaju priliku sudjelovati kao samozagovaratelji unutar Mreže i putem posrednika-organizacija civilnog društva.

Primopredaja službe predstojnika Nacionalnog ureda za katoličke škole

Zagreb, 31.1.2018. (IKA) - U prostorima Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu 31. siječnja obavljena je primopredaja službe predstojnika Nacionalnog ureda za katoličke škole. U nazočnosti predsjednika Vijeća HBK za katolički odgoj i obrazovanje požeškog biskupa Antuna Škvorčevića i generalnog tajnika HBK dr. Petra Palića, donedavna voditeljica spomenutog Nacionalnog ureda Ivana Petrak ud. Mokri, predala je Ured s njegovim arhivom i drugim predmetima novoizabranom predstojniku Ureda na nedavnom izvanrednom plenarnom zasjedanju HBK Ivici Žuljeviću. Činu primopredaje nazočio je i novi tajnik Ureda Hrvoje Tikvić. Biskup je podsjetio nove dužnosnike na ulogu i zadaće koje ima Nacionalni ured s obzirom na funkcioniranje jedinstvenog sustava katoličkih škola u Hrvatskoj sukladno Zakoniku kanonskoga prava, provedbenom Ugovoru između HBK i Vlade RH o katoličkim osnovnim i srednjim školama, propisima Republike Hrvatske, te Odredbama HBK o katoličkim osnovnim i srednjim školama. Za izvršavanje tih zadaća formirano je pri Uredu Povjerenstvo za trajnu formaciju djelatnika katoličkih škola, koje će se pobrinuti za susret te vrste u travnju. Pored toga, zaključeno je da za provedbu Ugovora između Svete Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture, koji predviđa vlastiti kurikulum katoličkih škola, pri Uredu nastavi s radom Povjerenstvo za izradu plana i programa katoličkih škola u čijem je sastavu Odbor za srednje škole te Odbor za osnovne škole s novim voditeljem koji će uskoro biti postavljen. Konačno, dogovoreno je da Nacionalni ured razmotri dosadašnje funkcioniranje Odredbi HBK o katoličkim osnovnim i srednjim školama, koji je potvrđen ad experimentum na tri godine, te da za proljetno plenarno zasjedanje HBK u travnju pripravi prijedlog njegovih eventualnih promjena.

Rijeka: Blagdan sv. Ivana Bosca u znaku važnih obljetnica

Rijeka, 31.1.2018. (IKA) – Salezijanci u Rijeci svečano su 31. siječnja proslavili blagdan svog utemeljitelja sv. Ivana Bosca. Ovogodišnja proslava u župi Marije Pomoćnice bila je u znaku stoljeća salezijanske prisutnosti u Rijeci te 25. obljetnice djelovanja Salezijanske klasične gimnazije. Svečano euharistijsko slavlje u salezijanskoj crkvi predvodio je riječki nadbiskup Ivan Devčić.

Zahvalio je salezijancima na svemu što su učinili u njihovoj stogodišnjoj prisutnosti u Rijeci kao i na svemu što i dalje čine, posebno njegujući svoju karizmu okupljanja i poučavanja mladih ljudi. „Slaviti blagdan don Bosca ne možemo bez da se osvrnemo na pitanje mladih danas. Veliki su izazovi odgoja jer danas su brojni drugi izvori informacija, posebno novi internetski mediji, koji roditeljima otežavaju zadaću i koji su stubokom promijenili živote mladih ljudi“, rekao je nadbiskup te objasnio da je osnovno pitanje kako na mlade prenijeti prave vrijednosti. „To je moguće samo ako se tome potpuno predamo kao don Bosco koji je bio jedinstven u svojoj ljubavi prema mladima“, objasnio je nadbiskup te zaželio svima koji s mladima rade da im don Bosco bude trajno nadahnuće. Dvoje mladih, supružnici Novaković, na misi su svečano dali apostolska obećanja da će nasljedovati nauk i primjer don Bosca te živjeti autentičnu karizmu salezijanaca te su tako službeno primljeni među zajednicu salezijanskih suradnika.

Salezijanci na Kmanu proslavili blagdan utemeljitelja sv. Ivana Bosca

Slavlje predvodio nadbiskup Barišić, čestitavši salezijancima zlatni jubilej života i rada u gradu Splitu, te zahvalio Gospodinu na svakom darovanom dobru koje je udijelio svim ljudima preko salezijanaca u proteklih pedeset godina

Split, 31.1.2018. (IKA) - Salezijanska župa Marije Pomoćnice na splitskom Kmanu u srijedu 31. siječnja proslavila je blagdan sv. don Ivana Bosca, utemeljitelja Družbe salezijanaca (SDB). Središnje misno slavlje predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelebraciji s desetak svećenika.

Na početku mise sve je pozdravio ravnatelj salezijanske zajednice don Mirko Barbarić, koji je, između ostaloga, kazao: „Mi, salezijanci, ovdje na Kmanu, cijela salezijanska don Boscova duhovna obitelj i vjernici ove župe na osobit način doživljavamo ovu godinu kao poseban znak Božje ljubavi i povjerenja u naše odgojno-pastoralno poslanje koje je već 50 godina ovdje prisutno. Ova godina intonirana je slavljinama 50. obljetnice sa završnicom u svibnju (26./27. svibnja) kad će nas pohoditi deveti don Boscov nasljednik don Angel Fernandez Artime – vrhovni poglavar, a sve u cilju obnove odnosno krila za novi let po evanđeoskim frekvencijama u don Boscovu duhu.“

Nadbiskup je salezijancima čestitao zlatni jubilej života i rada u gradu Splitu, blagdan utemeljitelja sv. Ivana Bosca te je zahvalio Gospodinu na svakom darovanom dobru koje je udijelio svim ljudima preko salezijanaca u proteklih pedeset godina. U svjetlu Godine majčinstva i pripreme za Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji u središte propovijedi stavio je don Boscovu majku Margaritu i njezinu ulogu u njegovu životu. „Don Bosco ne bi bio to što je bio da nije bilo njegove majke Margarite, njegove odgajateljice i pedagoginje, poznate kao 'mame siromašnih dječaka' o kojima je skrblila zajedno sa svojim sinom. Dok su neki don Bosca upozoravali da ne ide u redovnike jer kao siromašan neće moći pomoći majci, ona mu je odlučno rekla da je živjela kao siromašna i da će umrijeti kao siromašna te da bude li se on obogatio u Božjem pozivu neće mu više prijeći praga kuće“, ispričao je nadbiskup Barišić dodavši da je Margarita bila velika i mudra žena, koju je godine 2006. papa proglasio blaženom.

„Drage majke, vi dobro razumijete bl. Margaritu i don Bosca. Gospodin vam je udijelio veliku zadaću odgajanja vaše djece. Vi ste ognjište i toplina, svjetlo i središte vaše obitelji, vi povezujete odnose i gradite mostove u obitelji. Gospodin vam je dao da gledate očima srca. Vaša riječ ima snagu i težinu u životu vaše djece. Vi znate šutjeti i govoriti kada i kako treba. Nema 'idealne' majke jer svi smo ograničeni svojim grijesima, strahovima i ranama, ali zato je svaka majka svetinja“, naglasio je nadbiskup. „Kao i za Bosca tako i za majku nema bezizlazne situacije i nema izgubljenoga čovjeka. Majka nikada neće prekriti svoje dijete. Svatko od nas ima neke talente koje treba razvijati i ima svoju zadaću u ovome svijetu. Budite radosni, a to znači izađite iz svoga egoizma, ljubite druge, sve što radite - radite s ljubavlju. Odgoj ali i radost je pitanje srca i ljubavi“, kazao je mons. Barišić. U svjetlu don Boscovih poučljivih riječi pozvao je roditelje da se radije svladavaju nego ljute na svoju djecu, da ih radije uvjeravaju nego im prijetu, da radije razgovaraju s njima nego ih kažnjavaju. Da bismo poput don Bosca mogli biti pravi odgojitelji, trebamo se moliti Bogu i Blaženoj Djevici Mariji da s vjerom, nadom i ljubavlju pristupamo situacijama i ljudima.

Donacija vozila za prijevoz štíćenika Caritasova doma u Brezovici

Međunarodna humanitarna organizacija *Humanity First Germany* darovala *Caritasu Zagrebačke nadbiskupije kombi za prijevoz djece i mladih s tjelesnim i mentalnim oštećenjem* Zagreb, 1.2.2018. (IKA) - Međunarodna humanitarna organizacija *Humanity First Germany* darovala je *Caritasu Zagrebačke nadbiskupije kombi za prijevoz djece i mladih s tjelesnim i mentalnim oštećenjem*.

Primopredaja vozila marke Opel VIVARO, vrijednosti sedamdeset tisuća kuna, upriličena je 1. veljače u Kući za zbrinjavanje djece i mladih s tjelesnim i mentalnim oštećenjem „Bl. Alojzije Stepinac“ u Brezovici.

U nazočnosti predstavnika organizacije *Humanity First Germany* Zubair Khana te imama i misionara Ahmadije muslimanskog džamata Hrvatska Rana Munawwara, ključeve vozila predao je volonter organizacije *Humanity First* Sead Mulabegović. Donaciju je preuzela ravnateljica *Caritasa Zagrebačke nadbiskupije* s. Jelena Lončar, u nazočnosti tajnika *Caritasa* Zvonka Ercega i voditelja Kuće Zorana Kljajića.

Predstavnik organizacije *Humanity First Germany* Zubair Khan izjavio je tom prigodom u ime darovatelja: „Muslimanska zajednica Ahmadija i njezina inicijativa *Humanity First* raduje se što ovakav događaj pokazuje da za dobra djela ne smije biti prepreka ni vjerska, ni nacionalna niti politička pripadnost. Mi Ahmadi muslimani smo islamski pokret koji je nastao krajem 19. stoljeća i suštinski smo okrenuti promociji i očuvanju mira i miroljubivog dijaloga među religijama i nacionalnostima. Naša inicijativa *Humanity First* (Humanost na prvom mjestu) s geslom: 'Ljubav za sve, mržnja za nikoga' djeluje u Hrvatskoj od 2014. godine i od tada smo angažirani u više vlastitih projekata, ali i kao suradnici ostalih karitativnih organizacija, poput *Caritasa* danas, da pomognemo potrebitim ljudima. Danas smo se okupili s našim dragim suradnicima iz *Caritasa* s ciljem da darujemo kombi s devet sjedala za što lakši prijevoz štíćenika *Caritasovog* doma u Brezovici“.

Ravnateljica zagrebačkog *Caritasa* s. Jelena Lončar rekla je da je donacija došla u pravi čas jer četvrto kombi-vozilo, koje je neophodno za redoviti prijevoz korisnika, više nije upotrebljivo. „Za redoviti prijevoz šezdesetak djece, koja pohađaju razne centre za odgoj i obrazovanje ili škole u Zagrebu, svakodnevno su nam potrebna minimalno četiri vozila, jer te ustanove rade u smjenama, a nalaze se u raznim dijelovima grada (u Dupcu Centar za autizam, zatim Centar za odgoj i obrazovanje Dubrava, OŠ Grigor Vitez, Poliklinika Suvag, OŠ Nad lipom, Centar za odgoj i obrazovanje Goljak). Osim toga ta ista vozila služe nam i za prijevoz djece do ambulanata i/ili bolnica, na razne izlete, u posjete i slično. Vozila iz Brezovice kreću već oko 7 sati ujutro, a vraćaju se oko 19 sati navečer, a svako od njih dnevno prijeđe 200 do 300 kilometara“, pojasnila je. Potom je zahvalila dobročiniteljima za darovano vozilo, izrazivši nadu u nastavak suradnje dviju humanitarnih organizacija.

Darovatelje, među kojima je bila nazočna i Mulabegovićeva supruga Nasiha te ahmadija i volonter Balde Saiko Yahya, ravnateljica *Caritasa* i voditelj Kljajić proveli su kroz stambene jedinice i druge prostorije kompleksa u Brezovičkoj cesti 98. Tijekom obilaska goste su detaljnije upoznali s radom kuće koja trenutačno ima 75 korisnika od 3. do 21. godine na dugotrajnom smještaju i 20 korisnika (odraslih osoba s invaliditetom) na boravku.

Dan posvećenog života u Bjelovaru

Bjelovar, 1.2.2018. (IKA) - Redovnice i redovnici koji djeluju u Bjelovarsko-križevačkoj biskupiji proslavili su Dan posvećenog života u predvečerje blagdan Svijećnice, 1. veljače, u bjelovarskoj katedrali. U svečanoj pjevanoj Večernjoj molitvi sudjelovali su, svećenici, franjevci, bazilijanke iz Križevaca, redovnice kćeri Božje Ljubavi iz Križevaca, klanjateljice Krvi Kristove iz Bjelovara, milosrdnice sv. Vinka Paulskoga iz Grubišnog Polja, sestre Naše Gospe iz Bjelovara i službenice Milosrđa iz Vrbovca. Pjevanje na misi koju je predvodio bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak animirao je Župni zbor pod vodstvom orguljašice Valentine Vedriš. U propovijedi biskup je ohrabrio redovnice i redovnike za buduće dane i radosno svjedočenje Evanđelja ovom „zbunjenom“ svijetu, rekavši: „Svjetlo koje čovjeka vodi je Krist Gospodin koji obasjava put u srcima apostola i ljudi. Vi redovnice i redovnici svjedočite svijetu svoju posvećenost i budite svjetlost na prosvjetljenje naroda, koje je vidio i sveti starac Šimun“. Nakon biskupove homilije redovnice i redovnici obnovili su svoja zavjetna obećanja uz zapaljene svijeće, a na kraju mise svi zajedno s vjernicima izmolili su Molitvu za nova duhovna zvanja. Jedna od redovnica izrekla je zahvalu biskupu te u ime svih redovnica i redovnika uručila je dar biskupu. Pjesmom „Zdravo Djevo“ pozdravili su Bezgrešnu Djevicu Mariju i procesijom završili duhovno slavlje Dana posvećenog života.

Dubrovnik: Predstavljena knjiga o Zbornoj crkvi Sv. Vlaha

Dubrovnik, 1.2.2018. (IKA) - Pred brojnim Dubrovčanima i njihovim gostima u četvrtak 1. veljače predstavljajem znanstvene monografije „Zborna crkva Sv. Vlaha u Dubrovniku“ završen je ovogodišnji niz događanja „Ususret sv. Vlahu“, koja se tradicionalno održavaju pred Festu.

Uvodničar večeri povjesničar umjetnosti Ivan Viđen na početku je istaknuo kako je veza sv. Vlaha i Dubrovnika posljednjih petnaestak godina označena raznim događajima i obljetnicama. Uz brojne vrijedne umjetničke i znanstvene doprinose ne samo dubrovačkih autora nastale u tom razdoblju istaknuo je antologiju Sveti Vlaho dubrovački parac u hrvatskoj književnosti, koju je godine 2001. objavio dubrovački ogranak Matice hrvatske, potom izložbu Sv. Vlaha u povijesti i sadašnjosti u organizaciji Dubrovačkih muzeja 2012., zatim 300. obljetnicu dovršetka izgradnje sadašnje barokne crkve Sv. Vlaha 2015., koja je upravo tijekom te svoje jubilarne godine bila zatvorena radi najopsežnijih restauratorskih zahvata u svojoj povijesti te naravno veliki jubilej 1700. godina mučeništva sv. Vlaha koji se obilježavao kroz 2016. godinu. Podsjetio je kako je vrijednost dubrovačkoga načina slavljenja sveca zaštitnika prepoznao UNESCO, uvrstivši Festu sv. Vlaha upisom na popis nematerijalne kulturne baštine čovječanstva 2009. godine.

Predstavljajući knjige „Zborna crkva sv. Vlaha“ bili su hrvatski povjesničari umjetnosti i znanstvenici Katarina Horvat-Levaj (glavna urednica knjige), Željka Čorak, Igor Fisković, Tonko Maroević i Damir Tulić.

Monografija „Zborna crkva Sv. Vlaha u Dubrovniku“ objavljena je u sunakladništvu četiri izdavača Dubrovačke biskupije, Zborne crkve Sv. Vlaha, Instituta za povijest umjetnosti i nakladnika ArTresor. Rad na ovoj knjizi o Zbornoj crkvi Sv. Vlaha u Dubrovniku ustvari je nastavak projekta kojim se želi osvijetliti i detaljnije približiti važne sakralne spomenike iz grada Dubrovnika, a prva takva objavljena knjiga bila je ona o katedrali Gospe Velike iz

2014. godine. Monografija na pregledni način izlaže rezultate znanstvenih istraživanja o sadašnjoj baroknoj crkvi dubrovačkoga parca, ali i o ranijoj srednjovjekovnoj crkvi na istome mjestu. Mnogi novi podaci i zaključci koji se ovdje prvi put objavljuju zasigurno su doprinos ne samo našoj povijesti umjetnosti već i smještanju crkve Sv. Vlaha u kontekst europske barokne arhitekture, rečeno je na predavljanju.

Čorak je u izlaganju poetski izložila širok vremenski luk štovanja sv. Vlaha od prvih srednjovjekovnih legendi, pa sve do danas, ispreplićući to sa sukcesivnim gradnjama i popravcima prve, a potom i postojeće crkve podignute Parcu na čast. Poentirala je podukama iz te povijesne sukcesije koje bi mogle koristiti našem naraštaju. Akademik Igor Fisković predstavio je prva poglavlja knjige koja govore o srednjovjekovnoj crkvi Sv. Vlaha koja se nalazila na mjestu sadašnje barokne crkve. Gradnja te crkve započela je sredinom 14. stoljeća i ona je preživjela Veliku trešnju iz 1667. godine, ali je uništena u požaru 1705. godine. Važnost te crkve za stari Dubrovnik ogleda se u i činjenici da je stara gotička crkva Sv. Vlaha bila svojevrsni pandan romaničkoj katedrali, jer jedna od odluka Maloga vijeća o njezinoj gradnji određuje neka se dovrši „na način crkve Sv. Marije Velike“ (katedrale). U knjizi je prvi put objavljena i vizualna rekonstrukcija te kasnosrednjovjekovne crkve izrađena na osnovu rezultata arheoloških istraživanja i arhivskih dokumenata.

Akademik Maroević je kao jedan od recenzenata knjige naveo njezine znanstvene kvalitete i istaknuo je kako je lik je svetoga biskupa iz Kapadocije doista bio državni i crkveni amblem i do danas je zajedno s crveno-srebrnim grbom ostao najvažniji vizualni simbol kolektivnoga identiteta Grada i njegove Republike, ali i njegove (nad)biskupije. Spomenuo je kako su mnoga istraživanja Instituta za povijest umjetnosti još od njegova osnutka bila vezana upravo za Dubrovnik i kako je ova knjiga logičan nastavak tog trajnog interesa Instituta za dubrovačke teme.

Tulić je predstavio poglavlja koja govore o arhitekturi i opremi barokne crkve. Posebno je istaknuo zanimljivost odabira projektanta crkve, koji je ustvari bio primarno kipar, a ne arhitekt i to iz Dubrovniku rivalske Venecije. No, Marino Gropelli je mudrom odlukom dubrovačkoga Senata u Dubrovniku dobio priliku projektirati i tu je stvorio jedno od najvažnijih djela baroka u Hrvatskoj. Smatra kako pojedine dijelove interijera, posebno glavni oltar (o kojemu su u knjizi dani novi podaci) i baroknoga kućišta orgulja koje je oslikao dubrovački slikar Petar Mattei (Matejević), treba posebno visoko vrednovati. Kipovi i slike u crkvi također su zanimljivi, posebno sa stajališta da su neki od njih iz ranijih razdoblja te su majstorski ukomponirani u novi barokni interijer. Osvrnuo se i na brojne nove podatke koje donosi poglavlje o tekstilu i liturgijskome ruhu iz Parčeve crkve te poglavlje o zlatnim i srebrnim liturgijskim predmetima i uresima. Istaknuo je i poglavlje u knjizi koje govori o crkvi Sv. Vlaha nakon pada Republike jer ondje izneseni podaci dokazuju jaki kontinuitet u održavanju i opremanju crkve sve do suvremenoga vremena, donoseći djela kipara Marina Radice i slikara Ive Dulčića.

Urednica knjige Horvat-Levaj posebno je zahvalila Dubrovačkoj biskupiji i Zbornoj crkvi Sv. Vlaha na trajnoj podršci koju su pružali radu na monografiji. Potom je kratko izložila tijekom nastanka ove knjige i najvažnije nove znanstvene doprinose koje ona donosi. Predstavila je i autore pojedinih poglavlja, a to su Nella Lonza, Danko Zelić, Ana Marinković, Katarina Horvat-Levaj, Radoslav Tomić, Željka Čorak, Daniel Premerl, Silvija Banić, Bojan Goja, Ivan Viđen i Antun Baće. Dodala je kako su arhitektonski nacrti i

kvalitetne fotografije također važan dio svake ovakve knjige; nacрте su izradili arhitekti Ivan Tenšek, Ivana Valjato-Vrus i Davor Zuljan s Instituta za povijest umjetnosti, a autor brojnih fotografija u ovoj knjizi je fotograf Paolo Mofardin s istoga Instituta. Zahvalila je i Franji Kišu iz nakladničke kuće ArTresor iz Zagreba na trudu uložene u grafičko oblikovanje knjige. Znanstvena monografija Zborna crkva sv. Vlaha u Dubrovniku ima 460 stranica, a uz predgovor biskupa Mate Uzinića te brojne fotografije i nacрте ima ukupno 13 poglavlja, opremljena je kronologijom i registrom arhivskih dokumenata o crkvi, katalogom umjetnina, popisom literature i kazalima.

Vodnjan: Predstavljene relikvije još 12 svetaca

Vodnjan, 1.2.2018. (IKA) - Vodnjanska župa sv. Blaža predstavila je 1. veljače na konferenciji za novinare program proslave blagdana patrona župe i grada te najnoviji pronalazak iz riznice te župe, relikvije još 12 svetaca. Na konferenciji su govorili vodnjanski gradonačelnik Claudio Vitasović i vodnjanski župnik preč. Marijan Jelenić. Prema riječima župnika, pronađeni su ostatci sv. Klaudija, sv. Barbare vojnika, sv. Ligorija grčkog pustinjaka, sv. Kandidate Rimske djevice i mučenice, sv. Kordule djevice i mučenice, sv. Teofana mučenika, sv. Cecilije djevice i mučenice, sv. Hermoge grčkog mučenika, sv. Valentina svećenika, sv. Fulgencija biskupa, sv. Aleksandra mučenika i sv. Huberta biskupa mučenika. Gradonačelnik Vitasović naglasio je dobru suradnju Grada Vodnjana sa župom sv. Blaža, Porečkom i Pulskom biskupijom te Ministarstvom kulture u projektima očuvanja sakralne baštine. Spomenuo je projekt sanacije zvonika, inače najvišeg zvonika u Istri, te izrazio zadovoljstvo suradnjom navedenih institucija u tom i drugim projektima obnove i očuvanja kulturne i sakralne baštine.

Župnik Jelenić istaknuo je kako se o 200. obljetnici prijenosa relikvija iz Venecije u Vodnjan željelo provesti kanonsku rekogniciju i antropološku obradu posljednjeg dijela relikvija koji su se nalazili u pet preostalih još neotvorenih sarkofaga. Otvaranjem tih sarkofaga dovršena je i inventarizacija bogate riznice relikvija u posjedu vodnjanske župe. Župnik je istaknuo kako je provedbu projekta odobrio mjesni ordinarij Dražen Kutleša. Radovi su započeli 15. listopada 2017. te su provedeni kroz tjedan dana intenzivnog rada, in situ, u župnoj dvorani u sklopu župne crkve, jer se, naglasio je župnik, relikvije ne smiju prevoziti iz sjedišta bez dozvole Svete Stolice. Župnik je nadalje izvjestio kako su u timu sudjelovali: načelnik Centra „Ivan Vučetić za forenzička istraživanja i vještačenja MUP-a u Zagrebu, stalni sudski vještak doc. dr. Gordan Mršić, dr. Zdravka Hincak s Filozofskog fakulteta u Zagrebu, vlč. mr. Ilija Jakovljević kao biskupov opunomoćenik, viši kriminalistički tehničar Zoran Ferenček, također iz Centra „Ivan Vučetić“ te župnik Jelenić. U sedam radnih dana obrađeno je pet sarkofaga i napravljeno oko 5000 digitalnih fotografija. Tijekom konferencije održana je i projekcija dokumentarnog filma autora Danila Dragosavca, u kojem je prikazan tijek radova antropološke obrade provedene kroz tih sedam dana. Župnik je potom detaljno izložio sadržaj pronađen u pet sarkofaga. Osim raznih dijelova skeleta spomenutih Božjih ugodnika u sarkofagu broj tri, osim posmrtnih ostataka sv. Kandidate Rimske pronađeno je odijelo pape Inocenta XII., jedan par ženskih kožnih cipela te jedna zastava. Te je predmete preuzeo Hrvatski restauratorski zavod. Župnik je nadalje istaknuo potrebu veće i bolje valorizacije relikvija koje posjeduje vodnjanska župa donijevši neke povijesne primjere koliko su pozornosti crkveni poglavari u povijesti pridavali njihovom čuvanju i čašćenju. Najavio je

održavanje niza događaja u sklopu obilježavanja 200. obljetnice donošenja relikvija iz Venecije, te poželio prisutnost hrvatskog episkopata i svekolike hrvatske javnosti na zatvaranju jubilarne godine prigodom proslave sv. Blaža 2019. Napomenuo je kako bi dostojna prezentacija i valorizacija relikvija trebao biti nacionalni projekt za koje župa nema ni financijske mogućnosti ni autoritet, no istaknuo je, hrvatska se Crkva previše olako odnosi prema vodnjanskim relikvijama. Univerzalna Crkva smatra relikvije duhovnim blagom čovječanstva, rekao je nadalje župnik te je citirao dio dokumenta Kongregacije za kauze svetih o autentičnosti i čuvanju relikvija u kojem se nalaže da „relikvije imaju biti čuvane i smještene na mjestima koja jamče sigurnost, poštuju svetost i potiču štovanje“, to je ono što vodnjanska župa desetljećima čini, rekao je župnik te istaknuo u tome i suodgovornost nacionalne Crkve. Župnik je nadalje najavio, u lipnju ove godine, održavanje simpozija o temi „Povijest relikvija u Vodnjanu“ te predstavljanje dviju knjige: kolor monografije o svim relikvijarima i relikvijama „Sanctarium Adignani“ i knjige „Znanstvena obrada vodnjanskih relikvija“. Istaknuo je potom nedostatak mjesta za dostojno izlaganje relikvija te ponovio već spominjanu temu izgradnje kripe nadomak župne crkve za što je projekt već prethodno predstavljen. Po završetku konferencije za medije okupljeni novinari su imali prigodu fotografirati novoizložene relikvije.

S. Jelena Lončar ponovno imenovana ravnateljicom Caritas Zagrebačke nadbiskupije

Zagreb, 1.2.2018. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, dekretom od 29. siječnja na prijedlog predsjednika Caritas mons. Jurja Jerneića, ponovno je s danom 1. veljače na pet godina imenovao s. Jelenu Lončar ravnateljicom Caritas Zagrebačke nadbiskupije.

S. Jelena Lončar rođena je u Splitu 1976. godine od majke Ane i oca Nediljka. Članica je družbe Školskih sestara franjevki Splitske provincije. Prve redovničke zavjete položila je 1997. godine u Splitu. Na Studijskom centru socijalnog rada u Zagrebu diplomirala je 2003. godine, stekavši zvanje diplomiranog socijalnog radnika. Godine 2004. diplomirala je na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu pri Institutu za teološku kulturu laika stekavši zvanje diplomiranog teologa. U studenome 2006. godine zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić imenovao ju je vršiteljicom dužnosti ravnateljice Caritas Zagrebačke nadbiskupije, da bi je u siječnju 2008. godine imenovao ravnateljicom Caritas. Osim brige oko organiziranog karitativnog rada kroz raznovrsne oblike karitativnog služenja u okviru djelatnosti Caritas Zagrebačke nadbiskupije, s. Jelena kao članica različitih povjerenstava i vijeća izravno sudjeluje u promjeni socijalnih politika i mjera s ciljem poboljšanja kvalitete života potrebitih i siromašnih u društvu.

Za postignuća i doprinos razvoju i unapređenju humanitarnog rada u Republici Hrvatskoj s. Jelena je u prosincu 2017. godine dodijeljena godišnja nagrada za humanitarni rad koju, kao najveće priznanje pojedincima i organizacijama istaknutim na humanitarnom području, dodjeljuje Republika Hrvatska, izvijestili su iz Caritas Zagrebačke nadbiskupije.

Dan posvećenog života u Gospiću

Gospić, 1.2.2018. (IKA) - Uoči Dana posvećenog života u četvrtak 1. veljače iz pastoralnih razloga gospićko-senjski biskup Zdenko Križić pozvao je Bogu posvećene osobe koje djeluju i žive na području njegove biskupije da zajednički proslave Dan posvećenog života. U dvorani Biskupskog ordinarijata u Gospiću biskup Križić održao je predavanje „Redovničko posvećenje“. Odazvala su se devetorica redovnika i devet redovnica, skoro svi koliko ih ima u toj biskupiji.

Govoreći o posvećenom životu, biskup je citirao Apostolsku pobudnicu Ivana Pavla II. Vita consecrata o posvećenom životu i njegovu poslanju u Crkvi i svijetu, Dekret o obnovi redovničkog života Perfectae Caritatis, Dogmatsku konstituciju o Crkvi „Lumen gentium“, Bibliju i druge dokumente i publikacije u kojima je naglasak na posvećenju osobe Bogu. Čovjek se ne može posvetiti svojim snagama i svojim umijećem. Redovnički život je prvenstveno dar od Gospodina koji osoba u određenom trenutku života prepoznaje i odlučuje se na redovnički život. Evanđeoski zavjeti su odgovor na Božji poziv. Redovnici su: „Cijeli svoj život stavili na raspolaganje njegovoj službi. To im daje neku posebnu posvetu, a ta ima svoje duboko korijenje u krsnoj posveti koju potpunije izražava“ (PC 5). Božja riječ je za njih glas koji moraju neprestano slušati. Bog mora biti sve za njih. Svoj život trebaju provoditi tako da se vježbaju u svakoj kreposti (usp. PC 5). Posvetiti se Bogu ne znači zaboraviti sve ostalo. Njihov je duhovni život također posvećen dobru Crkve. Moraju nastojati ukorijeniti i osnažiti kraljevstvo Božje u dušama u svim dijelovima svijeta (usp. LG 44; PC 5). „Stoga, članovi bilo koje ustanove, jer prije svega i samo Boga traže, trebaju spojiti kontemplaciju, po kojoj se umom i srcem s njime sjedinjuju, s apostolskom ljubavlju koja ih goni, suradnjom se uključiti u djelo otkupljenja i širenja kraljevstva Božjega“ (PC 5). U svim svojim životnim dobima trebaju živjeti s Kristom. "Oni prinose Bogu izvrsnu žrtvu hvale, a narod Božji rasvjetljuju bogatim plodovima svetosti, primjerom ga potiču i otajstvenom apostolskom plodnošću promiču njegov porast" (PC 7).

„Članovi u prvom redu trebaju odgovoriti svom pozivu – tj. nasljedovati Krista i služiti samom Kristu u njegovim udovima – zbog toga njihova apostolska djelatnost treba proizlaziti iz intimnog jedinstva s njim. Odatle raste i ljubav prema Bogu i bližnjemu“ (PC 8).

Drugi vatikanski sabor jasno zaključuje o redovnicima: „Neka svi redovnici svojom cjelovitom vjerom, ljubavlju prema Bogu i bližnjemu, ljubavlju prema križu i nadom u buduću slavu šire po cijelom svijetu Kristovu dobru vijest, da svi vide njihovo svjedočanstvo i slave Oca našega koji je na nebesima (usp. Mt 5, 16)“ (PC 25). Redovnici su pozvani živjeti kao apostoli služeći Kristu. Ako ne surađujemo s posvetom Bogu onda naš život gubi smisao.

Nakon kraće rasprave svi su pošli u gospićku katedralu gdje je misno slavlje predvodio biskup Križić, a koncelebrirali su umirovljeni biskup Mile Bogović, gospićki župnik preč. Mario Vazgeč, generalni vikar mons. Marinko Miličević, ekonom biskupije preč. Nikola Turkalj, biskupov tajnik i kancelar preč. Mišel Grgurić, fra Ante Kukavica, don Stjepan Tribuljak, don Goran Antunović, fra Draženko Tomić, fra Ante Bekavac, fra Petar Grubišić, fra Tino Labrović, fra Božo Mandarić, a asistirao je đakon fra Toni Šimunović Erpušina. Pjevao je katedralni zbor uz orguljsku pratnju Franje Puškarića, a među vjernicima isticali su se budući krizmanici.

Biskup je na početku propovijedi pozdravio redovnice i redovnike te spomenuo da je dan osoba Bogu posvećenog

života ustanovio papa Ivan Pavao II. 1997. godine i odredio da se obilježava 2. veljače na Svijećnicu. Naveo je tri razloga za uspostavu ovog dana: Prvi razlog je zahvaliti Bogu za veliki dar koji je dao svojoj Crkvi jer je posvećeni život, tijekom povijesti, obogatio Crkvu mnogostrukim karizmama, mnogostrukim darovima Duha. Sveti Otac je tu naveo i riječi svete Terezije: 'Što bi bilo od svijeta da nema redovnika?' Doprinos redovništva je na mnogim sektorima nemjerljiv. Drugi razlog slavljenja je da se promiče poznavanje i poštovanje posvećenog života u Božjem narodu jer je on, najvjernije nasljedovanje Isusova stila života u Crkvi, a to su čistoća, poslušnost i siromaštvo.

Treći razlog je da sami članovi posvećenog života postanu svjesniji svoga poslanja u današnjem svijetu. Tu je, ponajprije, redovničko zajedništvo kao svjedočanstvo svijetu da je moguće živjeti zajedno unatoč različitosti. Nije krvna veza ona koja spaja i povezuje članove posvećenog života, nego ljubav: ljubav koja ima svoj izvor u Bogu. Zatim dijeljenje s drugima svega što se ima. U zarazi egoizma i osobnih interesa koji dovode do sukoba na lokalnoj i globalnoj razini, posvećeni život nudi pravednu raspodjelu dobara.

Nakon mise uslijedilo je fotografiranje te družnje.

Izaslanstvo Pečuške biskupije posjetilo Požešku biskupiju

U razgovoru posebnu pažnju posvetili su pitanju prekogranične suradnje na projektima koje financiraju fondovi Europske unije

Požega, 1.2.2018. (IKA) - Izaslanstvo Pečuške biskupije u Mađarskoj na čelu s biskupom Gyorgy Udvardyjem posjetilo je 1. veljače Požešku biskupiju. Uz biskupa je bio kancelar Attila Szep, ekonom Peter Dohoczki, voditeljica europskih projekata Zsófia Hajdu, voditeljica odjela za pastoral turizma Anita Bozoky te članica hrvatskog odjeljenja Milica Klaić Tarađija. U Biskupskom domu u Požegi primio ih je požeški biskup Antun Škvorčević zajedno s prepoštom požeškoga Stolnog kaptola Ivicom Žuljevićem, voditeljem poslova u Uredu za gradnju Josipom Lukićem, direktoricom Regionalne razvojne agencije Požeško-slavonske županije – PANORA d.o.o. Senkom Horvat. Požeški domaćini razgovarali su s gostima iz Mađarske o različitim temama pastoralne suradnje između dviju biskupija, o uzajamnom posjetu svećenika, hodočašću vjernika u Voćin i Marija Jud, susretu katoličkih škola, razmjeni na kulturnoj razini. Posebnu pažnju posvetili su pitanju prekogranične suradnje na projektima koje financiraju fondovi Europske unije. Prepošt Žuljević predstavio je rad na obnovi zgrade Kaptolskoga Starog grada u Kaptolu i dokumentaciju pripremljenu za tu svrhu, a Senka Horvat prikazala mogućnosti prekogranične suradnje u ostvarenju projekata novcem Europske unije prema hrvatskom zakonodavstvu. Zsófia Hajdu izvijestila je o onome što je Pečuška biskupija dosad izgradila putem europskih fondova te naznačila mogućnosti prekogranične suradnje u skladu s mađarskim zakonima. Zaključili su kako trenutačno u Hrvatskoj, a tako i u Mađarskoj, nema otvorenog natječaja na koji bi se moglo prijaviti spomenuti projekt, te da će se na njemu raditi dok se ne pojavi za to prilika. Biskup Škvorčević poveo je mađarske goste u razgledavanje crkve Sv. Lovre, Biskupijske knjižnice, katedrale, Riznice katedrale i Dijecezanskog muzeja te su na kraju zajedno posjetili Stari Grad u Kaptolu.

Varaždin: Na Svijećnicu proslavljen Dan posvećenog života

Varaždin, 2.2.2018. (IKA - Blagdan Svijećnice, ujedno Dan osoba posvećenoga života, posebno svečano proslavili su redovnice i redovnici djelatni u Varaždinskoj biskupiji, ali i svećenici i vjernici okupljeni 2. veljače na euharistijskom slavlju u varaždinskoj katedrali.

Prije mise u prostorijama Biskupskog ordinarijata u Varaždinu predavanje „Redovnici – osobe budna duha“ održao je fra Petar Cvekan iz Samostana sv. Franje sa zagrebačkog Kaptola. Uvodno je okupljene redovnice i redovnike pozdravio vlč. Siniša Dudašek, povjerenik biskupijskog povjerenstva za pastoral duhovnih zvanja i ministranata. Kazao je kako je Dan posvećenog života, dan kada cijela Crkva zastaje i razmišlja o molitvi i velikom bogatstvu koje joj je Bog podario u obliku redovništva.

Fra Petar, inače rodnom iz župe Ferdinandovac u Varaždinskoj biskupiji, govorio je o ljepotama, izazovima i zadaćama koje nosi redovnički život. „Budno srce je i toplo srce. Ta toplina dolazi od Boga, jer onaj tko je otvoren daje tu toplinu. Kada dopustimo Isusu da po slušanju Božje riječi i slavlju euharistije uđe u naš život, bit će i nama više toplo. Prva budnost je prihvaćanje dobroga kod ljudi. Nemojte biti hvalisavci, već hvalite Boga što živite. Želimo se približiti jedni drugima. Često nam se čini da su ljudi oko nas obični, ali zapamtite - nema običnih ljudi! Tako nema ni običnih redovnika. Naš je život prepun odluka i mogućnosti, a pitanje je što odabrati. Bog nas je nadahnio i izabrali smo posvećeni život. Bolje reći, on je izabrao nas. To je velik dar i odluka koja temeljno mijenja naš identitet, ali to nije kraj - to je tek početak. Svakoga dana treba ponovno izabirati - hoćemo li živjeti kako naš posvećeni život zahtijeva ili ćemo ga prihvaćati samo djelomično praveći kompromise? Kada govorimo o budnosti, redovnički je život jedan od najjednostavnijih života - to je ljubav - a bez ljubavi niti nema pravoga kršćanstva. Ali naša najvažnija budnost treba biti budnost za Božju riječ. Temeljni zadatak Isusova učenika je da bude s Isusom“, rekao je, između ostalog, fra Petar.

Nakon predavanja uslijedilo je svečano euharistijsko slavlje sa časoslovom koje je u varaždinskoj katedrali Uznesenja BDM predvodio varaždinski biskup Josip Mrzljak. U homiliji biskup je rekao kako je prije reforme, odnosno II. vatikanskog sabora, božićno vrijeme završavalo upravo na Svijećnicu. Promatrajući božićno vrijeme i simboliku svjetla, vidimo veliku povezanost između Božića i Svijećnice. Počevši već od adventa, premda četiri adventske svijeće nisu strogo liturgijski osmišljene, već su običaj, to je svjetlo koje se postupno pali i vodi nas prema velikom božićnom svjetlu. Božić je svjetlo koje obasjava svijet. Mudrace, koji predstavljaju cijeli svijet, također svjetlo zvijezde vodi prema betlehemskom svjetlu. Četrdeset dana nakon Božića opet je simbol svjetlo, koje sada postaje naše osobno svjetlo. Svjetlo koje obasjava cijeli svijet su Bog koji ulazi u ljudsku povijest i Riječ Božja koja se utjelovljuje, ali to svjetlo treba vidjeti i prepoznati. Čovjek pred svjetlom može i zažmiriti i zato je potrebno otvoriti oči vjere. Simbolika je danas u tome što svatko od nas pali to svjetlo i želimo biti poput starca Šimuna i proročice Ane u hramu koji su prepoznali svjetlo koje dolazi na ovaj svijet. To svjetlo pokazuje čovjeku put da ne luta, već da zna svoj konačni cilj, ali isto tako da zna hod prema tom cilju. Kako živjeti svoj život iz dana u dan - upravo to nam označava ovo svjetlo na blagdan Svijećnice. Želimo moliti da nam naše oči vjere, srce, razum i pamet budu uvijek otvoreni prema tom svjetlu da se ono ne ugasi. Čovjek često luta jer nema svjetla, pa na pogrešnim mjestima traži smisao života. Dolazi do tame koja ga

obuzima zbog čega se događa zlo u svijetu. To je opasnost koja prijete kada čovjek ne vidi svjetlost koja mu pokazuje kako treba živjeti na ovom svijetu. Mi, koje je to svjetlo obasjalo na kršćanskom životnom putu, molimo da to svjetlo bude neprestano prisutno kako bismo mogli hodati, ali i radovati se onom vječnom svjetlu, poručio je u propovijedi varaždinski biskup.

Nakon popričesne molitve svećenici redovnici i redovnice obnovili su svoje redovničke zavjete, nakon čega je uslijedio biskupov blagoslov.

Nagrade za životno djelo akademiku fr. Stjepanu Kراسiću i posthumno o. Petru Perici

Dubrovnik, 2.2.2018. (IKA) - U sklopu programa proslave Feste sv. Vlaha u Kazalištu Marina Držića održana je svečana sjednica Gradskog vijeća Grada Dubrovnika na Kandeloru, 2. veljače, na kojoj su ove godine nagrade za životno djelo dodijeljene dvojici istaknutih redovnika. Nagradu kao zahvalu za izniman doprinos u znanosti i kulturi dobio je akademik fr. Stjepan Kراسić, a posthumno kao zahvalu za dosljedno promicanje slobode i ljudskog dostojanstva o. Petar Perica u čije je ime nagradu primio o. Dalibor Renić, provincijal Hrvatske pokrajine Družbe Isusove. Nagrade je uručio gradonačelnik Grada Dubrovnika Mato Franković.

Na svečanoj sjednici dodijeljene su i nagrade za godišnja postignuća, a dobitnici su Dubravka Šeparović Mušović, Ljekarna Čebulc i Udruga slijepih i slabovidnih osoba Dubrovnik. Uručio ih je predsjednik Gradskog vijeća Marko Potrebeca.

U ime dobitnika okupljenima se obratio akademik Kراسić koji je izrazio zahvalnost za iskazanu čast. Kazao je i kako koliko god da su počašćeni i sretni da ipak smatraju kako nisu ništa osobito veliko i izvanredno učinili. „Smatramo da je svaki građanin, ne samo po Ustavu, nego i po svojoj dužnosti, po svojoj savjesti dužan učiniti sve što može za svoj grad, zajednicu, domovinu. Grad to smo mi, građani“, istaknuo je govornik. Dodao je i kako osim što se ponose svojim nagradama da one za njih predstavljaju i dužnost da nastave raditi. „Istina je da se za ono što smo učinili trebalo oznojiti i koječega u životu odreći. No mi smo to učinili radosno i svjesno jer je to bila naša dužnost i obveza“, rekao je akademik Kراسić.

Govoreći o o. Petru Perici, kazao je kako je ono što mu je trebala biti najveća pohvala proglašeno krivnjom zbog čega je svoj život skončao s brojnim sugrađanima na otočiću Daksi. „On nam poput nas živih danas ne može reći hvala za nagradu, ali može učiniti nešto drugo veće i važnije, moliti za vas“, poručio je. Na kraju je citirao i riječi dubrovačkog pjesnika fra Anselma Katića koji je rekao kako najveće blago ovoga Grada nisu palače i zidine već ljudi, te uzrečicu starih Helena da je čovjek mjera svih stvari i najveća vrednota.

Među brojnom publikom u kazalištu bili su predstavnici Grada Dubrovnika, Dubrovačko-neretvanske županije, Vlade Republike Hrvatske, dubrovački biskup Mate Uzinić, rektor crkve Sv. Vlaha mons. Toma Lučić, ovogodišnji festanjuli Ivo Mazavac i Nedjeljko Zelen te nećakinje o. Petra Perice.

Proslava Svijećnice i imendana umirovljenog nadbiskupa Marina Srakića

Đakovo, 2.2.2018. (IKA/TU) – Svečanim misnim slavljem u đakovačkoj prvostolnici Sv. Petra 2. veljače proslavljen je blagdan Prikazanja Isusova u Hramu. Uz đakovačko-osječkog nadbiskupa Đuru Hranića, generalnog vikara Ivana Čurića te još nekoliko svećenika, slavlje je predvodio umirovljeni nadbiskup Marin Srakić, koji je toga dana proslavio imendan. Kako je ujedno bio Dan posvećenog života, slavlj su nazočile brojne sestre sv. Križa.

Misno slavlje započelo je blagoslovom svijeća. U homiliji nadbiskup Srakić protumačio je događaj prikazanja Isusova u hramu, te pojasnio okupljenim vjernicima običaje i zakone toga vremena. Među ostalim je podsjetio na riječi starca Šimuna upućene Mariji, kako će joj mač probosti dušu, istaknuvši da je riječ o maču Božje istine. „Razmišljajmo o Šimunovim riječima. Nemojmo misliti da će samo Mariji mač prodrijeti u dušu; i mi moramo prihvatiti mač Božje istine, inače ćemo neprestano živjeti u sjeni nekakvog licemjerja, shvaćanjima o nama samima, svijetu i Bogu koji nema nikakvoga smisla“, rekao je nadbiskup Srakić. Zaključujući homiliju, rekao je: „Moramo zapaliti svijeću u svojoj nutrini, da onaj koji je došao radi prosvjetljenja svih naroda doista bude prosvjetljenje nas vjernika, pogotovo naših redovnica koje su ovdje okupljene, koje stoje pred nama i pokazuju da im je doista stalo živjeti svijećnicu nasljedovanja Krista Gospodina“.

Brojne okupljene sestre sv. Križa obnovile su svoje zavjete, a na kraju misnog slavlja imendansku čestitku nadbiskupu Srakiću i župnom vikaru župe Svih svetih Marinu Putilinu izrekao je nadbiskup Hranić. „Krist Gospodin je Svjetlo za prosvjetljenje naroda. Vi ste ljudi koji su po uzoru na BDM trajno kroz svoj život u službi toga svjetla. Trudite se biti pozorni na nj, dopuštate da vas ono vodi i osvjetljava vaš životni put“, rekao je nadbiskup Hranić. Obraćajući se nadbiskupu Srakiću, rekao je kako je on čovjek koji je uvijek znao i zna prepoznati pravi čas, kada i na koji način povući koji potez, u vrijeme i onoliko koliko je potrebno da Bog može dalje djelovati, misleći na poteze koje je činio kao rektor Bogoslovnog sjemeništa, potom kao biskup, pohađajući dijelove Biskupije za vrijeme rata, na odluku o sazivanju Sinode, o mjestu i načinu slavlja 1700. obljetnice Srijemskih mučenika, na pokretanje procesa za uzdignuće Teološkog studija na rang fakulteta, na pokretanje procesa za reorganizaciju crkvenih struktura na području Slavonije i Srijema itd.

„Doživljavamo Vas kao čovjeka koji snaži našu vjeru te među nas nosi mir, nadu i povjerenje. Gledamo kako, istina, Vaši koraci postaju nešto sporiji, ali sa zahvalnošću Bogu za Vas isto tako prepoznavamo kako je veliki Božji blagoslov i prava blagodat imati u svojoj sredini čovjeka i biskupa kakav ste Vi“, rekao je nadbiskup svome prethodniku, čestitajući mu imendan u ime svih vjernika i svećenika. Čestitku je uputio i vlč. Putilinu, rekavši: „U ime svih nas okupljenih i svih župljana molimo da Vas Blažena Djevice Marija, Majka i Kraljica svećenika, prikaže Gospodinu, da uvijek ostanete njemu vjerni kao svećenik, da Vas trajno prosvjetljuje svojim svjetlom“.

Nadbiskup Marin i župni vikar Marin potom su u znak zahvale primili buket cvijeća.

Blagdan Svijećnice i Dan posvećenoga života u Splitu

Nadbiskup Barišić zapalio zavjetnu svijeću susreta hrvatskih katoličkih obitelji dopremljenu iz Marije Bistrice

Split, 2.2.2018. (IKA) - „Prije četrdeset dana radosno smo proslavili blagdan Gospodnjega rođenja, Božić. A danas slavimo onaj dan kada su Marija i Josip prikazali Isusa, Svjetlo života, u Hramu. Tom se prinosu i mi danas pridružujemo. Radosno prihvaćamo zavjetnu svijeću susreta hrvatskih katoličkih obitelji, znamen svjetla, vjere i nade naših obitelji i našega naroda. U tom znaku započinjemo pripremu na slavlje. Potaknuti Duhom Svetim, zajedno sa starcem Šimunom i proročicom Anom radosno naviještamo Gospodnji dolazak čiji se sjaj nikada ne gasi“, kazao je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, uvodeći u proslavu blagdana Svijećnice i Dana posvećenoga života u splitskoj crkvi Sv. Dominika.

Ovogodišnja Svijećnica bila je posebna jer je zavjetna svijeća susreta hrvatskih katoličkih obitelji dopremljena iz Marije Bistrice u Split. „Ova svijeća simbolizira zajedništvo hrvatskih katoličkih obitelji u Uskrsnom Gospodinu, istinskom Svjetlu. Svijeća i hrastov svijećnjak na kojemu stoji, svojim znakovljem izražava našu vjeru u Krista i vjernost Katoličkoj Crkvi povezujući prošlost, sadašnjost i budućnost hrvatskog naroda i hrvatskih obitelji“, kazao je pastoralni vikar mons. Nediljko Ante Ančić u kratkom govoru prije početka slavlja.

Nadbiskup je potom kod oltara zapalio svijeću susreta, a molitve su molili: supružnici, zaručnici, mladić i djevojka, dječak i djevojčica, baka i djed, bogoslov i redovnik. Nakon blagoslova svijeća u crkvi Sv. Dominika i slavlje se nastavilo svečanom procesijom sa svijećama do katedrale u kojoj su sudjelovali brojni svećenici, redovnici i redovnice, odgojitelji i bogoslovi, novaci i kandidatice te vjernici laici. Pjevanje je predvodio zbor redovnica i bogoslova pod ravnanjem m. s. Mirte Škopljanc Mačina.

Misno slavlje u splitskoj prvostolnici Sv. Dujma predvodio je nadbiskup Barišić. U povijesti je govorio o prikazanju Gospodinovu u hramu i kako ga je starac Šimun primio na ruke te nadahnut Duhom Svetim izgovorio evanđeoski hvalospjev: „Sad otpuštaš slugu svoga, Gospodaru...“ U tom je svjetlu potaknuo nazočne da Gospodina prime u svoje srce i da svakodnevno izgovaraju tu molitvu. Budući da je blagdan Svijećnice prisjetio se kako su nekoć naše obitelji na ovaj dan nosili deblje svjetlo koje je uprisutnjivalo Svjetlo Kristovo i kako su ga palili uvijek kad bi se dogodila neka nepogoda. Naše bake i djedovi s molitvom na usnama „Sad otpuštaš...“ odlazili su s nadom s ovoga svijeta u vječnu domovinu k Gospodinu. Svjetlo Kristovo rasvjetljuje tme našega života i ne možemo ga zadržati samo za sebe. Svijeća se troši kada svijetli ali jedino tada pobjeđuje tamu, tako i mi svijetlimo jedino ako gorimo, kazao je nadbiskup. Na kraju propovijedi obratio se osobama posvećenog života, redovnicima i redovnicama, kazavši da Svjetlo Kristovo u njihovu životu treba gorjeti preko njihovih zavjeta: siromaštva, čistoće i poslušnosti.

Splitsko-makarska nadbiskupija kao domaćin Trećega nacionalnog susreta obitelji pripremila je za svaku župu posebnu veliku svijeću s logotipom ovogodišnjeg susreta. Župnici će preuzeti svijeće i staviti ih u svoje župne crkve te ih svake nedjelje za vrijeme mise upaliti da nas potiču na molitvu za naše obitelji i za uspjeh Trećeg nacionalnog susreta hrv. katoličkih obitelji u Splitu i Solinu.

Otvorena 1046. festa sv. Vlaha

Dubrovnik, 2.2.2018. (IKA) - Dubrovački biskup Mate Uzinić otvorio je na Kandeloru, 2. veljače, 1046. festu sv. Vlaha u tradicionalnoj ceremoniji ispred zborne crkve Sv. Vlaha. Istaknuo je kako je Festa sv. Vlaha, „nematerijalna baština našeg Grada, Domovine, ali i cijeloga čovječanstva, dar koji su primili, s vjerom gradili više od jednog tisućljeća i s ljubavlju nama prenijeli naši preci, kojima se sv. Vlaho objavio kao parac, odnosno zaštitnik, odvjetnik, branitelj i zagovornik. Taj smo dar dužni čuvati, s vjerom obogatiti i obogaćenog s ljubavlju prosljediti dalje, budućim generacijama, kako bi i naši potomci, oni koji će u ovom Gradu i biskupiji živjeti poslije nas, u sv. Vlahu prepoznavali svog parca, a u njegovoj Festi nadahnuće za biti bolji ljudi i zauzetiji vjernici u zalaganju za opće dobro. To je zadaća svakog od nas, na onom mjestu i u onoj ulozi koju nam je Bog povjerio kao naš način služenja općem dobru.“

Biskup je zatim skrenuo pozornost na situaciju obitelji preko kojih se prenosi i život i vjera i tradicija, te o kojoj ovisi budućnost društva i Crkve, ali i, naglasio je, Feste sv. Vlaha. „Bude li obitelji otvorenih životu, obitelji u kojima se prenose vrijednosti i tradicija, moli Boga i živi vjera, bit će i Feste sv. Vlaha. Zakaže li bilo što od ovoga, nije ugrožena samo naša Festa. Ugrožena je i naša budućnost. Bojim se da toga nismo dovoljno svjesni, kako to pokazuje i činjenica da nas uglavnom zanima govor o tradiciji, o prošlosti, a da smo malo zainteresirani za teme koje se tiču obitelji, a s obitelji naše sadašnjosti, koja u mnogim aspektima bračnog i obiteljskog života nije dobra, i osobito budućnosti“, rekao je biskup.

Potrebno je zato i u društvu i u Crkvi, staviti obitelji u središte nastojanja „pomažući obitelji da bude obitelj, ženama i majkama da budu žene i majke, muževima i očevima da budu muževi i očevi, djeci da ponovno budu djeca, sinovi i kćeri.“ Naši preci, nastavio je biskup Uzinić, imali su snage prenositi vjeru, a s njom i tradiciju i kulturu, onima koji su došli ovdje živjeti kroz stoljeća. Upitao se imamo li mi danas snage za to. Bez zaštite i brige za obitelj, osnovnu društvenu i crkvenu zajednicu, bez koje se teško može prenositi sva ljepota življenja iz generacije u generaciju, nikako ne možemo prenijeti vjeru, naše vrijednosti, kulturu i našu tradiciju s kojom se s pravom ponosimo, kazao je biskup. Potom je izrazio nadu da će ova generacija, potaknuta primjerom i osnažena zagovorom sv. Vlaha, to moći promijeniti, dignuti se iznad sebičnih interesa, okrenuti sebi, te da će se svi zajedno početi više truditi oko zajedničkog dobra, počinjući od dobra vlastite obitelji te je sve stavio pod moćnu zaštitu i zagovor sv. Vlaha. Na otvaranju 1046. feste sv. Vlaha uz biskupa domaćina nazočni su bili gospički biskup Zdenko Križić, šibenski biskup Tomislav Rogić i umirovljeni šibenski biskup Ante Ivas, izaslanici nekih (nad)biskupa. Dubrovačkom slavlju pridružio se o Tatoul Anoushian, predstavnik Armenskog patrijarhata Carigrada.

Na otvaranju su sudjelovali i don Petar Palić, predstojnik Stolnog kaptola Svete Marije u Dubrovniku i generalni tajnik HBK, generalni vikar Dubrovačke biskupije don Hrvoje Katušić, mons. Juraj Batelja, postulator kauze za proglašenje svetim bl. kardinala Stepinca, svećenici, redovnici, redovnice, provincijali i provincijalke, vjernici te predvoditelj trodnevlja fra Bojan Rizvan. Na ceremoniji otvaranja također su bili nazočni predstavnici društveno-političkog i kulturnog života među kojima i gradonačelnik Grada Dubrovnika, koji slavi Dan Grada, Mato Franković i župan dubrovačko-neretvanski Nikola Dobroslavić. U ceremoniji otvaranja biskup je pročitao „Laus“, blagoslovio

plodove zemlje i mora koje su donijeli djeca i mladi u narodnim nošnjama, te je na slobodu iz košarice pustio bijele golubice uz oduševljenje i pljesak sudionika otvorenja Feste. Rektor crkve Sv. Vlaha mons. Toma Lučić pročitao je pozdrave pristigle za Festu, i s kopna i s mora, a festanjuli kapetan Nedjeljko Zelen i zanatlija Ivo Mazavac podigli su barjak sv. Vlaha. Dubrovčani i njihovi gosti opet su glasom i srcem zapjevali himnu sv. Vlaha „Čuj sv. Vlaho, molitve naše glas“ koju su predvodili katedralni zborovi. Dubrovački trombunjeri pucnjevima u gradskom portu razglasili su da je Festa otvorena, a svi koji su željeli pošli su u Parčevu crkvu na grlićanje.

Prije ceremonije otvorenja barjak sv. Vlaha je dubrovačkim ulicama prikupio ostale gradske barjake te su u procesiji s Gradskom glazbom i bratstvom festanjula došli pred crkvu Sv. Vlaha i naklonom pozdravili Parčevu zbornu crkvu.

Biskup Uzinić predvodio je u dubrovačkoj katedrali prvu večernju sv. Vlaha. Na početku molitve blagoslovio je nove korske klupe u svetištu katedrale čijim postavljanjem i blagoslovom je završila obnova toga dijela stolne crkve. Katedralni župnik don Stanko Lasić upoznao je vjernike s poviješću korskih kupa u katedrali te objasnio postavljanje novih. Pjevanje psalama predvodili su katedralni zborovi ojačani drugim pjevačima, a korovima su dirigirali Margit Cetinić i Jelena Mikulandra. Kratko razmatranje održao je fra Bojan Rizvan koji je vjernicima poželio da im sv. Vlaho pomogne izići iz svih njihovih zidina koji ih odvajaju od Božje dobrote kako bi iznova u okolnostima svoga života mogli osjetiti kako ih Bog ljubi, pobjeđuje svojom ljubavlju i poziva na svetost.

Za vrijeme dok je dubrovački biskup kadio moći glave sv. Vlaha koje su za vrijeme večernje bile izložene na oltaru, u gradskom portu Dubrovački trombunjeri su ispaljivali plotune iz svojim trombuna.

U katedrali zatim je održan tradicionalni koncert duhovne glazbe na kojem su nastupili Mješoviti katedralni zbor, Katedralni madrigalisti, prigodni komorni orkestar, a gosti su bili Mješoviti katedralni zbor iz Šibenika. Zborovima su ravnale Margit Cetinić i Jelena Cetinić Mikulandra, a nazočnima su se s par riječi obratili Margit Cetinić i katedralni župnik don Stanko Lasić. Na programu koncerta bila su djela fra K. Kolba, K. Magdića, B. Marcella, A. Vivalcija, A. Chlondowskog a na kraju je izvedena „Himna sv. Vlaha“ R. Ivellia – dr. V. Vilića.

U zagrebačkoj prvostolnici proslavljen Dan posvećenog života

„Vi ste u Crkvi dar znaka vječnosti, da bismo u svemu što činimo u prolaznosti osjetili dah i privlačnost neprolaznoga. Vi ste najvidljivije mjerilo življenja vječnosti u Crkvi“, rekao je redovnicama i redovnicima biskup Šaško

Zagreb, 2.2.2018. (IKA) – Na blagdan Prikazanja Gospodinova, u petak 2. veljače, svečanim euharistijskim slavljem koje je predvodio zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško u zagrebačkoj prvostolnici proslavljen je Dan posvećenoga života. U koncelecijaciji bilo je tridesetak svećenika, među kojima i više provincijala, a slavlje je okupilo i velik broj redovnica i redovnika različitih družbi predvođenih predsjednicom Hrvatske redovničke konferencije s. Anom Marijom Antolović, ASC.

Uvodeći u euharistijsko slavlje biskup Šaško pojasnio je značenje toga blagdana koji kršćani na Istoku zovu Susret, blagdan Susreta. „Misli se na susret u jeruzalemskome hramu između čovjeka i Božje ljubavi koja je sišla s neba, utjelovila se u povijesti i susrela s iščekivanjem izabranoga naroda. Pred nama je slika zaručnickoga saveza čovječanstva

i Spasitelja“. Crkva je taj blagdan izabrala kao Dan posvećenoga života, „u zahvalnosti moleći za redovnike i redovnice, članove svjetovnih instituta i društava apostolskoga života. Oni su osobit znak Crkve u svijetu; potreban znak u ozračju u kojemu materijalno lako prevlada nad duhovnim, vremenito obuzme naše živote lakše od pogleda na vječno“. U zahvalnosti Gospodinu za njegovo svjetlo, na početku blagoslivljamo svijeće, u kojima doživljavamo: susret, prikazanje i snagu života, a svijeće čiji plamen podržavamo svojim životima, praćenima Božjim blagoslovom, govore o našoj budnosti i spremnosti donošenja svjetla braći i sestrama, rekao je biskup, te blagoslovio svijeće.

U homiliji je povezujući misna čitanja i Dan posvećenog života biskup Šaško rekao: „Dragi redovnici i redovnice, večeras osjećamo snažnije stvarnost koja je srž života – vječnost. Gledajući vas ovako okupljene, lakše dopiremo do nje, tu – među nama; postaje bližom, premda je uvijek – u nama. U starcu Šimunu i u proročici Ani nalazimo odlike koje se tiču vječnosti: iščekivanje, pouzdanje, prepoznavanje. Šimuna određuje naziv prodekomenos kao osobu koja je sva usredotočena na čekanje, idući ususret da bi primio iščekivanoga. Proročica Ana, čije ime upućuje na milost, dopunja taj okvir. Vođena je Duhom proroštva, poučljiva i pročišćena srca. Osim toga, pripada najmanjemu plemenu – Ašerovu, što je znak da su najmanji i najkrhkiji raspoložniji za prepoznavanje Spasitelja u Isusu. Dočekanost struji vječnošću; godinama iščekivanja ona daje smisao; njihova starost prekoračuje prag tjeskobe“. Nastavljajući u tom duhu, upozorio je: „Toliko smo puta iskusili da se pozivi u Crkvi, svećeništvo, redovništvo, življenje posebnih darova i služba, nastoje obuhvatiti razloma koji su objašnjivi prolaznošću; pokušava ih se protumačiti isključujući vječnost“. Obrćući se redovnicama i redovnicama biskup je rekao: „Vi ste u Crkvi dar znaka vječnosti, da bismo u svemu što činimo u prolaznosti osjetili dah i privlačnost neprolaznoga. Vi ste najvidljivije mjerilo življenja vječnosti u Crkvi“.

Osvrnuo se i na zajedničku poruku Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života i Hrvatske redovničke konferencije u kojoj se naglasak stavlja na siromaštvo i zajedništvo, te je posvijestio da „bez vječnosti te dvije zbilje nisu razumljive kao vrijednosti; djeluju kao društvene kategorije s određenom patinom opterećenja. I evanđeoski savjeti: siromaštva, čistoće i poslušnosti nepozeljni su stavovi, ako ne govore Kristovom ljubavlju, ako ne propuštaju trak vječnosti. Ali, tamo gdje je ona prisutna, tamo gdje ste vi znak svakomu vjerniku i vjernici u Crkvi, vaša nesebičnost, potpuna posvećenost i darivanje daju smisao udarcima kušnje i žrtvama iz ljubavi. Zato je važno da vječnost ne pokušavamo 'prizemljiti', nego njome prožeti zemaljsko, svaki susret, svaku društvenu stvarnost. Isključivanjem vječnosti nijećemo ljepotu i snagu otajstva“.

Na kraju homilije biskup Šaško redovnicama i redovnicama posvijestio je kako se sav smisao ljudskoga života sastoji u tome da život postane darom Bogu. „Zato je dragocjena prisutnost ljudi koji su posvetili svoj život: da ne previdimo život za druge, izgradnju nebeskoga kraljevstva, kojega ste vi živi trag i puno puta 'mač dvorezac' koji razdire unoseći mjeru vječnosti u naše sebičnosti. I ako uronimo u naše srce, u naša čekanja, u svjetlo koje je rodilo i naš odgovor prepoznavanja Boga, naći ćemo nju – vječnost. To vide ne samo vjernici, nego i oni kojima ste naročito vi vidljiv znak i jasno pitanje: Zašto? Zašto je netko redovnik ili redovnica? Zašto vjeruje u Boga? Oспораван znak postaje znakom spasenja. Odgovor na ta pitanja nalazi se u čežnji za

vječnošću. Ne tražimo ga ni mi niti ga nudimo drugima u čežnji za zemaljskim."

Nakon popričesne molitve, predvoditelju slavija zahvalio je potpredsjednik Hrvatske redovničke konferencije fr. Slavko Slišković, OP. „Ovakvi nas susreti u hramu Gospodnjem drže zajedno i snaže. Unatoč društvenim promjenama i teškoćama s kojima se susreću naše zajednice, upravo primjer starca Šimuna i proročice Ane daje nam snagu da svoj život i nadu oblikujemo u pohvalnu pjesmu, te snove naših utemeljitelja činimo svojima i pretvaramo u navještaj, te služeći Bogu svima koji iščekuju otkupljenje pripovijedamo o Djetetu čije prikazanje u hramu danas slavimo". Fr. Slavko podsjetio je na ciljeve Dana posvećenog života kojega je ustanovio papa Ivan Pavao II., a potom ukazao na poruku Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života i Hrvatske redovničke konferencije naslovljenu „Siromaštvo i zajedništvo" kojom se potiče na približavanje svakom siromahu i svakom čovjeku u potrebi. Slavlje je pjevanjem animirao Redovnički band aid pod ravnanjem s. Elizabete Peršić i orguljsku pratnju prof. Marija Perestegija.

Dan posvećenog života u Sisku

Sisak, 3.2.2018. (IKA) - Vanjska proslava Dana posvećenog života održana je u subotu 3. veljače u katedrali Uzvišenja sv. Križa u Sisku. Svečano misno slavlje predvodio je sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s generalnim vikarom mons. Markom Cvitkušićem, povjerenikom za pastoral osoba posvećenog života fra Goranom Rukavinom i više svećenika, a u slavlju su sudjelovale redovnice iz zajednica koje djeluju na području biskupije. Sve je pozdravio biskup Košić, pozvavši ih da posebno danas, na blagdan sv. Blaža, mole za redovnice, redovnike kako bi oni bili „svjetlo svijeta koje će svima pokazati evanđeoski put, te da bismo i mi onda njihovom riječju i primjerom slijedili Krista, Gospodina koji je Svjetlo svijeta".

U homiliji fra Goran podsjetio je kako je prethodnoga dana proslavljen blagdan Svijećnice. To je dan kada smo se prisjetili što znači biti svjetlo svijeta u današnjem svijetu. Mi, redovnici i redovnice, baš to pokušavamo svjedočiti jer Bog uvijek zove i svakog dana nas poziva da budemo njegovi svjedoci. Nas koji smo se odlučili biti posvećenog života, Bog je pozvao iz konkretnih obitelji s konkretnim namama i slabostima, ali takvi nastojimo biti svjetlo svijeta u ovoj Crkvi. Koliko god puta to ne uspijemo iz naših grijeha i slabosti mi ipak pokušavamo biti vama laicima putokaz i poticaj što to znači živjeti bliže s Bogom, kako vjeru svjedočiti i koliko sama molitva može biti poticaj da vjera raste u našem srcu. Bogu se iznova preporučujemo, a On će uvijek otvarati naša srca i davati nam snage svoga Duha da možemo biti dostojni svjedoci i da kroz život možemo nositi svoj križ. Ono što nam je svima uvijek bitno, svakoga dana, uvijek i iznova, je moliti za dar vjere. Ako imamo dar vjere onda ćemo lakše nositi sebe i svoje poteškoće, lakše ćemo se nositi s ljudima oko sebe i biti drugima potpora, biti Šimuni Cirenci, znajući u konačnici da nam je glavni cilj zavrijediti Kraljevstvo nebesko. Neka nas Gospodin u molitvi ujedinjuje, a naša vjera neka bude poticaj svima onima koji nas gledaju i slušaju da i oni mogu isto tako nasljedovati Krista", zaključio je fra Goran.

Nakon mise održan je i tradicionalni obred grličenja, blagoslov grla na blagdan sv. Blaža, biskupa i mučenika.

Nadbiskup Devčić predvodio pontifikalno misno slavlje na svetkovinu dubrovačkog parca sv. Vlaha

Dubrovnik, 3.2.2018. (IKA) - Pontifikalno misno slavlje na svetkovinu dubrovačkog parca sv. Vlaha, u subotu 3. veljače, okupilo je ispred dubrovačke katedrale dvanaestoricu biskupa i nadbiskupa, sedamdesetak svećenika i, unatoč kiši koja je povremeno jako padala, mnoštvo domaćih vjernika i hodočasnika iz drugih krajeva. Misu je predvodio riječki nadbiskup Ivan Devčić koji je u propovijedi govorio o ispravnom načinu slavljenja svetaca zaštitnika kojima je premrežena cijela Hrvatska, ali i o drugim crkvenim slavljima koja se sve više slave „na posve svjetovan način". Istaknuo je primjer starih Dubrovčana koji su svoju vjeru znali pretvoriti u djela te potaknuo vjernike da svojim mladima daju primjer žive vjere. A živu vjeru u Krista imao je i sv. Vlaho što je posvjedočio davanjem svoga života kao svjedočanstva svoje vjere u Krista.

U uvodu propovijedi kazao je kako su države i gradovi oduvijek imali vojsku i policiju, svoje čuvare koji su ih štitali od vanjskih neprijatelja i brinuli se za unutarnji red, a kod kršćana se, pored toga, od najstarijih vremena ustalio običaj svoje gradove i zemlje, pa i obitelji i pojedince, stavljati pod zaštitu nebeskih čuvara, bilo anđela ili svetaca, a posebno mučenika. Kazao je kako se oko crkve posvećene gradskom ili mjesnom patronu nastajao i širio se grad, tako da je crkva bila njegovno ne samo duhovno nego i prostorno središte. Štovanje svetih zaštitnika bilo je stanovnicima trajno nadahnuće za vjerničku pobožnost, kao i za razne oblike kulturnog stvaralaštva i društvenog organiziranja. „Sveti su ih zaštitnici na taj način povezivali s Bogom, ali i jedne s drugima, ukoliko su im zajedno upućivali molitve, slavili ih pjesmom i častili prigodnim pobožnostima i običajima. Ukratko rečeno, sveti su zaštitnici bili simboli identiteta grada ili mjesta, kao i horizontalnog i vertikalnog zajedništva stanovnika", rekao je riječki nadbiskup. Dodao je da je to uvijek bilo prisutno i kod nas, što se može vidjeti na svakom koraku. Kao primjer pobrojao je gradove na hrvatskoj obali od sjevera do juga i njihove svece zaštitnike: sv. Tomu, sv. Mavra, sv. Vida, sv. Kvirina, Mariju na nebo uznesenu; sv. Stošiju i sv. Kreševana, sv. Mihaela arkandela i sv. Jakova, sv. Ivana Trogirskog i sv. Lovra, sv. Dujma, sv. Klementa, sv. Stjepana I. i sv. Vlaha. Slično je i s gradovima u unutrašnjosti, tako da je netko s pravom rekao da je „Hrvatska u rukama svetaca", kazao je nadbiskup Devčić.

Ustvrdivši da je domovina Hrvatska doista premrežena svecima, postavio je pitanje „jesmo li i mi, njihovi današnji štovatelji, tako s njima poistovjećeni, da se i za nas može reći da smo 'narod u rukama svetaca', u smislu da svece ne samo štujemo nego i životom nasljedujemo". Bagdani svetaca su zato prigoda za sabiranje i preispitivanje što nam ti sveci zapravo znače, koju ulogu imaju u našem životu, koliko nas kao kršćanski narod duhovno povezuju i nadahnjuju.

Nadbiskup je proslave gradskih zaštitnika usporedio s proslavama adventa, Božića pa i Uskrsa, „gdje se izvorno kršćanski dani i blagdani...slave na posve svjetovan način, tako da od kršćanskoga sadržaja ne ostaje gotovo ništa osim imena". Ako se sadržaj i smisao Božića svede na svećanu trpezu i veselo druženje, može se svetkovati kad god se pruži prilika. „Ali nije glavni problem u tome ako, iz kulturoloških ili tome sličnih motiva, izvorno kršćanske blagdane tako slave oni koji ne vjeruju; problem je kada ih na sličan način slave i oni koji se deklariraju kao vjernici. A ruku na srce, to u današnje vrijeme nisu rijetki slučajevi", istaknuo je nadbiskup Devčić. Potom je skrenuo pozornost na ispravan način slavljenja kršćanskih blagdana: „Ako se za slavlje blagdana ne pripremamo na vjernički način molitvom,

postom, dobrim djelima, slavljenjem sakramenta ispovijedi, ako se ne trudimo oko duhovne obnove i sabranosti, ako nam je sve drugo u pripremi za blagdan važnije od duhovnoga, u našem će vjerničkom slavlju svjetovni moment nužno prevladati nad vjerničkim."

U pripremi za blagdan župnog ili biskupijskoga patrona bitno je nastojati obnoviti svoje znanje o njemu, „ne radi znanja samoga nego kako bismo bolje upoznali ono što od njega možemo naučiti za svoj život, u čemu ga možemo i trebamo nasljedovati u našem vremenu". Stari Dubrovčani očito su se trudili u tom smislu upoznati svog nebeskog zaštitnika i od njega učiti, a kao primjere naveo je kako su znali da je sv. Vlaho bio liječnik koji se posebno brinuo za djecu i siromašne, pa su sukladno tome poduzimali neke konkretne akcije: već 1357. u samostanu Male braće otvorili su ljekarnu, koja bez prekida djeluje do danas; godine 1290. otvorili su u samostanu sv. Klare i prvo sirotište za napuštenu djecu, a u 15. st. jedna takva ustanova je ustanovljena. „Čovjekoljublje i bogoljublje njihova svetoga zaštitnika motiviralo ih je da u svome gradu zabrane ropstvo", kazao je nadbiskup, dodavši kako je to bila prva takva zabrana u Europi donesena čak 400 godina prije ukidanja ropstva u SAD-u. „Ne pokazuje li sve to koliko je snažno primjer sv. Vlahe utjecao na stare Dubrovčane i na organizaciju i život cijeloga grada. Doista, njihovo štovanje sv. Vlaho nije za njih bila nikakva tradicija, nikakav običaj, nego izraz njihove vjere i životnog nasljedovanja svoga zaštitnika", kazao je propovjednik i nastavio: „S tom vjerom ste mu se i vi, današnji Dubrovčani, obraćali za pomoć u teškim trenucima opsade grada za vrijeme Domovinskog rata, i nije vas iznevjerio. To neka bude zalag da ga uvijek zazivate u potrebama, osobnim i zajedničkim, ali i da slijedite primjer njegove vjere u svom životu."

Nadbiskup Devčić potaknuo je vjernike na promišljanje o tome kako se i oni mogu malo više potruditi davati svojim mladima primjer žive vjere. Sv. Vlaho očito je u ključnom trenutku svoga života slično razmišljao te je odlučio radije prihvatiti mučeničku smrt nego svojom nepostojanošću sablazniti vjernike koji su mu kao biskupu bili povjereni, dodao je nadbiskup i primijetio kako sveci i mučenici bili neki nadljudi nego su bili svjesni svoje slabosti, ali i snage koja im je dolazila od Boga. Svaki svetac, posebno svaki mučenik, izabirao je s Kristom umrijeti, vjerujući da će s njime uskrsnuti na novi život. Neka nam sv. Vlaho izmoli takvu vjeru i hrabrost", zaključio je nadbiskup Devčić.

Prije početka pontifikalnog misnog slavlja generalni vikar Dubrovačke biskupije don Hrvoje Katušić pozdravio je u ime dubrovačkog biskupa sve koji sudjeluju na glavnom misnom slavlju Feste sv. Vlaho 2018. godine. Ove godine to su, uz predvoditelja slavlja i biskupa domaćina, mons. Želimir Puljić, predsjednik HBK i zadarski nadbiskup, mons. Marin Barišić, splitsko-makarski nadbiskup i metropolit, mons. Vjekoslav Huzjak, bjelovarsko-križevački biskup, mons. Zdenko Križić, gospički biskup, mons. Tomislav Rogić, šibenski biskup, mons. Ante Ivas, umirovljeni šibenski biskup, mons. Tomo Vukšić, vojni ordinarij u BiH, mons. Ilija Janjić, kotorski biskup, mons. Rrok Gjonlleshaj, barski nadbiskup; mons. Gjergj Meta, biskup biskupije Rreshen u Albaniji te izaslanici kardinala Vinka Puljića i mostarskog biskupa Ratka Perića. Na slavlju dubrovačkog zaštitnika sudjelovali su i mons. Petar Palić, generalni tajnik HBK, mons. Miroslav Vidović, generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupija, don Edvard Punda, rektor Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu, mons. Juraj Batelja, postulator kauze za proglašenje svetim blaženog kardinala Stepinca, tajnici biskupa i kancelari biskupija, brojni svećenici, redovnici i redovnice, redovnički poglavari i poglavarice, đakoni,

bogoslovi i sjemeništarci. Te nezaobilazni rektor crkve Sv. Vlaho mons. Toma Lučić i ovogodišnji festanjuli kapetan Nedjeljko Zelen i zanatlija Ivo Mazavac. Na slavlju su nazočili i predstavnici drugih vjerskih zajednica u Dubrovniku. Ove godine stigao je i predstavnik Armenskog patrijarhata Carigrada o. Tatoul Anoushian.

Od predstavnika društveno-političkog života na misnom slavlju nazočni su bili izaslanica Predsjednice Republike Hrvatske Renata Margaretić Urlić, izaslanica predsjednika Vlade RH Nina Obuljen Koržinek, izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora Branko Bačić, te drugi državni dužnosnici. Nazočni su bili i gradonačelnik Grada Dubrovnika, koji sv. Vlaho slavi i kao Dan Grada, Mato Franković sa suradnicima, predsjednik Gradskog vijeća Marko Potrebita, župan dubrovačko-neretvanski Nikola Dobroslović sa suradnicima, načelnici nekih drugih gradova i općina. Na slavlju su bili i predstavnici drugih gradskih, županijskih i državnih institucija, predstavnici raznih društava i udruga, umjetnici, sportaši, vojska i policija, te veliki broj vjernika i hodočasnika iz raznih krajeva Hrvatske i susjednih zemalja.

Katedralni zborovi ojačani pjevačima iz drugih zborova pod ravnanjem Jelene Mikulandra predvodili su liturgijsko pjevanje, molitvu vjernika predmolili su supružnici s četvero djece, čitanja su čitali aktivni vjernici laici. Tijekom prinosa darova na oltar su došli dubrovački vjernici i hodočasnici iz raznih krajeva u nošnjama prinoseći različite i često simbolične darove na prinos, a predstavio ih je katedralni župnik don Stanko Lasić.

Na kraju mise formirana je svečana procesija koja je prošla od katedrale Gospe Velike, Ulicom od Puća, pored Onofrijeve fontane, Stradunom, kroz crkvu Sv. Vlaho i natrag do katedrale. Na početku je moći glave sv. Vlaho nosio biskup domaćin Mate Uzinić koji ih je tijekom procesije predavao ostalim (nad) biskupima. Ostalih dvanaest moći iz katedralne riznice nosila su dvanaestorica svećenika, a vjernici pored kojih je procesija prolazila su im dodirom i poljupcem mogli iskazati štovanje. Meditativna čitanja uz hod procesije kroz Grad čitala je Ivana Lenert.

Biskup Štambuk pohodio Dom za starije i nemoćne osobe u Starom Gradu

Prvi i jedini Dom na otoku Hvaru u starogradskoj uvali na predjelu Priko prve štćenike primio je 1. prosinca prošle godine, a njegove usluge sada koristi tridesetčetvero starijih i nemoćnih osoba s otoka Hvara

Stari Grad, 3.2.2018. (IKA) – Hvarsko-bračko-viški biskup Slobodan Štambuk pohodio je prvi put u subotu 3. veljače u prijepodnevnim satima Dom za starije i nemoćne osobe u Starome Gradu na otoku Hvaru, susreo se sa štćenima i blagoslovio dom. Biskupov posjet toj ustanovi upriličen je u sklopu tradicionalnoga obilaska i blagoslova obitelji i ostalih ustanova o Novoj godini. Taj Dom za starije i nemoćne osobe – dislocirani objekt splitskoga Doma za starije i nemoćne osobe, službeno je u nazočnosti tadašnjega župana splitsko-dalmatinskoga Zlatka Ževrnje i izaslanika premijera saborskoga zastupnika Blaženka Bobana otvoren 13. svibnja protekle godine, dok je svoja vrata za štćenike otvorio 1. prosinca. Za pohoda tome Domu biskup je kratko obišao njegove prostorije te sa zanimanjem pogledao prostor koji bi prenamijenom služio kao kapela za molitvu i slavljenje mise. Biskup je odredio da se ta kapela, kojom će se služiti štćenici za svoja molitvena okupljanja, zove „Majka lijepe Ljubavi". Kapela će se s vremenom opremiti pristiglim donacijama, dok bi se godišnje slavlje u njoj održavalo u subotu poslije blagdana Gospe Lurdske.

Hvarski biskup slavio je, zatim, misu sa štćenima toga

doma, jedine takve ustanove na otoku Hvaru. Uz biskupa Štambuka koncelebrirali su dekan Hvarškoga dekanata preč. Emil Pavišić, starogradski župnik Marko Plančić, župni vikar u Hvaru Ivan Jurin, dominikanac iz tamošnjega samostana Sv. Petra mučenika o. Mario Marinov i svećenik Ivica Babić. Svećenici su prije misnoga slavlja bili na raspolaganju korisnicima doma za slavlje sakramenta pomirenja. Predvođeni misno slavlje pozvao je korisnike doma te sve djelatnike na međusobno uvažavanje i zajedništvo. Potaknuo ih je da svoje vrijeme koje provode u tome domu ispune i molitvom, za što će im biti na raspolaganju prigodna kapela. Mjesni župnik Plančić u prigodnoj riječi zahvalio je mons. Štambuku na pohodu Domu i slavlju euharistije sa štitenicima doma.

Prema riječima voditelja Doma Tedija Sanseovića, korisnici su sve žitelji otoka Hvara budući je to jedini Dom na otoku. Za sada usluge Doma u starogradskoj uvali na predjelu Priko koristi 34 štitenika, dok je 73 maksimalni broj korisnika koje će dom moći prihvatiti i zbrinuti. U Domu je za sada angažirano 27 djelatnika, a broj će, gledajući potrebe te ustanove, sigurno rasti, rekao je za IKA-u ravnatelj toga Doma Sanseović. Dodao je i da je Dom u državnome vlasništvu te država pokriva 47 % troškova te važne ustanove za otok Hvar.

Dom za starije i nemoćne osobe u Starome Gradu prvi je i jedini dom ove namjene. Objekt je vrijedan više od 21 milijun kuna te je građen i opreman duže od 15 godina. Financiran je novcem Ministarstva regionalnoga razvoja i fondova Europske unije, Splitsko-dalmatinske županije i iz proračuna grada Staroga Grada.

Zaređen novi đakon Križevačke eparhije Livio Marijan

Zagreb, 3.2.2018. (IKA) - Na Mesopusnu subotu i blagdan sv. Šimuna Bogoprimca, 3. veljače, u konkatedrali Sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu križevački vladika Nikola Kekić rukopoložio je za đakona podđakona Livija Marijana, kancelara Križevačke eparhije i biskupskoga tajnika. Na svetoj liturgiji sudjelovali su svećenici Križevačke eparhije o. Željko Pajić, vikar žumberački i župnik karlovački, koji je ređenika doveo do oltara kao arhiđakon, o. Mihajlo Hardi, dekan i župnik Metlike, o. Danijel Hranilović, župnik zagrebački i eparhijski ekonom, o. Mihajlo Simunović, katedralni župnik križevački, o. Ivan Radeljak, duhovnik u Grkokatoličkom sjemeništu i ravnatelj eparhijskog Caritasa, o. Milan Stipić, župnik Jastrebarskoga i dušobrižnik dalmatinskog vikarijata, o. Nenad Krajačić, župnik Pribića i Pećnog, o. Marjan Jeftimov, župnik Sošica i Kašta, o. Aleksandar Hmilj, župnik Slavenskog Broda te rimokatolički svećenici mr. don Zdenko Milić, kanonik Stolnog kaptola sv. Stošije u Zadru, don Dario Tičić, župnik Gospe Maslinske u Zadru, don Slavko Ivoš, župnik Velog i Malog Iža, o. Damjan Kružičević, OSB, iz benediktinskog samostana sv. Kuzme i Damjana na Čokovcu, don Krešo Ćirak, župnik Obrovca, đakoni o. Leopold Jagešić OSB i don Tomislav Končurat, Jan Jakubov, lektor iz Košičke eparhije (Slovačka). Među brojnim nazočnima, uz ređenikovu obitelj i rodbinu s otoka Iža i Paga te Zadra, bio je i Davor Ivo Stier, zastupnik u Hrvatskom saboru i Europskom parlamentu. Pjevanje žumberačkog prostopjenija predvodili su vjernici župe sv. Ćirila i Metoda na čelu sa sestrama bazilijankama, a dva glagoljaška napjeva izveli su pjevači iz skupine Dalmatika iz Vlašića-Rtine i ređenikove rodne župe sv. Petra i Pavla u Velom Ižu.

U homiliji biskup Kekić osvrnuo se na evanđeoski odlomak Mesopusne subote i pozvao na bolje i zauzetije međusobne ljudske i kršćanske odnose na svim razinama, od obitelji do

društenog i javnog života te protumačio đakonsku službu i sam obred ređenja. Na kraju je svima zahvalio i sam ređenik. Đakon Livio Marijan od 2013. godine obnaša službu kancelara Križevačke eparhije i biskupova tajnika. Rođen je 1964. u Zadru, školovao se u Los Angelesu (SAD) i Zagrebu gdje je završio Filozofski fakultet, studij filozofije i etnologije te teološki studij u Zadru. Radio je više godina kao osobni tajnik zadarskog nadbiskupa Ivana Prende, nadbiskupijski vicekancelar i voditelj ureda za izdavaštvo i kulturu, objavio više radova iz područja hrvatske glagoljaške baštine, sudjelovao u izradi Božanskog časoslova Liturgijskog vijeća Hrvatske biskupske konferencije i predavao na Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji u Zadru. Trenutačno se bavi izradom hrvatskih prijevoda liturgijskih tekstova bizantsko-slavenskog obreda sa starocrkvenoslavenskog te promocijom kršćanskog Istoka i položaja kršćana na Bliskom istoku. Oženjen je i ima dvoje djece.

U Zagrebu proslavljen Tripundan

Zagreb, 3.2.2018. (IKA) - Proslavu blagdana sv. Tripuna, zaštitnika grada Kotora i Boke kotorske, po 94. put u Zagrebu organizirala je Hrvatska bratovština Bokeljska mornarica 809 Zagreb, baštinica 12 stoljeća duge tradicije bokeljskih pomoraca. Svečano euharistijsko slavlje u subotu 3. veljače u župnoj crkvi Sv. Marije na Dolcu predvodio je župnik preč. Zlatko Golubić u koncelebraciji s dr. Josipom Šimunovićem. Na početku mise mali admiral Bartol Kranjčević izrekao je Pohvale Svecu koje potječu iz 16. stoljeća.

U propovijedi preč. Golubić je ukazujući na Isusove riječi „Hoće li tko za mnom, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom“ (Lk 9,23) naglasio kako taj poziv vrijedi kroz cijelu povijest, od prvih dana Crkve i od progona u Jeruzalemu. Ovom prilikom posebno se sjećamo progona za cara Decija kada je stradao i naš Tripun. Ljudi žele biti veliki, da im drugi laskaju, ali veličina čovjeka je u tomu da ga Bog uzvisi, proglasi dobrim i velikim. Takvog mučenika danas slavimo. On je 250. godine tek počeo živjeti, ali je imao čvrsti stav da je Isusov, da želi tako živjeti, da se ničega ne boji. Znao je da se treba boriti onih koji mogu ubiti dušu, ali za tijelo se nije bojao i zato je hrabro propovijedao, hrabro svjedočio Isusa. Bio je uhićen i mučen, ali se nije dao pokolebati. Nije se želio odreći Isusa, nije se želio klanjati drugim bogovima, već je bio spreman dati vlastiti krv za Ime Isusovo. Rekli bi kolika okrutnost na početku čovječanstva, no pogledajmo u povijest, što se danas čini u svijetu. Ne možemo s ponosom reći da smo u 21. stoljeću, da smo napredniji od onih u prvim stoljećima, jer vidimo da svijet nije postao ni boji, ni mirniji. No, kao što je Tripun svjedočio onda i danas smo potrebni mnogih Tripuna koji svjedoče istu vjeru. Spomenimo našeg blaženika mučenika Stepinca u čijoj devetnici se nalazimo, spremajući se za njegov blagdan, rekao je preč. Golubić.

Također je podsjetio kako Kotor s ponosom od 809. godine čuva moći sv. Tripuna koje su u Kotor stigle iz Carigrada. Spomenuo je i kako je 17. rujna 1594. papa Klement VIII. odredio slavljenje sv. Tripuna za Katorsku biskupiju na dan 3. veljače te kako na 13. siječnja slavi Prijenos svetih moći (Karike), a 10. studenoga Mali Tripundan.

Nadalje je propovjednik spomenuo i na ovogodišnji Proglas vjernicima Katorske biskupije u Boki i Bokeljima izvan Boke za svečanosti sv. Tripuna koji je uputio katorski biskup Ilija Janjić. U proglasu biskup posebno ukazuje na grb Bokeljske mornarice, u čijem se središtu nalazi lik sv. Tripuna koji na svom srcu nosi grad Kotor, a iznad njega

čitamo riječi „Fides et honor“ („Vjera i čast“). U tom je kontekstu, preč. Golubić ohrabrio okupljene Bokelje: „Budite čvrsti i ponosni što ste Hrvati i katolici i što je sv. Tripun u temelju vaše vjere, svjedok vaše vjere, i što vas okuplja“. Propovijed je zaključio riječima „Hvala Ti Gospodine na tom mladom svecu Tripunu; neka i dalje čuva Boku, i sve nas diljem svijeta da budemo svjesni čiji smo, na čijim temeljima stojimo, te da poput Tripuna znamo izabrati Krista Gospodina koji nam pokazuje put prema vječnosti. Isus je uvijek s nama, zato mu se treba okrenuti, izabrati ga i ići za Njim. Tako će se u našem svakidašnjem životu očitovati vjera i čast“.

Na kraju mise okupljenim Bokeljima obratio se predsjednik/gastald Hrvatske bratovštine Bokeljske mornarice 809 Zagreb Ivo Škanata. Naglasio je kako je nakon uvrštavanja Tripundanskih svečanosti i Kola sv. Tripuna na Listu zaštićenih nematerijalnih kulturnih dobara, koje Republika Hrvatske prepoznaje kao nematerijalno kulturno dobro, pokrenuta inicijativa za upis istih na Listu nematerijalnih dobara UNESCO-a. Izrazio je nadu, da će se postići dogovor te taj prijedlog uputiti zajedno s Crnom Gorom. Sve je pozvao na molitvu na tu nakanu, kao i na aktivno uključivanje u aktivnosti Hrvatska bratovština Bokeljska mornarica 809 Zagreb.

Euharistijsko slavlje pjevanjem je uveličao zbor crkve Pohoda BDM Prvo hrvatsko katoličko pjevačko društvo „Branimir“.

Unatoč susnježici i snijegu, velik broj Bokelja i prijatelja Boke Kotorske okupio se uoči mise na prostoru ispred crkve gdje je četa Hrvatske bratovštine Bokeljska mornarica 809 u svečanim odorama otplesala kolo sv. Tripuna, jedino autentično obredno srednjovjekovno kolo s motivima iz pomorskog života. To je četvrti put da se kolo izvodi na Tripundan u Zagrebu. Naime, kolo je nakon više desetljeća prepsano 2015. godine, a prije toga je posljednji put plesano 1942. godine kad je misu koncelebrirao tadašnji nadbiskup Alojzije Stepinac. Kad je riječ o kolu, također valja podsjetiti kako je ono u Zagrebu plesano i u čast sv. Leopolda Bogdana Mandića, za vrijeme boravka njegova neraspadnutog tijela 2016. godine.

Biskup Škvorčević sa zatočenicima srpskog logora u Staroj Gradiški

Stara Gradiška, 3.2.2018. (IKA) - Na spomendan sv. Blaža, 3. veljače, u Staroj Gradiški na inicijativu Hrvatskog društva logoraša srpskih koncentracijskih logora, podružnice Sisačko-moslavačke županije pod vodstvom njezina predsjednika Ivana Lipaka održan je Dan logora Stara Gradiška. Tijekom Domovinskog rata kroz starogradiški srpski logor prošlo je oko 2000 ljudi a trinaestero ih je ubijeno. U župnoj crkvi, spomen-zdanju za sve nedužne žrtve starogradiškog zatvora, napose za više od 250 svećenika u doba komunističke vladavine, euharistijsko slavlje sa zatočenicima srpskih logora predvodio je požeški biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s novogradiškim dekanom Željkom Volarićem, kancelarom Ivanom Popićem i domaćim župnikom Matom Rukavinom.

Na početku misnog slavlja biskup je pozdravio logoraše i sve druge nazočne, među njima i general-pukovnika u miru Marijana Marekovića, izaslanika Predsjednice Republike Hrvatske, Marka Šimića, izaslanika Predsjednika Sabora te načelnika starogradiške općine Velimira Paušića. Pozvao ih je da se u tom slavlju spomenu svih onih koji su u vrijeme Domovinskog rata u starogradiškom logoru bili poniženi, te da budu molitelji da njihove rane, koje još bole, budu izliječene Božjim lijekom, njegovom ljubavlju koja je u

Isusu Kristu išla do kraja za nas i pobijedila smrt.

U homiliji biskup je izrazio uvjerenje da su srca nazočnih pravo raspoložena kako bi se vjernički i molitveno mogli spomenuti žrtve svih onih koji su u Staroj Gradiški tamnovali za vrijeme Domovinskog rata u srpskom logoru, kao i prije toga u logorima komunističkog i drugih sustava. Svjestan kako u dušama preživjelih logoraša još uvijek postoji neka nutarnja težina i ranjenost, biskup je rekao da je smisao njihova dolaska u Staru Gradišku u tome da u nastojanju oko pamćenja onoga što su ovdje doživjeli ne ostanu ljudi ubijene duše, i oni koji su se odrekli Boga, je on jedini zna i može pomoći njihovoj duši koja pati. Potaknut Božjom riječju u prvom čitanju iz Knjige mudrosti, u kojoj starozavjetni mudrac govori o bezbožničkim očima, kojima se čini da pravednici ostaju zarobljeni u poniženju koje im je dodijelila ljudska zloća, biskup je pozvao nazočne da Domovinski rat sa svim onim što im se u njemu dogodilo promatraju očima vjere, s polazišta Božjih, kako je to činio sv. Blaž ili Vlaho, biskup i mučenik, čiji spomendan Crkva toga dana slavi. Ustvrdio je da kršćansko razmišljanje o mučeništvu ne polazi od počinjenog zla i zločinaca, nego od žrtve i njezina dostojanstva. Tako ponajprije mislimo o Isusu Kristu, koji je kao žrtva ljudskog zla, mržnje i osude bio razapet i ponižen, ali ju je on prihvatio posvemašnjom ljubavlju za nas, i u tom je njegova veličina i dostojanstvo. Stoga, ustvrdio je biskup, mi o sv. Blažu razmišljamo na Isusov način, jer je on slijedeći Isusov primjer, radije želio biti žrtvom, negoli zlo nanositi drugima. U tom smislu pozvao je nazočne da o sebi kao žrtvama razmišljaju ne polazeći od onih koji su ih ponizili, nego od dostojanstva koje im je kao žrtvama Bog udijelio. Nama dušmanin ne može oduzeti dostojanstvo, jer nam ga on nije ni udijelio, poručio je biskup i pozvao nazočne da žive od svijesti da ih se Bog nikad ne odriče, i ostanu mu trajno vjerni te se i u najtežim životnim situacijama priznaju njegovima.

Još im je poručio da nevolje i patnje kroz koje su prošli nisu bile znak da ih se Bog odrekao, već su to bile kušnje koje je Bog dopustio, da se vidi i provjeri tko su oni i čiji su oni zapravo, u smislu narodne poslovice da se na mucu poznaju junaci. Stoga ih je biskup pozvao da zahvale Bogu na kušnjama koje im je udijelio, jer su to bile prigode da mu pokažu i dokažu svoju vjernost. Također ih je pozvao da se spomenu onih koji nisu preživjeli zatočeništvo u spomenutom logoru, u uvjerenju da oni nisu izgubljeni, nego su kao žrtve postali dionicima zajedništva s Isusom Kristom, koji je upravo zato postao čovjekom da bi mogao na ljudski način biti solidaran s ljudima u njihovim trpljenjima. Završavajući homiliju zaželio je nazočnima da, uz zagovor i pomoć Isusove Majke, koja je tijekom trinaest stoljeća hrvatske povijesti bila pod svim hrvatskim križevima i molila na nas, u njihova ranjena srca i duše uđe Božje svjetlo i blizina, i da ih izliječi snaga njegove ljubavi.

Na kraju misnog slavlja biskup je izrazio uvjerenje da je u ranjena srca nazočnih logoraša ušla Božja blizina, moć Isusove ljekovite ljubavi koja je pobijedila i samu smrt, njihove duše očistila od mržnje i zla te odlaze blagoslovljeni svojim kućama. Svima je zahvalio za sudjelovanje i molitvu, a za organizaciju susreta zahvalio je napose Ivanu Lipaku, mjesnom župniku Mati Rukavini i pjevačima. Na kraju mise vjernici su primili blagoslov grla, kako je to uobičajeno na spomendan sv. Blaža, biskupa i mučenika.

Biskupijski Caritas obilježio Dan života u Gospiću i Ogulinu

Ogulin, 4.2.2018. (IKA) - Djelatnici Caritasa Gospićko-senjske biskupije tradicionalno su u nedjelju 4. veljače posjetom porođnim odjelima Općih bolnica na prostoru Gospićko-senjske biskupije Gospiću i Ogulinu obilježili Dan života. U jutarnjim satima djelatnici Caritasa na čelu s tajnicom biskupijskog Caritasa Katom Matanić posjetili su porođni odjel Opće bolnice Gospić a u podnevnim satima isti odjel Opće bolnice i bolnice branitelja Domovinskog rata Ogulin.

Tom su prilikom voditeljica Matanić zajedno s osobljem bolnica obišli nazočne porodilje i trudnice. Osim što im je zahvalila što su izabrale život, voditeljica Caritasa majke je darivala prigodnim poklonima, voćem i sokovima za majke i novčanim prilogom u iznosu od 500 kuna po djetetu. Poklon pakete, toplu riječ i razgovor dobile su i trudnice koje ovih dana očekuju porod. Na darovima je zahvalilo medicinsko osoblje a u Ogulinu i ginekolog dr. Stanislav Rupčić. U Gospiću su darivane četiri porodilje i dvije trudnice a u Ogulinu dvije porodilje. Ovim tradicionalnim akcijama darivanja Gospićko-senjska biskupija i biskupijski Caritas na djelu pokazuju da promoviraju život i pomoć mladima koji se za njega odlučuju.

„Sveti Vlaho i njegovi festanjuli“

Knjiga Dubravka Kovačevića predstavljena na dan zatvaranja 1046. feste sv. Vlaha u Dubrovniku

Dubrovnik, 4.2.2018. (IKA) - Knjiga „Sveti Vlaho i njegovi festanjuli“ autora Dubravka Kovačevića predstavljena je na dan zatvaranja 1046. feste sv. Vlaha u nedjelju 4. veljače u prepunoj dvorani sv. Ivana Pavla II. u Dubrovniku. Predstavljajući su bili predsjednik HKD „Napredak“ – Dubrovnik Marin Ivanović, recenzenti knjige dr. Ivo Banac i Ivan Viđen, povjesničarka umjetnosti mr. Maja Nodari te sam autor.

Predsjednik Ivanović istaknuo je kako je riječ o kapitalnom djelu dubrovačkog izdavaštva, ujedno istraživačke povijesti, djelu koje je na najbliži način „dio našeg identiteta jer je povezano sa sv. Vlahom i jer je povezano s dubrovačkim festanjulima“. Autor knjige je i sam bio festanjul, ali nitko nije vjerovao da se tema o festanjulima može istražiti jer do sada nije bilo znanstvenog interesa za to premda su festanjuli važan dio dubrovačke stvarnosti. Autoru koji nije povjesničar pomogli su savjetima dubrovački povjesničari, ali je ogroman istraživački posao prikupljanja životopisa i posebice fotografija on sam obavio. Nisu oduvijek festanjuli pomorci i zanatlije, prije ih je bilo različitih zanimanja, jedna je od činjenica koje su potkrepljene ovom knjigom, a koju je spomenuo predsjednik dubrovačkog „Napretka“.

Dr. Banac objasnio je kako je ovaj zbornik također važan jer je prilog istraživanju povijesti od vremena Austrije, koja nažalost nije dovoljno sustavno istražena. Istaknuo je dvije činjenice koje su bitne za razumijevanje moderne feste sv. Vlaha. Prva je da su festanjule od početaka pa sve do 1949. godine birale gradske vlasti i oni su predstavljali odnose snaga u elitnom političkom segmentu Grada i općine, pa ima nekih neočekivanih, ali i posve logičnih odabira iz tog razdoblja. Druga je da su od 1970. godine, nakon sklapanja protokola između Svete Stolice i Vlade SFRJ 1966. godine, festanjulska imenovanja pod pokroviteljstvom Crkve po formuli jedan pomorac i jedan obrtnik.

Povjesničar umjetnosti Viđen rekao je da je sastavljanje biografija festanjula bio ponekad gotovo detektivski posao jer se teško dolazilo do potrebnih podataka. „Dubrovački festanjuli su većim dijelom prošli ispod radara 'velike i

službene' povijesti jer su bili 'obični ljudi', građani koji su u nekome trenutku svog života obavili tu časnu dužnost uz Festu sv. Vlaha i potom se vratili svojim životima. To je možda najbolji dokaz koliko su Parčevo štovanje i Festa ukorijenjena u narodu i koliko su festanjuli bili gradivo tkivo dubrovačkog građanstva“, istaknuo je Viđen te objasnio kako je funkcija festanjula proizvod građanskog doba jer oni nasljeđuju neke funkcije priređivača Feste iz doba Republike. Oni se u ovom obliku pojavljuju tek nakon nestanka Republike, a kroz desetljeća neki od njih su stvorili i usustavili neke danas općepoznate detalje Feste. Viđen je također kazao da su festanjuli obično bili u svojim dvadesetim i tridesetim godinama te više govorio o značenju tradicije.

Povjesničarka umjetnosti i vjerojatno najbolja poznavateljica štovanja sv. Vlaha u dubrovačkom kraju Nodari podijelila je s okupljenima činjenicu da se na naslovnici knjige nalazi otisak slike nepoznatog slikara iz 19. stoljeća koja prikazuje sv. Vlaha nad Dubrovnikom, a koja je vjenčani dar mladencima – autorovim roditeljima, čime je on knjizi dao osobni dar i pečat.

Nodari je kazala kako je funkcija festanjula, svjetovnih organizatora Feste, povijesno zasvjedočena nakon pada Republike u prvoj polovici 19. stoljeća, kada je crkvena svečanost odvojena od državne vlasti. Do sada se znalo da su festanjuli povijesno potvrđeni tek 1874. g. a u ovoj knjizi se donosi i dokument iz 1873. godine, zahvaljujući Ivanu Viđenu, iz kojeg se vide imena prvih poznatih festanjula Petra Jakšića i Mata Šarića. Pretpostavlja se da su se festanjuli pojavili već na Festi 1836. godine, kada je Austrija dopustila do tada zabranjenu Festu sv. Vlaha. Meritum ove knjige su upravo biografije svakog festanjula, a tu je i gotovo 500 navoda samo za fotografsku građu knjige. „Ta čeljad, njih 242, nisu samo festanjuli nego i članovi njihovih obitelji, majke, očevi, sestre, braća, sinovi, kćeri, djedovi, pradjedovi, cijela galerija Dubrovčana 19., 20. i 21. stoljeća sa svim svojim manama, vrlinama, taštinama, snovima, što proviruju počesto iz pratećih bilježaka“, kazala je Nodari. Knjiga bi se mogla uvjetno pripisati razini tradicijske historiografije, ali ona je prije svega plod ljubavi, požrtvornosti i odanosti vjeri i slobodi ovoga Grada i Parca mu sv. Vlaha. Ovo je rukopis srca, istaknula je predstavljajući.

U glazbenom dijelu večeri nastupili su Katedralni madrigalisti i Dubrovački gudački kvartet, ulomke iz knjige čitao je Sebastijan Vukosavić, a moderatorica je bila Nila Miličić Vukosavić.

U knjizi od 872 stranice nalazi se prvi put cjeloviti popis, biografije i fotografije svih festanjula od 1872. do 2016. godine. Pisci predgovora su, uz autora, dr. Ivo Banac i mr. Teo Trostmann. U knjizi se nalazi i prikaz povijesnih činjenica u cjelinama Povijest dubrovačkih festanjula, Festa svetog Vlaha u današnje doba i Festa svetoga Vlaha baština čovječanstva. Prilog donosi popis festanjula, popis dubrovačkih biskupa od 1830. do 2016., popis rektora crkve Sv. Vlaha od 14. stoljeća, popis dubrovačkih gradonačelnika od 1873. do 2016., popis propovjednika trodnevne Feste sv. Vlaha, popis propovjednika Feste sv. Vlaha na Gorici, pa čak i popis trubljača na Fest, te popis svih fotografija koje je autor uz veliku upornost i strpljenje uspio prikupiti.

Nakladnik knjige je HKD „Napredak“ – Dubrovnik, a projekt je prihvatio prijašnji predsjednik Ivan Prce.

Nadbiskup Puljić predvodio slavlje na Gorici sv. Vlaha

Dubrovnik, 4.2.2018. (IKA) - Posljednjeg dana Feste sv. Vlaha, 4. veljače, na Gorici sv. Vlaha svečano misno slavlje predvodio je zadarski nadbiskup Želimir Puljić, predsjednik Hrvatske biskupske konferencije. Uz brojne svećenike koncelebrirali su i generalni tajnik HBK don Petar Palić, generalni tajnik Dubrovačke biskupije don Hrvoje Katusić te župnik župe sv. Mihajla Lapad don Robert Čibarić. Tradicionalno na posljednji dan Feste vjernici, barjaktari, gradska glazba, trombunjeri i festanjuli krenuli su od crkve Sv. Vlaha prema Gorici u procesiji, dok su im se putem pridruživali barjaci crkava i svetišta pored kojih su prolazili. Pred samom crkvom Sv. Vlaha na Gorici prije misnog slavlja barjaktari su još jednom izvili svoje barjake kako bi pozdravili svetog starca, svemu tome prethodila je grmljavina iz trombuna Dubrovačkih trombunjera.

Nadbiskup Puljić u propovijedi je govorio o sv. Vlahu koji je prisutan u životu i radu svojih štovatelja i koji tisuću godina suvereno vlada tim prostorom juga Hrvatske. U uvodu propovijedi citirao je jednu kroniku u kojoj piše: „Ništa ne smeta, što su na moru gusari, a na suhu lupeži, kad se na našim brodovima vijori zastava svetoga Vlahova, a naše blago je pod njegovom zaštitom“. Dodao je kako je to „povjerenje staro više od tisuću godina“, te podsjetio na nastanak pobožne legende iz desetoga stoljeća (971.) koja govori o tome kako je „biskup starac“ upozorio „dobroga i pobožnoga svećenika Stojka“ o namjeri Mlečana da pokore Dubrovnik. Namjera Mlečana nije uspjela, a Dubrovčani su u oslobođenju prepoznali „osobitu milost sv. Vlaha i odredili ga za svoga trajnoga Parca“. „U tom vidu blagdan svetoga Vlaha imao je stoljećima 'najvažnije mjesto u dubrovačkom državnom kalendaru'. A kipovi, slike, crkve i samostani dizali su se diljem Republike u čast biskupu i Parcu, svetomu Vlahu“, kazao je nadbiskup Puljić i dodao da je tako nastala i zavjetna crkva na Gorici.

Nadbiskup se prisjetio kako je prije sedam godina, 6. veljače 2011., dok je bio dubrovački biskup blagoslovio tu obnovljenu crkvu Parca „koja je od davnina bila 'zavjetna zadužbina pomoraca i putnika'“. Također se prisjetio kako je i sam, premda nije bio ni pomorac, ni kapetan, u godinama svoje službe rado dolazio na Goricu, kao susjed Parčeve crkve, „penjao se i gledao prema pučini kako bih mogao 'dokučiti' ne samo Grad, Lapad, Gruž i Višnjicu, nego i Konavle, Župu, Primorje i Elafite. Sve tamo do Mljeta, Pelješca, Korčule i Lastova.“ Kazao je i kako je s tog mjesta znao zazvati Božji blagoslov i zaštitu Parca, što čini i danas u ovoj svečanoj prigodi.

Nadalje je nadbiskup Puljić kazao kako toga dana Crkva u Hrvata slavi Dan života. Prije 22 godine (1996.) hrvatski su biskupi, poput drugih naroda, odlučili jedan dan u godini posvetiti temi života i odredili su neka to bude prva nedjelja u veljači. „Upravo stoga ovim slavljem posebnoga dana Crkva želi podsjetiti da je čovjekov život u krizi i opasnosti. A naše okruženje pomalo se pretvara u 'kulturu smrti', kako je otvoreno zborio, opominjao i ponavljao sveti Ivan Pavao II.“, rekao je nadbiskup te nastavio: „Život je dar Božje ljubavi. Zbog toga štovatelji sv. Vlaha, liječnika i Parca, promiču 'kulturu života'. Oni se u tom vidu tijekom prošlih stoljeća nisu umarali graditi brojne hospicije, orfanotrofije, bolnice i nahodišta, te razvijati osjetljivost za čovjeka, prirodu, okoliš i Boga Stvoritelja.“ Potom je okupljenim vjernicima predočio kipove sv. Vlaha raspoređene na raznim mjestima po Gradu, slikovito opisujući njegovu duhovnu ulogu prema posebnostima mjesta: „Eno, na vratima od Pila dočekuje goste i veli kako vjekovima bdije i čuva čeljad od bolesti grla i svakog drugog zla. S pročelja katedrale elegantni i dalekovidni Parac gleda prema Lokrumu i

morskoj pučini kako bi na vrijeme opazio primiču li se i opet neki 'novi Mlečani, Turci i Frančezi', koji bi ugrozili slobodu Grada koji mu je povjerila 'najviša Instanca' (L. Paljetak). Eno ga i nad vratima negdašnje žitnice gdje pazi na ufićijale, tržnicu i gradsku sirotinju. A nad vratima Kneževa dvora, u neposrednoj blizini današnje Gradske vijećnice, s uzdignutom rukom pozdravlja i opominje neka se sudbonosne političke odluke za Grad i pučanstvo, kao i svi društveni poslovi obavljaju mudro, s pažnjom i odgovornošću na dobrobit svih žitelja nekada slavne Republike.“ Zaključio je kako upravo zbog toga „ovaj starac, koji bradom miluje fortece, crkve, zvona i oltare ušao pod kožu svojih štovatelja.“ I postao milim savjetnikom i onima koji se odgojem bave, kao i onima koji zemlju obrađuju, po moru plove, ili vode narodnu politiku, nastavio je. „Svima je blizak i drag, jer je njihov Parac. A njegovi kipovi okrenuti pučini morskih valova, i nebeskih gromova i kiša, doimlju se kao kompas, gromobran i zaštita.“

„Grad kamena i svjetlosti“, premda je bio izložen različitim utjecajima i vjetrovima, potresima i ratovima, bio je i ostao trajno „stamen i čvrst“ jer na njegovim kamenim kulama, zidinama i zvoncima „nije bdjela samo snaga oružja, već misao i duh slobode“ koje je po mandatu one više Instance „štitila legija nebeskih anđela“ (papa Urban VIII.), primijetio je propovjednik. „Stoga je Festa svetoga Vlaha 'memorija stoljeća', pa svake godine uz ovu dragu svenarodnu festu sjećanja naviru. Srce se puni zahvalnošću za darovanu slobodu, a ruke sklapaju na molitvu za sreću i blagoslov Gradu, Domovini i narodu hrvatskom; za buduća proljeća i stoljeća koja dolaze.“

Štovati, slušati i slijediti savjete mudroga starca, svetoga Parca, zapravo znači liječiti one rane u svojoj duši, u obiteljskom okružju i u društvu, te strpljivo promicati radost, mir, ljubav, snošljivost i jednakost u osnovnim pravima i dužnostima, kazao je nadbiskup te istaknuo: „A kao štovatelji dobroga liječnika i vrsnoga intelektualca valja nam se još više truditi kako njegovati i razvijati temeljno poštovanje pred tajnom života; kako unositi u svijet kulture, rada, škole, zdravstva i obavijesnih sredstava ono svjetlo božanske nade koja nam je po sv. Vlahu zasjala prije tisuću godina.“ Za to ne trebaju neki „izvanredni pothvati“, niti nekakvi „novi programi“, pravila i propisi jer su oni zapisani u evanđelju, tradiciji i živoj predaji koja ima svoje središte i izvorište u Isusu Kristu. „Njega valja bolje upoznati, žarče uzljubiti i vjernije nasljedovati. Pa onda s njime i po njemu preobražavati vrijeme, prostor i povijest sve do njezina ispunjenja u nebeskom Jeruzalemu“, poručio je nadbiskup Puljić. Misno slavlje pjesmom je uveličala klapa „Zvono“. Nakon mise svi koji do sada nisu imali prilike mogli su se grličati.

Po povratku s Gorice sv. Vlaha formirana je svečana procesija s Gradskom glazbom, Dubrovačkim trombunjerima i njihovim gostima iz drugih povijesnih postrojbi Hrvatske, Bratstvom festanjula sv. Vlaha, barjacima i vjericima štovateljima sv. Vlaha koja je, ovaj put po sunčanom vremenu, došla do Parčeve crkve. Izvijanjem barjaka barjaktari su pozdravili Parčevu crkvu, a toplim pljeskom nagrađivali su ih okupljeni vjernici i ostali posjetitelji. Molitvu s prigodnim nagovorom imao je mons. Toma Lučić, rektor crkve Sv. Vlaha, koji je zahvalio Bogu i svim sudionicima još jedne dubrovačke feste. Festanjuli Nedjeljko Zelen i Ivo Mazavac spustili su barjak sv. Vlaha i podigli zastavu Republike Hrvatske, a okupljeni su otpjevali himne sv. Vlaha i hrvatsku državnu himnu. Nakon toga slavljena je misa u zbornoj crkvi.

Regionalni susret inicijative 40 dana za život za područje Dalmacije

Zadar, 4.2.2018. (IKA) - Regionalni susret inicijative 40 dana za život za područje Dalmacije održan je u nedjelju 4. veljače u župi Srca Isusova u Zadru. Okupio je trideset sudionika iz osam dalmatinskih gradova kako bi ohrabрили jedni druge u novoj četrdesetnici za nerođene. Povod susreta je nova molitvena kampanja u korizmi koja se ispred 27 bolnica u Hrvatskoj održava od 14. veljače do 25. ožujka. Tema ove kampanje je osvijestiti značenje koji je nosivi sadržaj te inicijative, a to je bdjenje, pod geslom „Što vama kažem, svima kažem: Bdižite!“ Podtema je osvješćivanje ljudi o kontracepciji. Marija Šošić, regionalna koordinatrica za Dalmaciju, sudionicima je predstavila nove programe koje će inicijativa pokrenuti. Uz seminar „Oprostom oslobođene“ koji godinu dana provode za žene koje pate od postabortivnog sindroma, u planu je i program za muškarce. Sve više parova trpi zbog neplodnosti pa je inicijativa pokrenula program za parove željne djece „Vikend Srca Marijina“, kao duhovno ohrabrenje tim supružnicima. Taj seminar vodi o. Marko Glogović, duhovni savjetnik inicijative, u mjestu Svetičko Hrašće pokraj Svetica. Uz zagrebački Centar za život koji je otvoren prije dva mjeseca u prosincu, Šošić je najavila i otvaranje Centra za život u Splitu.

Novost je da će u ovoj korizmenoj kampanji pred svako mjesto molitve u 27 hrvatskih gradova doći i relikvija sv. Ivana Pavla II. u zajedništvu s kojom će moliti za prekid pobačaja, za majke i očeve koji razmišljaju o pobačaju i za sve koji su pobačajem ranjeni i podržavaju ga. Sv. Ivan Pavao II. bio je veliki promotor i zagovornik zaštite života od začeca do prirodne smrti te mu se članovi na osobit način utječu u zagovoru za nerođene i oživotvorenju smjernica koje je taj papa davao za vrijeme svog pontifikata. U tom smislu, na susretu je Damir Mandić, član inicijative iz splitskog tima, vjeroučitelj i otac četvero djece, predstavio značajke enciklike *Evangelium vitae* – Evandjelje života, u kojoj Ivan Pavao II. tematizira i pobačaj. Prema nauku Crkve, pobačaj je teški moralni nered. To je namjerno ubojstvo nedužnog bića te Papa upozorava biblijskom „Jao onima koji zlo nazivaju dobrim, a dobro zlim“, te i koriste za pobačaj termin prekid trudnoće. Ivan Pavao II. ističe da je demokracija etička ako poštuje temeljne vrijednosti, a to je ljudski život te da zakoni imaju smisla ako štite život. Da bi izgradili civilizaciju ljubavi, potrebna je snaga odozgor, istaknuo je papinu poruku Mandić.

Dr. Danijela de Micheli Vitturi izrazila je zahvalnost Bogu što se apostolat za život u Hrvatskoj nastavlja po djelovanju inicijative 40 dana, istaknuvši da njihovo djelovanje potvrđuje istinu: „Tamo gdje i što ne može učiniti čovjek, može Bog. Kad iscrpimo sve ljudske snage, kad smo nemoćni i ne znamo kako dalje, nastupa Božja milost i uviđaš koliko je nešto Božje djelo“. Predstavila je značajke enciklike *Humanae vitae* koju je 1968. g. objavio papa Pavao VI., kao odgovor Crkve na pojavu seksualne revolucije 1960-ih godina. Enciklika koja izražava stav Crkve u protivljenju kontracepciji i pobačaju aktualna je onda i sada, rekla je. Vitturi je navela jednu od poruka te enciklike: „Ljudski život počinje začecem. Bračni čin se ne smije silom nametnuti bračnom drugu. Svrha spolnog bračnog čina je rađanje i sjedinjenje. Kontracepcija dokida rađanje, a potpomognuta oplodnja sjedinjenje supružnika“. Predavačica je podsjetila da je ta enciklika bila naišla na protivljenje mnogih, pa i u Crkvi, neki su je nazivali 'enciklika pilule'. Vitturi je istaknula i potrebu odgovornog roditeljstva, koje spominje enciklika, što uključuje razboritost, velikodušnost, odgovornost, poštivanje

zdravstvenog stanja para. „Odgovorni roditelji svjesni su da su oni produžena ruka Stvoritelja i da su sukreatori novog ljudskog bića. Pitanje prihvaćanja dara života je pitanje ispita savjesti pred Gospodinom“, istaknula je Vitturi. U održavanju naravnog ritma tijela, onoga što je Bogom dano, Vitturi je uputila na metode prirodnog planiranja obitelji koje nisu pobuna protiv Božjeg reda i ispunjenja bračne ljubavi u tjelesnom sjedinjenju, koje u sebi ima smisao i vrednotu, bez obzira na rađanje. Vitturi je istaknula da je Hrvatska bila prva zemlja u Europi, izvan Australije, u kojoj je održan prvi simpozij o Billingsovoj metodi.

Sudionicima susreta posvjedočila je i Josipa Razlog. Sa suprugom Franom očekuje njihovo prvo dijete u četverogodišnjem braku. Pohađali su FertilityCare program u Centru za skrb o plodnosti koji pruža individualnu pomoć parovima, istražujući stanje svakog supružnika. Neplodnost se javlja zbog fizičkih razloga, a razlog može biti i duhovne naravi, ili pak neke parove Bog poziva da služe zajednici na drugi način, rekli su supružnici. Josipa i Frane nisu išli na umjetnu oplodnju, molili su za začeca djeteta te se trudnoća dogodila, vjeruju oni, po blagoslovljenom i zavjetnom zagovoru sv. Mihovila arkandela, kome ih je duhovnik uputio da se mole u prevladavanju njihovih prepreka duhovne i tjelesne naravi. Sudionike je pozdravio i fra Bojan Rizvan, župnik Srca Isusova. Ohrabrio ih je rekavši da je veliko to što čine u zaštiti života. Potaknuo ih je da ne podlegnu strahu koji je kočnica za život niti napastima kojima đavao potiče na odustajanje.

Susret je počeo misnim slavljen u crkvi Sv. Šimuna u Zadru koje je predvodio mons. Josip Lenkić, upravitelj svetišta Sv. Šime. Regionalni susret održava se dva puta godišnje, uoči svake molitvene kampanje, kako bi sudionici kampanje zajedno molili, razmijenili iskustva, ideje i odredili smjernice za nadolazeće molitveno bdjenje.

Nadbiskup Barišić primio Ninu Kuluz

Splitsko-makarski nadbiskup istaknuo važnost roditelja u odgoju djece i nezamjenjivu ulogu majke koja je po svojoj naravi temelj zdravog i cjelovitog rasta djeteta

Split, 5.2.2018. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić primio je Ninu Kuluz 5. veljače u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu. Već duže vremena traje proces na različitim razinama u kojem se Kuluz bori za svoga maloljetnog sina koji prema sudskim odlukama mora otići kod svoga oca u Italiju.

Kuluz je nadbiskupa upoznala sa situacijom koja teško pogađa nju i njezino dijete, a mnogi su joj se pridružili u legitimnoj borbi za njezina prava i prava njezinoga sina. Nadbiskup je izrazio svoje suosjećanje i blizinu s Kuluz. Podsjetio je na važnost roditelja u odgoju djece i nezamjenjivu ulogu majke koja je po svojoj naravi temelj zdravog i cjelovitog rasta djeteta. Nadbiskup je potvrdio da ova godina, koja je u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji proglašena Godinom majke i majčinstva, pokazuje koliko su majke ranjive u društvu te koliko su zbog njihove ranjenosti ranjena i njihova djeca. Premda živimo u društvu koje se želi zvati humanim, ipak se primjećuje još mnogo nepravde i bešćutnosti, a nažalost posljedice najviše trpe djeca. Baš djeca moraju uživati najveću moguću skrb i zaštitu kako vlastitih roditelja tako i države i društva, Crkve i udruga te svakog pojedinca. Odluke sudova su legitimne, ali nikada se ne smije prestat tražiti ono što je najbolje za svakog pojedinca, a u ovom slučaju maloljetno dijete. Nadbiskup Barišić podržao je Kuluz i sve koji joj daju podršku da koriste sva legitimna sredstva, a za dobrobit njezinoga sina, priopćeno je iz Splitsko-makarske nadbiskupije.

Novi sadržaji u sklopu Franjevačkog samostana u Vukovaru

Vukovar, 5.2.2018. (IKA/TU) - Franjevački samostan Vukovar predstavio je 5. veljače u svojim prostorima projekt Integracija kulturne i povijesne baštine Franjevačkog samostana Vukovar u turističku ponudu grada Vukovara kojim će se kroz ulaganja u obnovu i revitaliziranje kulturnih dobara u sklopu Franjevačkog samostana otvoriti novi turističko-edukativni potencijali grada Vukovara te cjelokupne Vukovarsko-srijemske županije.

Uz Franjevački samostan, koji je ujedno i nositelj projekta, predstavljajući su prisustvovali partneri – vukovarski gradonačelnik Ivan Penava, župan Vukovarsko-srijemske županije Božo Galić, ravnateljica Turističke zajednice grada Vukovara Jasna Babić te ravnateljica Gradskog muzeja Vukovar Ruža Marić kao i svi ostali uzvanici relevantni za uspješnu provedbu istog – ministrica regionalnog razvoja i fondova Europske unije Gabrijela Žalac, ravnatelj Središnje agencije za financiranje i ugovaranje programa i projekata Europske unije Tomislav Petric, predsjednica Fonda za obnovu i razvoj grada Vukovara Ljiljana Blažević, pročelnica Konzervatorskog odjela Ministarstva kulture u Vukovaru Zdenka Predrijevac, provincijalni ministar Hrvatske franjevačke provincije fra Ilija Vrdoljak te direktorica tvrtke Ars Illyrica Sanda Lončar.

Projektom Integracija kulturne i povijesne baštine Franjevačkog samostana Vukovar u turističku ponudu grada Vukovara, čiju provedbu (su)financira Europski fond za regionalni razvoj te Fond za obnovu i razvoj grada Vukovara, obnovit će se i očuvati jedno nepokretno (Franjevački samostan Vukovar) te četiri pokretna kulturna dobra (tri zbirke knjiga koje obuhvaćaju knjige iz XVII., XVIII., XIX. stoljeća i matične knjige te jedna zbirka inventara samostana). Pored navedenog, do kraja godine u sklopu Franjevačkog samostana bit će smješten Franjevački muzej kojim će se pokazati bogata kulturna i umjetnička baština sačuvana u samostanskom arhitektonskom habitusu, dok će se rekonstrukcijom i uređenjem potkrovlja stvoriti odgovarajući prostor za znanstveno-edukativne aktivnosti kao i za adekvatno zbrinjavanje velikog fundusa knjiga knjižnice fra Marko Kurolt. Ne manje važno, neiskorišteni podrum Franjevačkog samostana zamijenit će vinoteka i suvenirica u sklopu kojih će biti dostupni dizajnirani suvenir i brošure muzeja kao i suvenir te ostali proizvodi lokalnih proizvođača (vinara, obrta za izradu suvenira, pečlara i sl.), a što će kulturnom dobru samostana pružiti dodatnu, tržišnu vrijednost.

Govornik Franjevačkog samostana Vukovar fra Ivica Jagodić istaknuo je: „Od svog osnutka 1723. godine Franjevački samostan bio je i ostao rasadište vjere, obrazovanja i kulture te čuvar hrvatskog jezika i identiteta. Unatoč brojnim okupacijama te vremenskim nesigurnostima, franjevci su uspjeli očuvati kulturno i umjetničko blago, a po kompleksnosti i cjelovitosti baštine Franjevački samostan svrstan je među najvrjednije spomeničke sklopove kontinentalne Hrvatske te je registriran kao spomenik kulture visoke A (I) kategorije. Upravo zahvaljujući projektu Integracija kulturne i povijesne baštine Franjevačkog samostana Vukovar u turističku ponudu grada Vukovara čijoj su provedbi, svatko u svom dijelu, doprinos dali ključni dionici razvoja zajednice i partneri – grad Vukovar, Vukovarsko-srijemska županija, Turistička zajednica grada Vukovara, Gradski muzej Vukovar, grad Vukovar pokazat će svoju najbogatiju riznicu blaga, dok će Franjevački samostan s već posvećenom crkvom Sv. Filipa i Jakova poprimiti novu dimenziju koja se očituje u bogatoj kulturnoj baštini.“

Sjednica Pastoralnoga vijeća Splitsko-makarske nadbiskupije

Split, 5.2.2018. (IKA) - Sjednica Pastoralnoga vijeća Splitsko-makarske nadbiskupije pod predsjedanjem splitsko-makarskoga nadbiskupa Marina Barišića održana je 5. veljače u Vijećnici Nadbiskupskog ordinarijata u Splitu. Središnja tema bio je Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji koji će se održati 15. i 16. rujna u Splitu i Solinu. Govorilo se tako o bližoj pripremi za sam Susret, o odabranom geslu i logu; o održanom prijenosu zavjetne vijeće u splitsku katedralu; o svijećama s geslom i logom koje su dobile sve župe u nadbiskupiji kako bi se palile nedjeljom na misnim slavljinama; o Godini majčinstva i radu sa župnim obiteljskim zajednicama; te o ostalim aktivnostima i zaduženjima u pripremi Susreta obitelji.

Nakon molitve i uvodnih riječi nadbiskupa Barišića, a na poseban način u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji, okupljenima se obratio pastoralni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Nediljko Ante Ančić. Upoznao je nazočne s već održanim sastancima u Nadbiskupiji koji su bili posvećeni navedenoj temi, a podsjetio ih je i da su mnogi prijedlozi i dogovori s prošle sjednice u međuvremenu uvaženi i provedeni, ali i da još uvijek ima prostora za poboljšanja. Spomenuo je tako Uvglas prigodom početka Godine očinstva i Godine majčinstva, „Križni put oca i majke“ koji će ove godine ponovno biti tiskan i dostupan vjernicima, Zbornik literarnih i likovnih radova „Na ramenima moga tate“ u prigodi Godine očinstva, a u pripremi je i Zbornik radova „U zagrljaju moje majke“, o temi Godine majčinstva. Članovi Vijeća su također upoznati s izrađenom web stranicom za Susret www.susretobitelji.com koja sadržava sve informacije o samom susretu i pripremi te svim potrebnim materijalima. Osobito je istaknuo promjene u strukturi tečajeva pripreme zaručnika za kršćanski brak koje su rezultat mnogih susreta s voditeljima i predavačima. Broj susreta na predbračnim poukama je povećan i uključuje, između ostaloga, i rad u radionicama.

Članovi vijeća razmijenili su svoja iskustva s katehetskim radom u župi u Godini majčinstva te su raspravljali o konkretnim prijedlozima za što bolju organizaciju susreta. Tako su predložili da dvodnevnom Susretu obitelji prethodi tjedan intenzivne neposredne pripreme koji bi se mogao sastojati od koncerta na rivi u Splitu, prigodnog susreta za djecu, promocije Zbornika za Godinu milosrđa, okruglog stola/stručnog skupa o obiteljskoj problematici s istaknutim stručnjacima s obiteljskog područja i sl. Neki su članovi Vijeća podcrtali i važnost duhovne i molitvene dimenzije u pripremi na Susret. Svi su se složili da daljnja i bliža priprema započinje u župama pa je tako na župnicima velika odgovornost u poticanju vjernika na Susret. Kao dobra duhovna priprema predlaže se da splitske župe organiziraju cjelonočno euharistijsko klanjanje u četvrtak prije Susreta. Naglašeno je i da je u pripremu i sam Susret potrebno na neki način uključiti i sve dobne skupine ljudi.

Generalni vikar mons. Miroslav Vidović govorio je o formiranju pododbora za različite dijelove pripreme i provedbe Susreta te o suradnji s tijelima državne, županijske i gradske vlasti koji su već iskazali svoju podršku Susretu.

Na kraju je nadbiskup zahvalio svim članovima Pastoralnoga vijeća na prijedlozima koje su iznijeli na sjednici, a osobito na njihovu trudu i zalaganju u zadaćama koje vrše i kršćanskom svjedočenju u sredinama u kojima djeluju. Svim članovima Vijeća podijelio je privjeske i medaljice na koje je već apliciran logo Susreta.

Sjednica je završila zahvalnom molitvom.

Tjedan života i braka u Dubrovačkoj biskupiji počeo proslavom u Korčulanskom dekanatu

Žrnovo, 5.2.2018. (IKA) - Tjedan života i braka prvi put se organizira na području Dubrovačke biskupije, a u svakom od šest dekanata jednoga dana u tjednu organizira se proslava Dan braka i obitelji. Tjedan je započeo u ponedjeljak 5. veljače u Žrnovu u Korčulanskom dekanatu.

Program je započeo okupljanjem obitelji, svećenika i biskupa u OŠ „Ante Curač-Pinjač“ u Žrnovu. Nakon dvije dječje recitacije i pjesme dekan Korčulanskoga dekanata don Željko Kovačević uputio je okupljenima pozdrav.

Usljedilo je predavanje don Marinka Šljivića „Dostojanstva braka i obitelji“. Bračni par Stijepo i Jelena Gleđ iznijeli su svjedočanstvo o njihovu braku, poteškoćama i životu s Bogom. Poslije predavanja i svjedočanstva organizirana je procesija. Dubrovački biskup Mate Uzinić blagoslovio je svijeće za obnovu bračnih zavjeta nakon čega su se svi uputili prema župnoj crkvi Sv. Nikole u Žrnovu gdje je bila mogućnost za ispovijed.

Koncelebrirano misno slavlje predvodio je biskup Uzinić, koncelebrirali su svećenici Korčulanskoga dekanata, a pjevao je mješoviti zbor župe Žrnovo pod vodstvom s. Anite Sučić. U propovijedi je biskup Uzinić zahvalio svima na organizaciji susreta te pozvao obitelji na vjeru jednih prema drugima. Nakon propovijedi je obitelj Marka Bačića „Posinak“ iz Blata upalila svijeću s logom Susreta hrvatskih katoličkih obitelji koje će se ove godine održati u Splitu i Solinu od koje su upaljene ostale svijeće i ostalih bračnih parova. Usljedila je obnova bračnih obećanja.

Pred kraj mise biskup Uzinić podijelio je uspomene ovogodišnjim jubilarcima, a to su Jure Žaknić i Marija r. Farac iz Blata koji slave 60 godina braka; Tonči Franulović i Biserka r. Tulić iz Vela Luke koji slave 50. obljetnicu bračnog života te Mišo Biliš i Valerija r. Pačarić iz Korčule i Ivan Tomašić i Snježana r. Puljić iz Smokvice koji obilježavaju 25 godina braka.

Nakon završnog blagoslova dubrovački biskup svim ostalim parovima kojih je bilo više od 80 podijelio je slike Svete obitelji kao uspomenu na obnovu bračnih zavjeta i na prvu proslavu Dana braka i obitelji u Korčulanskom dekanatu. Ministranti su svima okupljenima podijelili prigodne sličice s molitvama za obitelji koje je tiskao ured Korčulanskog dekanata. Usljedilo je tratamenat u školi koje su pripremili župljani župe sv. Martina u Žrnovu.

508. obljetnica čašćenja sv. Križića u Svirčima

Svirče, 6.2.2018. (IKA) - U Hvaru je 1510. godine bila velika podjela između pučana i vlastele. Plemići su vršili nasilje nad pučanima. Stoga su se pučani počeli tajno sastajati u kući admirala hvarske luke Nikole Bevilaque. Njegov sin Toma te kanonik stolne crkve i kapelan crkve Sv. Marije Anuncijate Matija Ivanić i drugi vođe pučana odlučili su ubiti nasilne plemiće. U Tominoj kući zakleli su se na stari križ da će ostvariti svoju urotu. Ali, ona se nije dogodila, jer se u gradu Hvaru dogodio iznimno čudesan događaj; križ, nad kojim su se urotnici zakleli u noći 6. veljače, počeo je krvariti.

Prenesen je u katedralu Sv. Stjepana I., pape i mučenika, gdje se i danas nalazi. Pučani su odustali od svoje zle namjere te počeli činiti pokornička djela i častiti sv. Križić. Već sutradan, 7. veljače, učinili su svečanu procesiju sa sv. Križićem. Procesije su počele u svim župama otoka Hvara. Održavale su se svake godine sve do Drugoga vatikanskog koncila. Danas se spomen na krvarenje sv. Križića u Hvaru 1510. godine čuva i u živom štovanju koje se njeguje u svakogodišnjem zavjetnom blagdanu u Hvaru i župi Svirče.

Ove godine svečano koncelebrirano euharistijsko slavlje u Svirčima u utorak 6. veljače predvodio je mladi župnik Brusja i Velog Grablja te župni vikar u Hvaru don Ivan Jurin. Koncelebriralo je desetak svećenika, među kojima su bili župnik don Mario Zelanović, hvarski dekan don Emil Pavišić te župnik Pučišća i Dola na otoku Braču don Jure Martinić. U misnom slavlju sudjelovali su brojni župljani Svirča i otoka Hvara. Liturgijsko pjevanje predvodio je župni zbor pod ravnanjem i harmonijskom pratnjom Klare Milatić.

Jurin je u propovijedi istaknuo kako u svim ljudima postoji čežnja za srećom; čežnja za lijepim i dobrim životom. Čini se kao da je danas svijet postigao tu čežnju. Stoga je logično upitati: kako se postiže jedan dobar život? Koji su to kriteriji i ideali dobroga života? „Za čovjeka današnjice prvi kriterij dobroga života je da patnja ne smije postojati. Ja ne smijem patiti, osobito zbog nekoga drugoga. Moram se osigurati na sve moguće načine i neprestano u sebi hraniti dobro raspoloženje. Na raspolaganju mi mora biti sva industrija zabave, koja će mi u tom mom nastojanju pomoći. Djeca se od malih nogu odgajaju da smrt ne spominju i da o njoj ne razmišljaju. Jer za ostvarenje svih ambicija najbolje je sebe uvjeriti da sam besmrtni i da mi nitko drugi nije potreban kako bih postigao dobar život. Užitek, dobitak i napredak po cijenu gubitka dostojanstva je temeljni ideal. Imati i ništa nužno biti. Ako se rodiš bez pedigrea i temeljnog kapitala, zaboravi lijepi život. Neki govor o žrtvi, odricanju, idealima i brizi za opće dobro postoji samo u glavama boema. Jer, život je nešto drugo. Dobar život se krije u krilatici: sve je dobro, ako je meni dobro“, upozorio je Jurin te pojasnio vjernicima da je samo jedan život lijep i dobar. „To je onaj u kojemu je meni dobro kad je onima oko mene dobro. Život je ostvaren kad imaš za koga živjeti i žrtvovati se. I kad znaš da se netko za tebe žrtvovao“, istaknuo je.

„Vjerujem da će doći dan kad će to biti potpuno jasno, kad ćemo otkriti tko su i među nama bili oni uistinu sretni ljudi, ljudi dobroga i kvalitetnoga života. Ljudi koji nisu bježali od svojih problema i svojih križeva. Ne, to su oni koji su se svako jutro budili i svake noći zaspali sa svojim križem. Od njih patnja nije učinila ogorčene ljude koji proklinju. Ne, upravo patnja je od njih učinila nenametljive i jednostavne ljude koji znaju da živjeti znači – živjeti za druge. Jer, takvi ljudi se, unatoč svemu, smiju – ta znaju da je Bog živio i umro za njih. I zato i oni žive. Zauvijek. Jer, Bog je tako ljubio svijet te je dao svog Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni“, zaključio je Jurin.

Čuvena hvarska procesija „Za križen“ u noći Velikog četvrtka i Velikog petka između župa Jelsa - Pitve – Vrisnik – Svirče – Vrbanj - Vrboska spomen je na događaj krvarenja sv. Križića 6. veljače 1510. godine. Kao spomen na taj događaj danas su na otoku Hvaru omiljene prijepodneve procesije na Veliki petak između župa Bogomolje i Gdinj, Poljica i Zastrazišća, Dola i Staroga Grada te u župi Sveta Nedjelja do mjesta Jagodna.

U večernjim satima Velikog petka po župama otoka Hvara i Hvarske biskupije događaju se Teoforične ili Bogonosne procesije, procesije u kojima se nosi Presveto.

„Molitveni doručak“ u Sisku

Zastupnik u Hrvatskom saboru Davor Ivo Stier govorio o ulozi kršćana u europskoj i hrvatskoj politici

Sisak, 6.2.2018. (IKA) - Tradicionalni „Molitveni doručak“ u organizaciji Ureda za promicanje socijalnog nauka Crkve, održan je u utorak 6. veljače u dvorani Benedikta XVI. sisačkog Velikog Kaptola u povodu osme obljetnice proslave ponovne uspostave Sisačke biskupije. Jubilarni peti puta okupio je osamdesetak osoba iz vjerskoga, kulturnog, gospodarskog i političkog života, predstavnike županija, gradova općina i župa s područja Biskupije. Ovogodišnji glavni govornik bio je zastupnik u Hrvatskom saboru Davor Ivo Stier, a okupljenima je govorio o ulozi kršćana u europskoj i hrvatskoj politici.

Nakon pročitane Božje Riječi doručak je molitvom otvorio biskup Košić koji je, pozdravivši sve okupljene zahvalio gostu na dolasku te voditeljici Ureda za promicanje socijalnog nauka Crkve Korneliji Marović na organizaciji. Biskup je istaknuo kako je Stier sa svojim političkim putem više nego kvalificiran govoriti kako se kršćanin treba nositi s izazovima u politici.

U izlaganju Stier je istaknuo kako od samih početaka, kao što o tome govori i sv. Pavao, kršćani nastoje mijenjati društvo iznutra. „To nije zato da bi promicali materijalizam u svom marksističkom i kolektivističkom obliku ili isto to u liberalnoj individualističkoj varijanti, već kršćani to rade da bi proširili radosnu vijest, da bi svjedočili kulturu života i poštivanja ljudskog dostojanstva u solidarnom društvu. Tako je naš hrvatski blaženik Ivan Merz znao istaknuti kako su 'katolici dužni, upravo jer su katolici, da se kao katolici bave politikom i na taj način uzmognu uliti u sve žile države blagi duh evanđeoskog nauka'. Taj se blagi duh ne može i ne smije nametnuti, već je potrebno poput Pavla potaknuti i moliti da ga ljudi slobodno i svojevoljno prihvate'. Zato uloga kršćana u javnom životu, posebice u politici, nije prođubiti i potencirati sukobe u društvu već naprotiv slijedeći učenje sv. Tome Akvinskog blaženi Ivan Merz tvrdi da 'mjesto da postane baukom nesloge, politika je znanost kojoj kao bitni cilj pripadaju uvjeti zajedničkog htijenja, ona je sintonizacija htijenja'. U tom pogledu kršćani će u politici uvažiti realnost, prepoznati tenzije i sukobe u društvu, ali će svoje djelovanje usmjeriti ka Merzovoj sintonizaciji htijenja, boljoj društvenoj integraciji i zajedničkom dobru. U tom djelovanju kršćaninu, a posebice katoliku, socijalni nauk Crkve je dragocjeni etički okvir, inspiracija i poticaj za aktivno sudjelovanje u političkom životu“, rekao je Stier.

Osvrnuvši se na djelovanje kršćanina u europskoj politici, predavač je podsjetio na razdoblje nakon Drugoga svjetskog rata kada je u svijetu došlo do oštrih idejno-političkih polarizacija. „Dva temeljna pristupa borila su se za primat. S jedne strane liberalističko-tržišni koji je isticao prava i slobode pojedinca, a s druge strane marksističko-socijalni koji je prednost davao državi i partiji te je imao snažan kolektivistički pristup i koji je u pokušaju realizacije komunizma izravno vodio u totalitarizam. Nasuprot tome su političari Adenauer i De Gasperi koji su svoja kršćanska uvjerenja željeli inkorporirati u demokratski sustav koji je trebao postati antipod totalitarizmu. Htjeli su pokazati kako se u sustavu liberalne demokracije mogu promovirati kršćanske vrijednosti. Nije se tu radilo o liberalizmu kao ideologiji već o sustavu koji prihvaća višestranačje, vladavinu prava, ali i istovremeno odbacuje materijalistički individualizam i ekstremni sekularizam. Samo je kršćanska demokracija mogla iznjedrili model socijalno tržišnog gospodarstva, samo je ona polazila od personalističkog pojma osobe, pojma čovjeka kao stvorenja i djeteta Božjeg na čemu se temelji i neotuđivo dostojanstvo čovjeka“, rekao

je Stier te upozorio kako se posljednjih godina europska demokršćanska politika nalazi pred velikim izazovima, prije svega jer je izgubila svoju prepoznatljivost i nadahnutost kršćanskim vrijednostima u definiranju politike.

U raspravi koja je slijedila dotaknuta su i brojna aktualna pitanja, a koja se odnose na demokršćanstvo u Hrvatskoj. Doručak je zahvalom i molitvom zaključio biskup Košić.

Novi ravnatelj i urednik o HKM-u

Zagreb, 7.2.2018. (IKA) - Mons. Fabijan Svalina, ravnatelj, i Siniša Kovačić, glavni urednik Hrvatske katoličke mreže, susreli su se 7. veljače s djelatnicima Hrvatskoga katoličkog radija u sjedištu radija, Voćarska 106, na zagrebačkoj Šalati. Nakon što su 22. siječnja na izvanrednom zasjedanju HBK imenovani na spomenute dužnosti, najavili su nove smjernice za medijske institucije HBK.

Ravnatelj Svalina objasnio je odakle potreba za pokretanjem Hrvatske katoličke mreže: „Živimo u novim prilikama društva. I Crkva je dio toga društva. Biskupi su stoga promišljali da bi bilo potrebno umrežiti naše medije koje imamo u sastavu HBK – Hrvatski katolički radio, Informativna katolička agencija i novi mediji - s perspektivom da bi se, u bliskoj budućnosti, određeni mediji još mogli proširiti, primjerice u internetskoj televiziji ili drugim oblicima.“ Mons. Svalina napomenuo je kako je nakana kroz Hrvatsku katoličku mrežu pokušati dati odgovor potrebama hrvatskog društva i vjernika, jer očekuju veću prisutnost u svim važnim trenucima, kako za Crkvu tako i za hrvatsko društvo. „Potencijala ima, potrebno je samo umrežavanje kako bismo postali prisutniji među vjernicima kojima se prvenstveno obraćamo, ali i među onima koji žele čuti glas Crkve“, zaključio je ravnatelj HKM-a, objavljeno je na mrežnim stranicama HKR-a.

Siniša Kovačić, glavni urednik Hrvatske katoličke mreže, istaknuo je kako su pred medijima izazovna vremena: „Sukladno tim vremenima mislim da je HBK u pravom trenutku donijela najbolju moguću odluku da podigne Hrvatsku katoličku mrežu i da umreži tri katolička vrlo važna medija pod jednu domenu, da postanemo vidljiviji. U eri lažnih i negativnih vijesti ima jako mnogo dobrih vijesti i sjajnih sugovornika, argumenata koji nemaju prostora i jasno trasirani put do slušatelja. HKM bi to trebala promijeniti, otvoriti put da te vijesti, argumenti i stavovi, koji su na tragu katoličkog nauka i Crkve dođu do katoličkih vjernika, ali i šire javnosti koja nas poštuje i sluša.“ Da bi u tome uspjela, Hrvatska katolička mreža naglasak stavlja na timski rad, istaknuo je glavni urednik Kovačić i zaključio: „Poučen dosadašnjim iskustvom, siguran sam da timskim radom možemo postati vidljiviji, utjecajniji i jasniji, i ono što je najvažnije – mjerljiviji. A s druge strane, da nam naši slušatelji i čitatelji kažu jesmo li napravili dobar posao ili ne.“

Crkva u Hrvata

Duhovno–studijsko putovanje đakona u biskupiju Murska Sobota u Sloveniji

Zagreb, 28.1.2018. (IKA) - Program Đakonske pastoralne godine koju priređuje Nadbiskupijski pastoralni institut u Zagrebu sastoji se od šest studijskih tjedana koji se održavaju u prostorima NPI-a te pastoralnog praktikuma koji se provodi unutar dodijeljenih župnih zajednica. Spomenuta godina završne pripreve za svećeništvo, između ostalog uključuje i dva duhovno–studijska putovanja. S obzirom da je običaj svake godine posjetiti biskupiju nekog od đakona koji su polaznici Đakonske pastoralne godine, ove godine, 27. i 28. siječnja, trideset i dvojica đakona (iz Zagrebačke i Zadarske nadbiskupije, Varaždinske, Bjelovarsko-križevačke, Sisačke te Murskosoboške biskupije i Vojnog ordinarijata kao i franjevci Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda, Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja BDM, Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, Provincije franjevaca trećoredaca glagoljaša sv. Jeronima, Benediktinskog samostana sv. Kuzme i Damjana, Hrvatske pokrajine Družbe Isusove te đakon iz Hrvatske salezijanske provincije sv. Ivana Bosca) pod vodstvom ravnatelja Nadbiskupskoga pastoralnog instituta i voditelja Đakonske pastoralne godine prof. dr. Josipa Šimunovića te tajnika Darija Prskala, posjetili su biskupiju Aljaža Baše, đakona biskupije Murska Sobota u Sloveniji.

Prva lokacija putovanja bila je župa Uzvišenja svetoga Križa - Črensovci, župa u kojoj đakon Baša polazi đakonski pastoralni praktikum. Đakone je srdačno dočekao i pozdravio murskosoboški biskup Peter Štumpf te domaći župnik preč. Ivan Krajnc. Nakon što su se smjestili u prostorima pastoralnog centra, đakoni su nazočili predavanju koje je održao biskup Štumpf. Nakon što je posvjedočio o svom odazivu na Božji poziv, biskup Štumpf ukratko je predstavio stanje Crkve u Sloveniji. Po završetku predavanja, svi zajedno uputili su se u Veliku Polanu, u župu u kojoj se župljani osobito spominju Daniela Halasa, svećenika i mučenika poginulog u II. svjetskom ratu. U župnoj crkvi Presvetog Srca Isusova o župnoj zajednici i spomenutom sluzi Božjem, uz biskupa Štumpha, govorio je i polanski župnik Boris Tibaut. Nakon pjesme i molitve u župnoj crkvi, đakoni su se uputili na grob Daniela Halasa te su posjetili tzv. spominsku sobu, prostoriju u kojoj su izložene neke njegove osobne stvari kao i fotografije koje prikazuju njegov tragično završeni život. Osim groba i spominske sobe spomenutog sluga Božjeg, prošli su i križnim putem koji vodi do mjesta Hotiza u kojem je on doživio mučeničku smrt. Po završetku pohoda Velike Polane i Hotize, đakoni su se uputili prema Črensovcima gdje su objedovali.

Nakon kratke stanke uputili su se u poznato slovensko marijansko svetište Turnišče gdje ih je dočekao i pozdravio te predstavio svetište o. Toni Brinjovc, OFM Conv, župnik svetišta te o. Andrej Mohorčič, OFM Conv, župni vikar. U istom mjestu posjetili su i samostan klarisa Marije Majke Crkve u kojem su se redovnicama pridružili u klanjanju pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. U tijeku klanjanja, đakoni su imali prilike poslušati pjevanje Litanija Majci Božjoj, u izvedbi redovnica. Nakon Turnišča, uputili su se prema središtu biskupije, u katedralu Sv. Nikole biskupa u Murskoj Soboti. Tamo su uz molitvu večernje sudjelovali na svečanom misnom slavlju koje je, spominjući se svetog Ivana Bosca, uz nazočnost biskupa Štumpha te suslavljenje župnika Gorana Kuhara, župnog vikara Gorana Merica te

preč. Josipa Šimunovića, predvodio salezijanac Janez Suhoveršnik. Po završetku misnog slavlja, đakoni su imali prilike posjetiti prostore murskosoboškog Ordinarijata kroz kojeg ih je, predstavivši djelatnosti koje se u njima odvijaju, proveo biskup Štumpf. Po obilasku Ordinarijata, đakoni su se uputili prema Črensovcima gdje su blagovali večeru koja je svoj produžetak dobila u druženju sa zajednicom mladih.

Drugi dan duhovno–studijskog putovanja, nedjelja 28. siječnja, započela je Službom čitanja te molitvom Jutarnje, u prostoru pastoralnog centra u Črensovcima. Nakon doručka, đakoni su nazočili predavanju u kojem je biskup Štumpf predstavio biskupiju kojoj je na čelu. Po završetku predavanja, procesijom od pastoralnog centra prema crkvi Uzvišenja svetoga Križa, započelo je svečano nedjeljno misno slavlje koje je uz suslavljenje župnika preč. Ivana Krajnc te ravnatelja NPI-a i voditelja ĐPG-e preč. Josipa Šimunovića, predvodio biskup Štumpf. Osim što je osobito značenje za župnu zajednicu imala nazočnost tridesetdvojice đakona tijekom mise, posebno značenje bila je i nazočnost misionarki ljubavi koje su župnoj zajednici dostavile relikvije njihove utemeljiteljice sv. Majke Terezije. Nakon ručka te izrečenih riječi zahvale na gostoprimstvu koje su iskazali župnik i njegovi suradnici, te razmjene prigodnih darova, đakoni su, po povratku posjetili još nekoliko lokacija. Prva od njih bila je župa Presvetog Trojstva Odranci u kojoj ih je pozdravio preč. Lojze Kozar, župnik i generalni vikar. Osim predstavljajući župe, preč. Kozar govorio je o sluzi Božjem Alojziju Kozaru. Sljedeća stanica bila je rodna župa biskupa Štumpha, ali i đakona Baše, župa sv. Ladislava Beltinci. U Beltincima, o župnoj crkvi koja je u tijeku obnove, osim biskupa Štumpha, govorio je i župnik Alojz Benkovič. Osim kratkog predavljanja župe, svi okupljeni izmolili su Srednji čas, a potom su se uputili prema rodnoj kući đakona Baše, gdje ih je pripremljenom okrepom srdačno dočekala njegova obitelj. Nakon vremena provedenog u obitelji Baša, posljednja stanica, prije dolaska u Zagreb, bila je župa Uzašašća Gospodinova Bogojina o kojoj je govorio župnik preč. dr. Stanislav Zver, a u čijoj su župnoj crkvi izmolili Večernju molitvu. Uslijedilo je druženje u prostorima župe Bogojina.

Đakoni su se u nedjeljnim večernjim satima vratili u Zagreb gdje su sljedećeg dana u prostorima Nadbiskupskog pastoralnog instituta započeli četvrti studijski tjedan kojem je središnja tema „Služba župnika i župnog vikara“.

Uz pomoć hrvatskog naroda izgrađena crkva Marije Pomoćnice u Ruandi

Kigali, 31.1.2018. (IKA) - Prigodom blagoslova crkve Marije Pomoćnice don Pejo Orkić, provincijal Hrvatske salezijanske provincije, i don Tihomir Šutalo, ekonom provincije, od 29. siječnja do 9. veljače borave u Ruandi. Salezijanac misionar don Danko Litrić koji u Ruandi boravi od 1984. godine silno se zauzeo za izgradnju crkve posvećene Mariji Pomoćnici. Crkva je dobrim djelom izgrađena donacijama hrvatskog naroda u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i hrvatskih katoličkih misija u Austriji i Njemačkoj. Blagoslov crkve Marije Pomoćnice je 31. siječnja, na svetkovinu svetog Ivana Bosca. Crkva se nalazi u naselju Kimihurura u glavnom gradu Kigaliji.

Susret dijecezanskih svećenika s biskupom Komaricom

Banja Luka, 31.1.2018. (IKA/KTA) - Na blagdan sv. Ivana Bosca, u srijedu 31. siječnja, u prostorijama Biskupskog ordinarijata u Banjoj Luci okupili su se dijecezanski svećenici oko svoga biskupa Franje Komarice. Najprije su zajedno slavili misu u kapeli Ordinarijata. Biskup Komarica na primjeru života i djelovanja sv. Ivana Bosca potaknuo je svećenike da se poput njega svim silama uma i srca stavljaju na raspolaganje Kristu, Dobrome Pastiru u njegovoj brizi za svakoga čovjeka i njegovu besmrtnu dušu. Uslijedio je radni sastanak u dvorani Ordinarijata. Biskup Komarica održao je uvodno predavanje o prezbiteriju jedne mjesne Crkve, njegovom mjestu, ulozi, poslanju i načinu djelovanja, kako je to sadržano u koncilskim i pokoncilskim dokumentima te tumačenjima papa. Predavanje je završio nizom konkretnih zaključaka s obzirom na vjerodostojni svećenički život i pastoralno djelovanje, na međusobnu bratsku povezanost i uzajamno duhovno, pastoralno i materijalno pomaganje i zajedništvo, na razne mnogostruke izazove, obaveze i inicijative te na aktualiziranje crkvenog nauka i prakse u specifičnom okruženju dijaspore i misijskog djelovanja u kojemu se nalaze svećenici Banjolučke biskupije. Uslijedila je duga, otvorena i plodna diskusija u kojoj su riječ uzeli svi nazočni svećenici. Izneseni su podaci o broju i starosnoj dobi aktivnih svećenika na području biskupije te i onih koji su bilo na studiju ili dušobrižništvu u inozemstvu ili su bolesni i odnosno umirovljeni uslijed kanonske dobi. Prezentirani su i broj(evi) župljana po dramatično fizički uništenim župama na području entiteta RS. Razmatrane su razne potrebe i mogućnosti novih prilagodbi i osuvremenjivanju načina pastoralne službe u biskupiji. Raspravljano je i sve o dramatičnijem stanju glede novih duhovnih zvanja uslijed pomanjkanja djece i mladih po mnogim župama te o potrebi odgajanja vjernika za veću suodgovornost za svoju župnu zajednicu. Biskup Komarica izvjestio je o najnovijim naporima glede zdravstvenog, mirovinskog osiguranja svećenika te izrazio je zahvalnost svećenicima za njihovu dosadašnju vjernost Kristu i Crkvi, te za dragocjenu pomoć njemu u vođenju ratnom tragedijom najviše nastradale katoličke biskupije ne samo u BiH, nego u cijeloj Europi.

U Sarajevu proslavljen Dan posvećenog života

Sarajevo, 2.2.2018. (IKA/KTA) - Na blagdan Svijećnice - Prikazanja Gospodinova u hramu, 2. veljače, u katedrali Srca Isusova u Sarajevu svećanim misnim slavljem proslavljen je Dan posvećenog života na razini Vrhbosanske nadbiskupije. Svećanu euharistiju predvodio je vrhbosanski nadbiskup metropolit kardinal Vinko Puljić u zajedništvu s apostolskim nuncijem u BiH mons. Luigijem Pezzutom i pomoćnim biskupom Perom Sudarom te uz 22 dijecezanska i redovnička svećenika, među kojima je bio i provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Jozo Marinčić. Sudjelovale su brojne redovnice različitih družbi, te bogoslovi Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa, Franjevačke teologije i Nadbiskupijskoga misijskog međunarodnog sjemeništa „Redemptoris Mater“. Liturgijsko pjevanje animirao je franjevački bogoslovski zbor „Fra Nenad Dujić“ zajedno s većim brojem redovnica pod ravnanjem fra Emanuela Josića.

Nakon što je blagoslovio svijeće kardinal Puljić posvijestio je da svijeće, koje će nositi u procesiji, predstavljaju simbol svjetla vjere koje je upaljeno u sakramentu krštenja, a sama procesija životni hod ususret Gospodinu. Uslijedila je svečana procesija oko katedrale. Pozdravljajući na početku propovijedi svećenike, redovnice i redovnice na čelu s

njihovim poglavarima i poglavaricama, zatim bogoslove i kandidatice, kardinal Puljić čestitao im je Dan posvećenog života uz želju da zajedničkom molitvom isprose duhovnu snagu potrebnu toj mjesnoj Crkvi. „Zvanje. Što je drugo nego susret s Gospodinom. On je ušao na poseban način, pozvao da ga slijedimo izbliza“, kazao je kardinal Puljić te podsjetio da je papa Ivan Pavao II. ustanovio Dan posvećenog života kako bi mjesna Crkva postala svjesna Božjeg dara koji ima po redovnicima i redovnicama. Podsjećajući na poticajne riječi sluge Božjega Josipa Stadlera upućene redovnicama Družbe služavki Malog Isusa da se drže svojih pravila „kako ne bi zalutale“, kardinal Puljić istaknuo je da svaka zajednica ima okvirna pravila po kojima treba živjeti, ali u koja unosi „život predanja i posvećenja“. „Time zapravo činimo svetijim ovu mjesnu Crkvu, da zasja katoličkije u javnosti. Hrabrim vas u tom posvećenju, ali i Bogu zahvaljujem da vas imam. Ali vas i potičem: Ne klonite duhom!“. Podsjetio je i na riječi pape Franje izgovorene prigodom raznih susreta s redovnicima i redovnicama.

Obraćajući se svećenicima, redovnicima i redovnicama, kardinal Puljić kazao je da je „svatko od nas pozvan radosno donijeti poruku svjedočanstva našeg osobnog susreta s Isusom Kristom“, ali da je za to potrebna „proročka Crkva, oprana od grijeha“. „Mi se trajno moramo čistiti, ali u tome treba znati služiti ranjenom čovječanstvu“, kazao je kardinal Puljić. Upozorio je da ogovaranje, zavist, karijerizam... nagrizaju zajedništvo u Crkvi koje je „svjedočenje pripadnosti Kristu“. Upozorivši da sva kriza zvanja potječe iz krize vjere, potaknuo ih je da, kao što su u procesiji čuvali svijeće da ih vjetar ne ugasi, tako svoju vjeru čuvaju kako je „ova svjetovna klima, ovaj sekularizam“ ne bi ugasili i kako bi još i danas mogli svijetliti, zračiti i svjedočiti. „Obnavljajući ovaj Dan posvećenog života, obnavljajući srce, dozvolimo da bude potpuno Kristovo. Tada ćemo biti hrabri u nošenju križa, liječenju rana, vraćajući nadu našem narodu u ovom kriznom ozračju, nadu da će Kristova preživjeti, nadživjeti svako politikantstvo i sebično igranje s čovjekom i čovječanstvom“, zaključio je kardinal Puljić.

Na kraju mise svi redovnici i redovnice izmolili su molitvu obnove svojih redovničkih obećanja, a druženje je nastavljeno domjenkom u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu.

20. obljetnica smrti misionara fra Vjeko Čurića

Misu u župnoj crkvi u Kiwumu predvodio pomoćni banjolučki biskup Marko Semren

Kigali, 3.2.2018. (IKA) - Fra Vjeko Čurić rođen je 26. travnja 1957. godine u Lupoglavu kod Žepča. Bio je član Franjevačke provincije Bosna Srebrene, a kao misionar otišao je u Ruandu 1983. godine. U Ruandi se 1994. godine vodio rat do istrebljenja između plemena Hutu i Tutsi. Većina svećenika misionara napustila je zemlju, ali fra Vjeko je ostao, pomagao jednom i drugom plemenu, izlažući tako i vlastiti život. Više puta bio je u smrtnoj opasnosti za vrijeme i nakon rata. Tako je u travnju 1996. godine izbjegao gotovo sigurnu smrt. Ubijen je 31. siječnja 1998. godine u glavnom gradu Kigaliju, a pokopan je u Kiwumu, u župnoj crkvi koju je s vjernicima sagradio.

U subotu 3. veljače mnoštvo vjernika iz mjesta Kiwumu u Ruandi pridružilo se svečanosti procesiji koja je krenula od škole prema crkvi kako bi svečanom misom obilježili dvadesetu obljetnicu fra Vjekine smrti.

Misu je predvodio pomoćni banjolučki biskup Marko Semren, a koncelebrirali su mons. Eugena Dushimimana, predstavnik mjesne biskupije Kabgayi, fra Ivica Perić,

gvardijan samostana u Kiwumu, desetak domaćih dijecezanskih i franjevačkih svećenika, fra Zoran Tadić, župnik iz Bugojna, fra Želimir Gogić, župni vikar iz Kreševa, fra Anto Barišić, župnik iz Petrinje, vlč. Marinko Filipović, župnik u Novom Sarajevu, fra Damir Pavić, tajnik Provincije Bosne Srebrene, don Danko Litrić, dugogodišnji misionar salezijanac u Ruandi, don Pejo Orkić, dosadašnji provincijal Hrvatske salezijanske provincije i don Tihomir Šutalo, novoizabrani provincijal Hrvatske salezijanske provincije.

U propovijedi biskup Semren govorio je o fra Vjeki, a zatim je njegova propovijed pročitala i na domaćem kinyarwanda jeziku. Učenici koji pohađaju Centar fra Vjeko Ćurić čitali su molitvu vjernika, a posljednju zahvalnu molitvu uputila je Robertina Ćurić, nećakinja pokojnoga fra Vjeke, koja je doputovala iz Šibenika.

Nakon mise koncelebranti su se zajedno uputili do groba fra Vjeke, koji se nalazi s desne strane oltara te izmolili molitvu za fra Vjeku. Aimable Gatete obratio okupljenima i govorio o fra Vjekinu životu. Njega je fra Vjeko za vrijeme rata, nakon što je kroz tri tjedna boravio u sakristiji, spasio i zajedno s ostalima prebacio na sigurno u susjedni Burundi. Govorio je o fra Vjekinu neustrašivom duhu i ljubavi prema svima kojima je trebala pomoć, zbog čega je imao brojne neprijatelje i u više je navrata na njega izvršen atentat. Jednom je i ranjen, a ubijen je zbog toga što je previše znao o ratnim događanjima. Aimable je spomenuo kako bi fra Vjeku, uz ostale velikane ove zemlje, trebalo proglasiti ratnim herojem Ruande zbog iznimnog čovjekoljublja i ljubavi prema Ruandi.

Obilježavanje spomena na fra Vjeku nastavilo se u Centru fra Vjeko Ćurić, gdje su učenici pripremili bogat program – igre, pjesme i tradicionalne plesove. U svakoj od točaka spominjao se „padri“ Vjeko, kojeg i danas posebno cijene zbog svega što je učinio za Ruandu i njezine stanovnike.

Sjećanje na fra Vjeku Ćurića u njegovoj rodnoj župi

Misno slavlje predvodio je kardinal Puljić uz provincijala fra Jozu Marinčića, 23 svećenika te sudjelovanje mnoštva vjernika

Osova, 4.2.2018. (IKA/KTA) - U povodu 20. obljetnice smrti misionara fra Vjeke Ćurića vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić uz fra Jozu Marinčića, provincijala Franjevačke provincije Bosne Srebrene, 23 svećenika te sudjelovanje mnoštva vjernika, predslavio je 4. veljače misu u crkvi Uznesenja BDM u Osovi, odakle je fra Vjeko rodom. Sve je pozdravio domaći župnik fra Antun Perković te izrazio radost i zahvalnost što je kardinal Puljić došao u Osovu, i na žrtvi i daru fra Vjeke koji je svoj život položio za Krista. Župnik fra Antun potom je na poseban način pozdravio provincijala fra Jozu, podsjetivši ujedno i na fra Vjekinu majku Anu koja je na postelji. U propovijedi kardinal Puljić naglasio je da je fra Vjeko imao ljubavi prema tamošnjem narodu te da ih nije mogao ostaviti. „Iako razum u opasnosti nalaze da se povučemo, nije ih mogao ostaviti jer je ljubav bila jača od smrti. Njegova djelatnost u Ruandi je bila konkretno evanđelje za čovjeka. Nije gledao tko je koje strane, nego je pokušao spasiti, nahraniti čovjeka i dati mu nadu za život. Nama svima bih rekao: Ako nešto ne znamo voljeti onda se za to ne znamo žrtvovati. Fra Vjeko je volio te ljude i zemlju i za njih se žrtvovao, to je ono što danas želimo cijiniti ali i naučiti od toga... U današnje vrijeme trebamo fra Vjekina žara, nade i ljubavi“, poručio je, između ostaloga, kardinal Puljić. Nakon popričesne molitve okupljenima se obratio i provincijal fra Jozo.

Biskup Živković predvodio slavlje u Kotoru

Kotor, 4.2.2018. (IKA) - Kotorska biskupija u nedjelju 4. veljače u Kotoru svečano je po 1209. put proslavila svoga nebeskog zaštitnika sv. Tripuna. Vanjska proslava započela je svečanim postrojavanjem Bokeljske mornarice ispred kotorske katedrale te plesom tradicionalnog Kola sv. Tripuna uz zvuke Kotorske i Tivatske gradske glazbe. Središnje euharistijsko slavlje prigodom vanjske proslave predvodio je željezanski biskup Egidije Živković. Uz brojne domaće vjernike, euharistijskom slavlju pridružilo se oko pet stotina hodočasnika iz Šibenika, te brojni hodočasnici iz Dubrovnika, Splita, Sarajeva, Bara, Gradišća.

Mons. Živković je, pozivajući se na predaju o oluji prilikom dolaska moći sv. Tripuna u Kotor, vjernicima uputio snažnu poruku ohrabrenja i nade za življenje vjere u katolički manjinskoj sredini: „Mi moramo biti kršćani u svakome vremenu i prostoru, i onda kada je lijepo i onda kada je ružno vrijeme, ondje gdje smo u većini i ondje gdje smo u manjini.“ Citirajući odgovor biskupa Innsbrucka na pitanje u kojem smjeru ići prema Kristu u ovim teškim hladnim i bezbožnim vremenima, biskup Živković kazao je: Kada ideš na posao ili na šetnju u planine, što tada poneseš sa sobom: Topao pullover-džemper-prsluk na se, dobre cipele podase i kišobran uza se. Ovako opremljeni uvijek krećite na vaš put, te pojasnio: Draga braćo! Prvo, ako na sebe obučemo pullover-prsluk ljubavi prema Bogu, a posebno prema čovjeku to će grijati tvoje tijelo i ni jedna hladnoća neće doprijeti do tvoga srca i tijela. Ako se obučeš dobrim djelima prema siromasima, bolesnima i napuštenima ti si svoje tijelo ogradio i obukao djelima ljubavi i ni jedan vjetar zla neće prodrijeti u tvoju dušu i u tvoje srce. To je ona prava i življena Vjera na djelu. Drugo. Kada krećeš na put tada nosi kvalitetne, dobre i čvrste cipele. S dobrim cipelama moći ćeš gaziti i blato i snijeg, i kamen i prašinu. Čvrsto ćeš stajati na svojim nogama i u svojim cipelama. Ako stojiš čvrsto u svojim cipelama to je znak da si dobro ugazio i to duboko u svoju vjeru i Crkvu koja ti je zactala siguran put, koji je istina nekada krivudav i trnovit ali je uvijek u konačnici uspješan. Draga braćo, moramo imati stabilnu cipelu, svoju stabilnu i čvrstu vjeru i s njom hrabro gaziti kroz život i to svatko sa svojim cipelama i talentima koje nam je Bog dao. Tko stoji čvrsto u svojoj cipeli, što znači i duboko u svojoj Vjeri taj može široko pustiti svoje grane i taj je uvijek otvoren za druge i drukčije. Čuvajte ovu vašu različitost u slozi i jedinstvu! Različitost je vaše pravo kotorsko bogatstvo, koje može biti dobar model življenja, našoj a ubrzo i vašoj Europi. A treći dio opreme za put je kišobran. Evo ja sam u ruci iz Austrije ponio velik kišobran. Spremio sam se za izvanredne okolnosti. Mi se kao vjernici moramo pokriti kišobranom molitve, strpljivosti, pobožnosti, ustrajnosti i otvorenosti kako nam nevrijeme ne bi naškodilo. Govoreći o položaju katolika u Crnoj Gori i Boki kotorskoj, biskup Živković istaknuo je njihovu partikularnost, kazavši da su oni nešto posebno u svojoj Domovini, most dijaloga i suradnje te zlatna nit ljubavi među velikim narodima ove zemlje u kojoj žive, te je sve pozvao na jedinstvo radi općeg dobra, upozorivši na opasnost podijeljenosti: „Kad vuk hoće uništiti stado on ga prvo uzemiri, podijeli i onda sustavno bez muke kolje, jednu po jednu ovcu. Zbijte redove oko svoje stoljetne kulture i Tripunove biskupije koja vas je očuvala na ovim prostorima. U kolu sv. Tripuna, najstarije mornarske bratovštine, ima mjesta za svakoga plesača. Držite se čvrsto za ruke, plešite, pjevajte i radujte se svakome plesaču. To kolo ljubavi i jedinstva koje smo vidjeli prije mise ispred katedrale, živite praktično u svagdanjem životu. Ne dajte se ni utopiti ni potopiti u moru života, jer ste vrijedni dragulj lijepoga Jadrana“.

U koncelebraciji su uz biskupa Živkovića bili brojni svećenici iz Kotorske, Dubrovačke, Splitsko-makarske, Šibenske i drugih nad/biskupija, apostolski nuncij za Crnu Goru mons. Luigi Pezzuto, te splitsko-makarski nadbiskup Marin Barisić, biskupi šibenski Tomislav Rogić, umirovljeni šibenski Ante Ivas, dubrovački Mate Uzinić, bjelovarsko-križevački Vjekoslav Huzjak, biskup i vojni ordinarij u BiH Tomo Vukšić. Misno slavlje animirao je djevojački zbor Andrijane iz Splita, koje su uoči vanjske proslave održale i prigodni koncert duhovne glazbe u katedrali. Misi su nazočili brojni predstavnici kulturnog i društvenog života u Crnoj Gori, admiral Bokeljske mornarice Antun Sbutega, mali admiral Luka Kovačević te pripadnici Bokeljske mornarice; ministri u Vladi Crne Gore: Aleksandar Bogdanović, ministar kulture, Marija Vučinović, ministrica bez portfelja, predsjednik općine Kotor Vladimir Jokić, Dragica Perović, predsjednica skupštine općine Kotor, veleposlanik Republike Hrvatske Veselko Grubišić te drugi diplomatski predstavnici. Visoki gosti iz RH bili su Renata Margaretić Urlić, izaslanica predsjednice, i Nina Obuljen Koržinek, ministrica kulture RH. Nakon mise, u pratnji zvona i gradskih glazbi uslijedila je procesija s relikvijama sv. Tripuna i drugih svetaca ulicama grada Kotora, a svečanost je završila ljubljem relikvije „Slavne glave“ sv. Tripuna.

U subotu 3. veljače svečanu misu predslavio je barski nadbiskup Rrok Djonlleshaj. Zbor Andrijane sa splitskog Sućidra pod vodstvom Bože Jurića Pešića animirale su misu te nakon nje održale koncert.

Započeli VIII. dani pobijenih hercegovačkih franjevaca

Široki Brijeg, 4.2.2018. (IKA) - U samostanskoj crkvi na Širokom Brijegu u nedjelju 4. veljače započeli su „VIII. dani pobijenih hercegovačkih franjevaca“. Molitveni program sastojao se od molitve krunice te mise zadušnice za 66 hercegovačkih franjevaca i mnoštvo vjernih članova puka Božjega koje su pobili jugokomunisti u II. svjetskom ratu i poraću. Misu je predvodio i na njoj propovijedao fra Antonio Šakota, područni duhovni asistent FRAMA-e i Franjevačkoga svjetovnog reda u Hercegovini. Koncelebrirali su vicepostulator fra Miljenko Stojić i fratri iz širokobriješkog samostana fra Augustin Čordaš, fra Dario Galić, fra Dane Karačić, fra Vitomir Musa i fra Vendelin Karačić.

Fra Antonio u propovijedi je slikovito protumačio nedjeljno čitanje te ga povezao sa sjećanjem na ubijene fratre i puk Božji. Istaknuo je kako se ne treba bojati ni prošlosti ni sjećanja, „oni neka postanu stvarnost koja će nas voditi kroz život“. Misna čitanja i molitvu vjernika čitali su članovi FRAMA-e Široki Brijeg. Oni su predvodili i pjevanje na misi zadušnici. Na kraju mise dodijeljene su nagrade na ovogodišnjem nagradnom natječaju o temi pobijenih hercegovačkih franjevaca, za uzrast mladež. Prva nagrada pripala je Stjepanu Jozinoviću iz Žepča za literarni uradak Kristov stjegonoša, drugu nagradu osvojila je Dora Pinjuh iz Međugorja za rad pod nazivom A Neretva i dalje teče, a treću nagradu za literarni rad Mučenici naše vjere dobila je Vedrana Raguž iz Stoca.

Na Široki Brijeg su od spomenika svojim ubijenima, želeći ih tako simbolički povezati s pobijenim franjevcima, pješice pristigle tri skupine vjernika: iz Crnih Lokava, Mokroga i iz grada Širokog Brijega. Po dolasku su se pomolili kraj ratnog skloništa u kojem je ubijeno i zapaljeno 12 hercegovačkih franjevaca, a zatim i na grobu u samostanskoj crkvi gdje su pokopana 24 ubijena fratra. Nakon toga su nazočili misi zadušnici.

Svećenik Krčke biskupije Vedran Kirinčić postao upraviteljem njujorške župe

New York, 4.2.2018. (IKA) - U župi Predragocjene Krvi u biskupiji Brooklyn prvi puta u povijesti te američke župe u Astoriji, New Yorku, svećenik Krčke biskupije Vedran Kirinčić preuzeo je 4. veljače službu župnog upravitelja. Naime, u toj župi od godine 1971. postoji i Hrvatska katolička misija bl. Ivana Merza gdje se svake nedjelje u kripti istoimene crkve okuplja hrvatska katolička zajednica i slavi euharistiju na hrvatskom jeziku. Astoria kao dio New Yorka poznata je kao multietnička sredina što je posebno došlo do izražaja i na svečanoj misi uvođenja u službu novoga župnog upravitelja. U dupkom punoj crkvi liturgiju su obogatili župni zborovi američke, hrvatske i latinoameričke zajednice.

Svečanu misu s posebnim blagoslovom novoimenovanog upravitelja predvodio je biskupski vikar Queensa vlč. Tom Pettei. Uz druge svećenike kao delegat krčkog biskupa misu je suslavio i mons. Franjo Velčić, generalni vikar Krčke biskupije, koji se na kraju mise u ime biskupa Ivica Petanjka prigodnom riječi obratio vlč. Kirinčiću i brojnim okupljenim hrvatskim vjernicima koji su tim povodom došli i iz drugih župa američkoga velegrada. U ime vjernika novoimenovanom upravitelju i voditelju hrvatske katoličke misije obratila se Bosiljka Buccaran.

Nakon mise u obližnjoj sportskoj dvorani svoje su zadovoljstvo što u svojoj sredini imaju hrvatskog svećenika posebno izrazili hrvatski vjernici New Yorka zajedničkim druženjem uz kavu, kolače i hrvatsku pjesmu. Vlč. Kirinčić djetinjstvo je proveo u Americi, srednju školu pohađao u Pazinskom kolegiju a teološki studij završio u Rimu. Zaređen je za svećenika Krčke biskupije godine 2008. u krčkoj katedrali. Od 2012. na službi je voditelja Hrvatske misije u Astoriji, New York.

Inozemne vijesti

Papa s ukrajinskom grkokatoličkom zajednicom u Rimu
Rim, 28.1.2018. (IKA) – Papa Franjo susreo se 28. siječnja poslijepodne u bazilici Svete Sofije s ukrajinskom grkokatoličkom zajednicom u Rimu. Obraćajući im se, zahvalio je na njihovoj stalnoj vjernosti nasljedniku svetog Petra i izrazio im svoju blizinu. Nakon što je veliki kijevski nadbiskup Svjatoslav Ševčuk u pozdravnom govoru spomenuo mnoge ukrajinske žene koje rade u Rimu, Papa im je posebno zahvalio što pomažu starima prateći ih sve do smrti i naglasio da one svojim nenametljivim radom u talijanskim obiteljima obavljaju poslanje navještanja Boga te da je njihov rad veliko služenje koje je Bogu drago. U svezi s oružanim sukobima u Ukrajini, istaknuo je da neprestano moli kako bi oružje umuknulo. Sveti Otac također je podsjetio na svoju osobnu vezu s ukrajinskim narodom i na kraju rado primio tradicionalne darove koje su mu uručili.

U razgovoru za Radio Vatikan uoči posjeta, nadbiskup Ševčuk napomenuo je da su mnogi pripadnici njihove zajednice radnici na privremenom radu u Rimu te su, znajući da su Papi na srcu selioci, izbjeglice i ljudi koji su napustili svoje domove, pozvali Svetoga Oca da ih posjeti.

Na upit o osobnoj vezi Pape i Ukrajine te Grkokatoličke Crkve, kijevski nadbiskup rekao je da se u kripti bazilike nalazi grob biskupa Stepana Czmila, salezijanca, koji je sredinom 20. stoljeća apostolski i misionarski djelovao u Buenos Airesu i bio prvi učitelj Jorgea Maria Bergoglia.

Kardinal Sandri: Vjersku slobodu valja štiti na Istoku kao i na Zapadu

Rim, 30.1.2018. (IKA) - Bitka za potvrđivanje vjerske slobode daleko je od pobjede. A mučenici vjerske slobode nas pozivaju da te izazove ne živimo kao da smo dio nekog propagandnog poduzeća, nego kao vjernici, istaknuo je kardinal Leonardo Sandri, pročelnik Kongregacije za Istočne Crkve, sudjelujući 30. siječnja na Papinskom sveučilištu Gregoriana na susretu u organizaciji britanskoga veleposlanstva pri Svetoj Stolici.

Kardinal je u izlaganju krenuo od vlastitoga iskustva, posebice kao pročelnika Kongregacije za Istočne Crkve, te istaknuo iskustvo mladića Youssefa, kojega je susreo u latinskoj katedrali u Bagdadu 2005. godine. Otac je bio napustio njegovu majku koja je potom bila primorana udati se za muslimana, a mladić, kršten i odrastao kao kršćanin, budući da još nije imao 18 godina, u matičnom je uredu bio upisan kao muslimanski vjernik, premda to nije bio. Ali u Iraku za nekog mladića ili odraslu osobu nije predviđena promjena religije, objasnio je kardinal. U našem bi zapadnjačkom kontekstu mladiću mnogi vjerojatno rekli da je važno osobno živjeti vlastitu vjeru, i da nije važno ono što piše u dokumentima. Netko bi mu možda rekao da tko nije kršćanin ima manje problema u karijeri, kao i što se tiče zaposlenja u javnim uredima. Međutim, za Youssefa to nije bilo pitanje 'etikete', nego osjećaja pripadnosti. Kršćanin sam, govorio je mladić, i borim se da mi se taj identitet prizna, i tražim za to pomoć! Upravo je to snažno svjedočanstvo potaknulo kardinala Sandrija da istakne kako nam onaj tko vidi da je stavljeno u pitanje to temeljno pravo osobe, svjedoči čvrsto prijanjanje uz Gospodina, i iz dubine srca širi sposobnost da Bogu govori 'Ti'. A to je vrlo korisno za našu vjeru na Zapadu, koja je previše uspavana, istaknuo je kardinal, prenosi Radio Vatikan. I za Katoličku Crkvu potvrđivanje vjerske slobode zahtijevalo je put postupne

svjesnosti, primijetio je kardinal. Na tom je putu važan saborski dokument 'Dignitatis Humanae'. Riječ je o putu osvjetećenja koji se nastavio kroz desetljeća i došao do nas, napomenuo je Sandri te spomenuo brojne intervencije Državnoga tajništva, kao i promatrača Svete Stolice pri raznim međunarodnim ustanovama.

Riječ je o izlaganjima kojima nije svrha samo zaštita kršćana koji se progone, nego ona također promiču potvrđivanje toga prava za sve ljude. Bitka je to 'čovječnosti' i 'za čovjeka', koja ima svoje korijene u evanđelju. A pogled se upravlja i na Zapad; dostatno je sjetiti se poštovanja priziva na savjest u nekim biomedicinskim slučajevima koji idu protiv najdubljih uvjerenja, rekao je kardinal Sandri.

Potom je posebno podsjetio na riječi pape Franje koje je izrekao u Philadelphiji, i njegova poziva sljedbenicima različitih religija da ujedine svoje glasove kako bi zazvali mir i poštovanje dostojanstva i prava drugih. Na Istoku, kao i na Zapadu, još uvijek su nam potrebni vjerodostojni svjedoci tog puta, istaknuo je kardinal Sandri te se spomenuo don Andree Santora, svećenika Rimske biskupije, ubijenoga prije 12 godina u Turskoj, koji je bio uvjereni pobornik dijaloga, i koji je tražio putove za uzajamno razumijevanje, a ne zatvaranje u vlastiti svijet.

U Europi bi ljudi trebali biti spremni razumjeti taj svijet toliko drukčiji od našega, te velike i različite narode koji čine Bliski istok; tu muslimansku, židovsku i kršćansku stvarnost koje žive jedna uz drugu, ali koje se sve više pronalaze i u našim europskim zemljama, napisao je don Andrea, pozivajući sve da uđu u trpeće Božje srce koje trpi zbog svoje podijeljene djece, a kršćane da nasljeđuju Isusa. Sve prolazi, samo svetost prolazi kroz stoljeća i osvjetljuje svijet. Samo ljubav ostaje. Riječ je o tomu da se u konačnici počne ponovno biti jednostavno kršćani, riječi su don Andree Santora.

Papa Franjo pozvao na odlučnu borbu protiv antisemitizma

Vatikan, 30.1.2018. (IKA) – Papa Franjo primio je 29. siječnja sudionike Međunarodne konferencije o odgovornosti država, ustanova i pojedinaca u borbi protiv antisemitizma na području Organizacije za europsku sigurnost i suradnju (OESS), koja se ovih dana održava u Rimu. Papa ih je pritom potaknuo da ne popuste u borbi protiv antisemitizma. Upozorio je da nije samo odgovornost država, nego i pojedinaca da ne dođe do zločina povezanih s antisemitskom mržnjom, napominjući da nam se nije boriti samo protiv otvorene mržnje, nego i protiv ravnodušnosti, prenosi Radio Vatikan.

A da bismo nadvladali „virus ravnodušnosti“ Papa je preporučio „cjepivo sjećanja“. Odlučujuće je pritom prisjećati se ne samo slavnog i ugodnog, nego svega, pa i bolnog i neugodnog. Kako bismo ponovno zadobili svoju čovječnost, ljudsko razumijevanje stvarnosti i da bismo nadvladali brojne oblike apatije prema drugima, potrebno je to sjećanje, sposobnost da se zajedno prisjećamo, kazao je Sveti Otac te zaključio da je sjećanje ključ za budućnost, a na nama je da ga na dostojan način predamo nadolazećim generacijama.

Kardinal Parolin o situaciji katolika u Kini

Vatikan, 31.1.2018. (IKA) - Trpljenje kršćana u Kini neće se jednostavno izbrisati, već upravo suprotno, istaknuo je Papin državni tajnik kardinal Pietro Parolin u razgovoru za talijanske dnevne novine „La Stampa“, prenosi Radio Vatikan. Time je odgovorio na zabrinutost nekadašnjega biskupa Hong Konga kardinala Josepha Zena, koji je otvoreno upozorio da Vatikan ne smije sklopiti sporazum s kineskim vlastima na štetu katolika koji su vjerni Rimu. Kardinal Zen uputio je na izvješća prema kojima je Vatikan više biskupa podzemne Crkve prisilio na povlačenje.

Smatram da ne postoji osobno gledište s kojega bi netko mogao isključivo prosuđivati što je dobro za katolike u Kini. Potrebno nam je više poniznosti kao i duha vjere, a također više opreza i umjerenosti kako ne bismo upali u polemiku koja ranjava zajednicu i sprječava nadu u bolju budućnost. Što se kineskog režima tiče, Papin državni tajnik rekao je da poslanje Crkve nije mijenjati državne strukture ili upravu. Vatikanu je prije svega stalo do rješavanja problema imenovanja biskupa. Crkva ne traži ništa više nego mogućnost da ispovijeda svoju vjeru.

Sveta Stolica održava kontakt s Narodnom Republikom Kinom od 80-ih godina prošloga stoljeća, napomenuo je kardinal. Pritom je pristup uvijek bio pastoralan, a Rim je uvijek bio i jest spreman za konstruktivni dijalog s vlastima u Pekingu u duhu međusobnog poštovanja. I papa emeritus Benedikt XVI. je u pismu kineskim katolicima iz 2007. godine istaknuo da Crkva nije zainteresirana za trajni sukob sa zakonitim vlastima.

Katolici u Kini su vjerojatno više i snažnije nego bilo gdje drugdje znali kako sačuvati autentični poklad vjere usprkos teškoćama i trpljenjima, tako što su čvrsto pristajali uz zajedništvo sa Svetim Ocem. Temeljni cilj dijaloga je sačuvati zajedništvo u Crkvi, u svjetlu autentične tradicije i stalne crkvene discipline, kazao je kardinal Parolin, istaknuvši da je namjera Svete Stolice pridonijeti životu Katoličke Crkve u Kini, dobru kineskog naroda i miru u svijetu.

Nova kampanja solidarnosti za ljude u bijegu pred skupinom Boko Haram

New York, 2.2.2018. (IKA) - Agencija Ujedinjenih naroda za izbjeglice (UNHCR), zajedno s ostalim humanitarnim organizacijama, traži 157 milijuna dolara pomoći za više od 250 tisuća ljudi u krajevima oko jezera Čad koji su pogođeni nasiljem Boko Harama. Trenutačno se u tim krajevima nalazi 208 tisuća nigerijskih izbjeglica, a 75 tisuća ih je smješteno u Nigeru, Kamerunu i Čadu. „Svijet ne smije zaboraviti žrtve ovog smrtonosnog sukoba“, istaknuo je 31. siječnja prilikom organiziranja kampanje u glavnom gradu Nigera Niameyju Kelly T. Clements, zamjenik visokog povjerenika UNHCR-a, prenosi Radio Vatikan.

Od početka 2013. godine sukob Boko Harama uzrokovao je 2 milijuna i 400 tisuća raseljenih osoba na sjeveroistoku Nigerije, u Kamerunu, Čadu i Nigeru, kao i povećanje teške pothranjenosti s kojom se narod suočava. Oko 7 milijuna i 200 tisuća ljudi oko jezera Čad živi u uvjetima prehrambene nesigurnosti. Najviše djeca trpe posljedice velikog nasilja skupine Boko Harama koja je i 30. siječnja napravila novi napad u Maiduguri na sjeveroistoku Nigerije, pri čemu su u izbjegličkom kampu smrtno stradale četiri osobe. Prehrambena nesigurnost ne šteti samo fizičkom i kognitivnom razvoju djece, već ima i razoran utjecaj na pristup obrazovanju i postotku pohađanja škole. Zapravo, stotine su škola u tim krajevima bile prisiljene prestati s radom.

Bogohuljenje je zazivati Boga da bismo opravdali vlastite grijeh i zločine

Papa Franjo sa sudionicima međunarodne konferencije o nasilju počinjenom u ime religije

Vatikan, 2.2.2018. (IKA) - 'Ne' nasilju u ime religije – poručio je papa Franjo primajući 2. veljače sudionike međunarodne konferencije o nasilju počinjenom u ime religije koja se ovih dana održava u Rimu, prenosi Radio Vatikan. Konferencija se održava o temi „Borba protiv nasilja počinjenog u Božje ime“, a okupila je oko pedeset političkih i vjerskih vođa, među kojima je i kaldejski patrijarh Louis Rafael Sako, da bi razgovarali o tome kako se boriti s rastućim problemom vjerski motiviranog terorizma.

Bog, ljubitelj života, nikad ne prestaje ljubiti čovjeka, i tako nas potiče da odbacimo put nasilja, istaknuo je Sveti Otac, ponavljajući tako ono što je 27. travnja prošle godine rekao u tijeku Međunarodne konferencije o miru na kairskom Sveučilištu al-Azhar. Iznad svega i posebno u naše vrijeme, nastavio je Papa, religije su pozvane poštovati tu zapovijed jer, dok smo u hitnoj potrebi Apsoluta, ključno je odbaciti „apsolutiziranje“ koje bi opravdalo nasilje. Nasilje je nijekanje svakog autentičnog vjerskog izraza. Naša je obveza osuditi kršenje ljudskog dostojanstva i ljudskih prava, razotkriti pokušaje opravdavanja svakog oblika mržnje u ime religije i osuditi te pokušaje kao idolopokloničke karikature Boga.

Nasilje koje se promiče i čini u ime religije može samo diskreditirati samu religiju. Posljedično, takvo nasilje moraju osuditi svi, a posebno istinski religiozne osobe koje znaju da je Bog uvijek dobrotu, ljubav i suosjećanje, te da u njemu nema mjesta za mržnju, ogorčenost ili osvetu, kazao je papa Franjo. Religiozna osoba zna da je među najvećim bogohulama zazivati Boga kao opravdanje za vlastite grijeh i zločine, zazivati ga da bismo opravdali ubijanje, masovna ubojstva, porobljavanje, iskorištavanje u svim njegovim oblicima, ugnjetavanje i progon pojedinaca i čitave populacije.

Religiozna osoba zna da je Bog Sveti i da nitko ne može tvrditi da koristi njegovo ime da bi činio zlo. Svi vjerski vođe pozvani su razotkriti svaki pokušaj manipulacije Bogom u svrhu koja nema nikakve veze s njim ili s njegovom slavom. Neumorno se trudeći trebamo pokazati da je svaki ljudski život svet, da zaslužuje poštovanje, uvažavanje, suosjećanje i solidarnost, bez obzira na narodnost, vjeroispovijest, kulturu ili ideološka i politička uvjerenja, rekao je Sveti Otac. Pripadanje određenoj vjeroispovijesti ne daje nikakvo dodatno dostojanstvo i prava pojedincima, a niti ih nepripadnost niječe ili umanjuje. Prema tome, politički i vjerski vođe, kao i učitelji te oni koji su angažirani na području obrazovanja, formacije i komunikacije trebaju raditi zajedno kako bi upozorili sve one koji su u iskušenju izopačenih oblika pogrešne religioznosti da ti oblici nemaju nikakve veze sa svjedočenjem religije koje je dostojno njezina imena.

To će pomoći svim onim ljudima dobre volje koji traže Boga susresti ga u istini, susresti Onoga koji nas oslobađa od straha, mržnje i nasilja, te koji želi koristiti kreativnost i energiju svake osobe kako bi širio svoj plan ljubavi i mira, koji nudi svima, rekao je Papa te zaključio izražavajući prisutnima svoju zahvalnost za njihovu spremnost da se angažiraju u promišljanju i dijalogu o toj vrlo važnoj temi, kao i za njihov stručni prinos rastu kulture mira koja je utemeljena na istini i ljubavi.

Dan posvećenog života u Vatikanu

Imati Gospodina u našim rukama protuotrov je za izolirani misticizam i neobuzdani aktivizam jer istinski susret s Isusom ispravlja kako sladunjavu pobožnost tako i nemirni hiperaktivizam, poručio papa Franjo

Vatikan, 2.2.2018. (IKA) - Posvećeni se život rađa i ponovno rađa iz susreta s Isusom kakav on jest: siromašan, čist i poslušan, kazao je papa Franjo redovnicima i redovnicama koji su se 2. veljače okupili u bazilici Svetoga Petra u Vatikanu na misnom slavlju povodom Prikazanja Gospodinova ili Svijećnice, kao i 22. svjetskog dana posvećenog života. U propovijedi Sveti Otac razmišljao o Isusovu prikazanju u hramu kao i o susretu mlade Marije i Josipa te starca Šimuna i Ane. Stari primaju od mladih, dok mladi crpe od starijih. U hramu Marija i Josip pronalaze korijene svoga naroda i korijene svoje vjere koja je umijeće življenja s Bogom, koje se uči iz iskustva onih koji su išli pred nama.

U tom susretu mladi uočavaju svoje poslanje, stariji ostvaruju svoje snove, a ta je plodonosna razmjena između mladih i starih moguća jer je Isus u središtu. To također vrijedi za živote Bogu posvećenih muškaraca i žena, rekao je Sveti Otac, prenosi Radio Vatikan.

Podsjetio je pritom da nikad ne možemo obnoviti susret s Gospodinom bez drugih. Ne postoji rast bez korijena i nema cvjetanja bez novih pupova. Nema proroštva bez pamćenja, a pamćenja bez proroštva.

Papa je potom napomenuo da nas današnja mahnita brzina dovodi do toga da zatvaramo mnoga vrata susretu, često iz straha od drugih, dok su naši trgovački centri i internetske veze uvijek otvoreni. No, toga ne bi smjelo biti u posvećenom životu. Neka nikad ne gledamo češće u ekran mobitela nego u oči naše braće i sestara; neka se nikad ne usredotočimo više na software nego na Gospodina, upozorio je papa Franjo, dodajući da kad se projektima, metodama i organizacijama dađe najviši prioritet, posvećeni život prestaje biti privlačan ljudima jer zaboravlja svoje korijene.

Život ovoga svijeta traga za sebičnim užicima i željama, dok posvećeni život oslobađa od navezanosti na bilo kakvo posjedovanje kako bismo mogli potpuno ljubiti Boga i druge ljude. Život svijeta cilja na to da činimo što god hoćemo, dok posvećeni život odabire poniznu poslušnost kao veću slobodu, rekao je Sveti Otac dodajući da nam kao i starcu Šimunu pomaže držati Gospodina u svojim rukama i imati ga na umu u svemu što činimo.

Imati Gospodina u našim rukama protuotrov je za izolirani misticizam i neobuzdani aktivizam jer istinski susret s Isusom ispravlja kako sladunjavu pobožnost tako i nemirni hiperaktivizam. Tajna za poticanje plamena duhovnog života je spremnost dopuštati samima sebi susresti Isusa i da nas on susretne.

Ako susrećemo Isusa te našu braću i sestre u svakodnevnim događajima našeg života, naša srca više neće biti usredotočena na prošlost ili budućnost, nego će iskusiti „Božje danas“ u miru sa svima, rekao je Sveti Otac te zaključio: Vi ste, dragi redovnici i redovnice, vječna zora Crkve. Molim vas da danas obnovite svoj susret s Isusom, da hodate zajedno prema njemu i to će dati svjetlo vašim očima i snagu vašim koracima.

Sveta Stolica na Olimpijskim igrama u Južnoj Koreji

Vatikan, 2.2.2018. (IKA) - Međunarodni olimpijski odbor je formalno pozvao izaslanstvo Svete Stolice, kojemu je na čelu dotajnik Papinskoga vijeća za kulturu mons. Melchor Sanchez de Toca y Alameda, da sudjeluje na inauguraciji Zimskih olimpijskih igara u Pyeongchangu u Južnoj Koreji, objavio je vatikanski poluslužbeni dnevnik L'Osservatore Romano, prenosi Radio Vatikan. Otvaranje Zimskih igara u Pyeongchangu nedaleko od granice koja razdvaja dvije Koreje, najjače militarizirane granice na svijetu, dobiva jedinstvenu simboličku vrijednost u nazočnosti sportaša iz Sjeverne Koreje koji na igrama sudjeluju u okviru jedinstvenoga odbora zajedno sa svojim kolegama iz Južne Koreje. Na taj način slabašno olimpijsko primirje daje priliku da se i dalje nadamo svijetu bez ratova, unatoč brojnim sukobima koji su u tijeku, primijetio je dotajnik. Kao znak prijateljstva on će predsjedniku Međunarodnoga olimpijskog odbora Nijemcu Thomasu Bachu i korejskim sportašima, predati majice ekipe Athletica Vaticana, atletske momčadi koju čine zaposlenici Svete Stolice, a koju je Državno tajništvo povjerilo pokroviteljstvu Papinskoga vijeća za kulturu. Riječ je o ekipi čija su temeljna sportska obilježja solidarnost i prijateljstvo. Osim toga, „Papini maratonci“, kako ih nazivaju, koji su u rujnu, na Putu mira, trčali zajedno s povijesnom izraelskom ekipom Maccabi i s trkačima rimske muslimanske zajednice, u ožujku će se pobratimiti s njemačkom protestantskom ekipom iz Lutherova grada Wittenberga.

Bit će to, dakle, prvi put da simboličko vatikansko izaslanstvo sudjeluje, ne samo na svečanosti otvaranja, što se već zbilo u Riju de Janeiru 2016. godine, nego i na olimpijskim natjecanjima na programu od 5. do 7. veljače, i to u ulozi promatrača.

U međuvremenu, premda u nemogućnosti za izravno sudjelovanje 'vatikanskih sportaša' na olimpijskim igrama, prijateljski se odnosi i suradnja između Međunarodnoga olimpijskog odbora i Svete Stolice nastavljaju u različitim projektima, kao što su, primjerice, Olimpijske igre za mlade, na programu u listopadu u Buenos Airesu.

Papa Franjo s članovima Nacionalnog vijeća za borbu protiv lihvarjenja

Predstavnike žrtava kamatarenja i hazardnih igara pozvao je da zajedno upute apel za stvaranje novog gospodarskog humanizma koji će zaustaviti gospodarstvo isključivosti i nepoštenja, gospodarstvo koje ubija, gospodarske sustave u kojima ljudi nisu osobe, nego su svedeni na sredstva logike odbacivanja koja rađa duboku neravnotežu

Vatikan, 3.2.2018. (IKA) - Papa Franjo primio je 3. veljače u Vatikanu članove Nacionalnog vijeća protiv lihvarjenja koje je još uvijek jako rašireno i izmiče kontroli. Papa se posebno obratio ocu Massimu Rastrelliju, koji nije mogao biti prisutan zbog bolesti, a koji je 1991. godine utemeljio prvu Zakladu za borbu protiv lihvarjenja. Takve su zaklade danas raspoređene po čitavoj Italiji. One su zaštita, škole humanosti i odgoja za zakonitost, plod osjetljivosti koja u Božjoj riječi nalazi svoje nadahnuće i koja djeluje u savjestima ljudi, rekao je Sveti Otac, prenosi Radio Vatikan. U 26 godina djelovanja spasili su više od 25 tisuća obitelji iz lihvarskih dugova i od rizičnih kamata, spašavajući njihove kuće, a ponekad i mala poduzeća, pomogli su im vratiti njihovo dostojanstvo. Lihvarjenje ponižava i ubija, lihvarjenje je staro zlo i nažalost još uvijek izmiče kontroli, jer poput zmije guši žrtve. Mora ga se spriječiti izvlačeći ljude iz bolesti duga u koji su pali radi preživljavanja ili spašavanja

poduzeća. Može ga se spriječiti odgojem koji zna razlikovati ono što je suvišno od onoga što je potrebno i koji ljude čini odgovornima da ne idu u dug kako bi stekli stvari kojih se mogu odreći, rekao je Papa.

Potrebno je stvoriti mentalitet utemeljen na zakonitosti i poštenju pojedinaca i institucija, povećati prisutnost dobrovoljaca koji su motivirani i otvoreni za potrebite, kako bi osjetili da ih se sluša, savjetuje, vodi, te da bi se oslobodili svojeg ponižavajućeg stanja. U osnovi ekonomske i financijske krize uvijek je poimanje života koje na prvo mjesto stavlja zaradu, a ne osobu. Ljudsko dostojanstvo, etika, solidarnost i zajedničko dobro uvijek bi trebali biti u središtu ekonomske politike koju provode javne institucije. Od njih se očekuje da odgovarajućim mjerama oslobode ljude od sredstava koja su izravno ili neizravno uzrok lihvarjenja, kao što su hazardne igre. Lihvarjenje je težak grijeh; ubija život, guši dostojanstvo ljudi, sredstvo je korupcije i sprječava opće dobro. Također slabi društvene i gospodarske temelje zemlje. Zapravo, s tolikim siromašnim ljudima, mnogim zaduženim obiteljima, tolikim žrtvama teških zločina i toliko korumpiranih ljudi, ni jedna zemlja ne može planirati ozbiljan gospodarski oporavak, niti se osjećati sigurno, istaknuo je Sveti Otac.

Treba surađivati kako bi društveno-gospodarski sustav bio čovječan i kako bi evanđeoska poruka mogla prosvijetliti srce i dušu odgovornih osoba. Neka Gospodin nadahne i podupre društvene vlasti da bi ljudi mogli uživati u prednostima zakona kao i u svim drugim gospodarskim stvarnostima; neka nadahne i podupre odgovorne za bankarski sustav, kako bi bdjeli nad etičkom kvalitetom djelovanja kreditnih institucija. Mnoge su banke nastale i raširile se po svijetu upravo da bi oslobodile siromašne od lihvarjenja zajmovima bez zaloga i bez kamata.

Vaša služba traži od vas da budete ljudi susreta, slušanja i blizine, i zato vas potičem da gledate u Isusa i da se zaustavite na evanđelju, gdje On susreće siromašne i prosjake, gubave i uzete, i diže ih na noge, vraćajući im dostojanstvo i budućnost. Suočavajući se s lihvarjenjem i korupcijom i vi možete žrtvama prenositi nadu i snagu, kako bi mogle ponovo zadobiti povjerenje i osloboditi se svojih potreba. Vi ste za institucije poticaj da daju konkretne odgovore onima koji su dezorijentirani, ponekad očajni i ne znaju što činiti za budućnost obitelji. Samim kamatarima možete biti ponovni poziv na smisao humanosti i pravde, da postanu svjesni da se uime novca ne može ubiti braću!

Sveti Otac ih je potaknuo i na dijalog s odgovornima za gospodarstvo i financije, kako bi promicali inicijative koje pridonose sprečavanju kamatarjenja, istaknuvši da je uvijek potrebno osobe i obitelji stavljati u središte, i to ne riječima, već djelima. Neka ljudi koje ste izbacili od lihvarjenja svjedoče da je tama u tunelu koji su prošli gusta i zagušujuća, ali postoji i jače svjetlo koje može prosvijetliti i dati utjehu. Možete biti oslonac nade za siromašne, zadužene i poduzeća u teškoćama.

Okupljene predstavnike žrtava kamatarjenja i hazardnih igara papa Franjo na kraju je potaknuo da svjedoče da je moguće osloboditi se lihvarjenja i hazardnih igara, te je sve pozvao da zajedno upute apel za stvaranje novog gospodarskog humanizma koji će zaustaviti gospodarstvo isključivosti i nepoštenja, gospodarstvo koje ubija, gospodarske sustave u kojima ljudi nisu osobe, nego su svedeni na sredstva logike odbacivanja koja rađa duboku neravnotežu.

Papinska bolnica Bambino Gesu ostvarila veliki uspjeh u borbi protiv leukemije

Rim, 3.2.2018. (IKA) - Papinska dječja bolnica Bambino Gesu u Rimu slavi uspjeh: njezini su liječnici i istraživači ostvarili važan korak u borbi protiv leukemije. Naime, uspjeli su genetski reprogramirati stanice u imunološkom sustavu četverogodišnjeg djeteta, kojem više nisu pomagale konvencionalne metode liječenja, i te su se reprogramirane stanice okrenule protiv tumora. Riječ je o prvom talijanskom pacijentu koji je u sklopu znanstvenog istraživanja izliječen pomoću te nove metode. Istraživanje je, među ostalim, financiralo Talijansko ministarstvo zdravstva. Mali je pacijent nakon mjesec dana reprogramiranja stanica u bolnici Bambino Gesu bio uspješno izliječen, prenosi Radio Vatikan.

Njemačka: Prošle godine gotovo 100 ciljanih napada na kršćane

Berlin, 4.2.2018. (IKA) - Prošle je godine u Njemačkoj počinjeno gotovo 100 ciljanih napada na kršćane, među kojima su jedno ubojstvo, devet slučajeva ozljeđivanja i jedan palež, pišu njemačke novine „Funke Mediengruppe“ pozivajući se na brojke koje je objavio Savezni kriminalistički policijski ured, prenosi Radio Vatikan. U četvrtini slučajeva riječ je o napadima na crkve ili kršćanske simbole. U najmanje 14 slučajeva „protukršćanska“ su djela počinili tražitelji azila i izbjeglice. Spomenuto se ubojstvo dogodilo u travnju 2017. godine u bavarskom gradu Priem am Chiemsee kad je afganistanski tražitelj azila ubio svoju sunarodnjakinju koja je prije nekoliko godina prešla na kršćanstvo. Ubio ju je pred očima njene djece, a razbjesnili su ga, po riječima dužnosnika, pozivi da se i on preobradi.

Nakon povećanog broja napada na kršćane, njemački ministar unutarnjih poslova Thomas de Maiziere (CDU) je u ljeto 2016. godine naložio da se od 2017. sustavno bilježe protukršćanski zločini, a ove su godine objavljeni prvi rezultati. Prema podacima organizacije „Open Doors“, u 2016. godini zabilježena su 734 slučaja vjerski motiviranog nasilja nad kršćanskim izbjeglicama u njemačkim prihvatilištima za tražitelje azila.

Papa Franjo primio predsjednika Erdogana

Vatikan, 5.2.2018. (IKA) - Papa Franjo primio je 5. veljače u Apostolskoj palači u Vatikanu predsjednika Republike Turske Recepta Tayyipa Erdogana, koji se kasnije susreo i s Papinim državnim tajnikom kardinalom Pietrom Parolinom, u pratnji tajnika za odnose s državama Paula Richarda Gallaghera, priopćio je Tiskovni ured Svete Stolice, prenosi Radio Vatikan.

Tijekom srdačnih razgovora spomenuti su bilateralni odnosi između Svete Stolice i Turske i razgovaralo se o stanju te zemlje, katoličke zajednice u njoj, zauzetosti za prihvaćanje brojnih izbjeglica i izazovima koji su povezani s tim. Zatim su se osvrnuli na situaciju na Bliskom istoku, s posebnim osvrtom na status Jeruzalema, naglašavajući potrebu promicanja mira i stabilnosti u tim krajevima putem dijaloga i pregovora, te poštujući ljudska prava i međunarodne zakone.

Prilog dokumenti

Poruka pape Franje za korizmu 2018.

„Razmahat će se bezakonje i ohladnjeti ljubav mnogih" (Mt 24, 12)

Draga braćo i sestre, Pasha Gospodinova ponovno nam je pred vratima! U našoj pripravi za Uskrs Božja nam Providnost svake godine daje korizmu, „sakramentski znak našega obraćenja" (1), koja poziva i omogućuje povratak Gospodinu svim srcem i čitavim životom.

I ove godine ovom porukom želim pomoći čitavoj Crkvi da doživi u radosti i istini ovo milosno vrijeme. Kao nadahnuće za to poslužile su mi Isusove riječi iz Matejeva Evanđelja: „Razmahat će se bezakonje i ohladnjeti ljubav mnogih" (24, 12).

Ova se rečenica nalazi u Isusovu govoru o posljednjim vremenima i izgovorena je u Jeruzalemu, na Maslinskoj gori, na istom onom mjestu na kojem će započeti Gospodinova muka. Odgovarajući na pitanje učenika, Isus najavljuje velike nevolje i opisuje situaciju u kojoj bi se mogla naći sama zajednica vjernika: usred velikih nevolja, neki će lažni proroci mnoge zavesti na krivi put a ljubav, koja je središte čitavog Evanđelja, ohladnjet će u srcima mnogih.

Lažni proroci

Poslušajmo ovaj ulomak i zapitajmo se u kojim se oblicima mogu pojaviti ti lažni proroci?

Oni su nalik „šaptačima zmija", odnosno služe se ljudskim emocijama da porobe ljude i vode ih kamo im se prohtije. Kolika su Božja djeca podlegla zavodljivosti kratkotrajnih užitaka, koje su zamijenili s istinskom srećom! Koliki muškarci i žene žive kao opčinjeni opsjenom novca, koji ih zapravo čini robovima profita i sitnih interesa. Koliki samo prolaze kroz život misleći da su sami sebi dostatni i na kraju postaju plijenom samoće!

Drugi lažni proroci su oni „šarlatani" koji nude jednostavna i brza rješenja na patnje, koja se ubrzo pokažu potpuno nedjelotvornima. Kolikim se mladim ljudima nudi lažni lijek droge, „jednokratnih" odnosa, lake ali nepoštene zarade! Koliki su, nadalje, uhvaćeni u zamku potpuno virtualnog života, u kojem se odnosi čine jednostavnijima i iskrenijima da bi se kasnije pokazali besmislenima u svoj svojoj dramatičnosti! Ti prevaranti, koji nude bezvrijedne stvari, oduzimaju ljudima ono najvrjednije: dostojanstvo, slobodu i sposobnost za ljubav. U svojoj obmani igraju na kartu naše ispraznosti i taštine zbog čega se volimo razmetati i šepiriti poput paunova a zapravo ispadamo beskrajno smiješni pred drugima. To nas ne smije nimalo čuditi. Zloduh, koji „je lažac i otac laži" (Iv 8, 44), oduvijek prikazuje zlo kao dobro i lažno kao istinito, da bi zburnio čovjekovo srce. Svaki je od nas, stoga, pozvan razabrati u vlastitome srcu i preispitati se je li podlegao lažima i obmanama tih lažnih proroka. Moramo naučiti ne zaustavljati se na neposrednoj, površnoj razini, već prepoznati ono što ostavlja u nama dobar i trajni trag, jer je od Boga i doista je za naše dobro.

Hladno srce

U svome opisu pakla Dante Alighieri zamišlja đavla kako sjedi na ledenom prijestolju (2); on stanuje u ledu ugušene ljubavi. Zapitajmo se dakle: kako se u nama hladi ljubav? Koji su znaci koji nam pokazuju da se u nama ljubav počinje gasiti?

Ljubav, više od svega drugog, gasi pohlepa za novcem, taj

„korijen svih zala" (1 Tim 6, 10); ubrzo nakon toga slijedi odbacivanje Boga i traženja utjehe i mira u njemu; draža nam je naša samoća no utjeha koju se nalazi u njegovoj Riječi i sakramentima (3). Sve to prerasta u nasilje koje se okreće protiv onih koje se smatra prijatnijom našim „sigurnostima": nerođeno dijete, bolesna starija osoba, privremeni gost, stranac, ali također bližnji koji ne odgovara našim očekivanjima.

I stvoreni je svijet tihi svjedok tog hlađenja ljubavi. Zemlja je otrovana otpadom bačenim zbog nemara ili stjecanja koristi; mora, koja su također onečišćena, postala su groblja bezbrojnih brodolomaca žrtava prisilnih migracija; nebom, koje u Božjem naumu kazuje njegovu slavu, jure strojevi koji dažde oruđima smrti.

Ljubav se hladi i u našim zajednicama: u apostolskoj pobudnici Evangelii gaudium pokušao sam opisati najočitije znakove toga pomanjkanja ljubavi. To su: sebičnost i duhovna lijenost, besplodni pesimizam, napast izoliranja i stalnih ratova među nama, svjetovni duh koji dovodi do bavljenja samo onim izvanjskim uslijed čega opada naš misionarski žar (4).

Što nam je činiti?

Ako vidimo duboko u sebi i oko nas upravo opisane znakove, Crkva, naša majka i učiteljica, zajedno s često gorkim lijekom istine nudi nam u ovom korizmenom vremenu slatki lijek molitve, milostinje i posta.

Posvećujući više vremena molitvi, omogućujemo svome srcu da otkrije tajne laži kojima obmanjujemo sami sebe (5) kako bismo konačno pronašli utjehu u Bogu. On je naš Otac i želi da živimo.

Milostinja nas oslobađa od pohlepe i pomaže nam otkriti u našim bližnjima braću i sestre. To što posjedujem nije samo moje. Kako bih želio da se milostinja za svakog od nas pretvori u pravi način života! Kako bih želio da, kao kršćani, slijedimo primjer apostola i vidimo u mogućnosti dijeljenja s drugima svojih dobara opipljivo svjedočanstvo zajedništva koje živimo u Crkvi. Zato ponavljam poticaj svetoga Pavla koji upućuje poziv Korinćanima za prikupljanje milostinje za jeruzalemsku zajednicu kao nešto što je njima na korist (usp. 2 Kor 8, 10). To osobito priliči činiti u korizmi, tijekom koje mnoga tijela organiziraju prikupljanje priloga za pomoć Crkvama i narodima u potrebi. Kako bih htio da i u našim svakodnevnim susretima s braćom koja od nas traže pomoć vidimo zov same Božje providnosti: svaka je milostinja prilika za sudjelovanje u Božjoj providnosti prema njegovoj djeci. I ako se On služi sa mnom da pomogne nekom bratu, kako se neče sutra pobrinuti za moje potrebe? Jer on se ne da nadmašiti u darežljivosti (6).

Post, na kraju, slabi u nama sklonost nasilju, razoružava nas i predstavlja važnu prigodu za rast. S jedne strane nam omogućuje iskusiti ono što proživljavaju oni kojima nedostaje i ono najnužnije i svakodnevno gladuju; s druge pak to je izraz stanja našeg duha koji je gladan dobrote i žedan Božjeg života. Post nas budi, čini nas pozornijima prema Bogu i bližnjemu i ponovno oživljava u nama želju da slušamo Boga koji je jedini kadar utažiti našu glad.

Želio bih također da moj glas odjekne izvan granica Katoličke Crkve i dopre do svih vas, muškaraca i žena dobre volje, koji ste otvoreni Božjem glasu. Ako ste poput nas ožalošćeni zbog širenja bezakonja u svijetu, ako vas brine led koji paralizira srca i djela, ako vidite da u nama slabi

osjećaj pripadnosti jednoj ljudskoj obitelji, pridružite nam se da zajedno uzdignemo molitvu Bogu, da zajedno postimo i da zajedno s nama darujete koliko možete braći i sestrama u potrebi!

Uskrсни oganj

Pozivam prije svega članove Crkve da gorljivo prionu korizmenom hodu, poduprti milostinjom, postom i molitvom. Ako se katkad čini da se ljubav gasi u mnogim srcima, znajmo da se to nikada ne događa u Božjem srcu. On nam neprestano daje prigode da počnemo iznova ljubiti.

Jedna takva zgodna prigoda bit će i ove godine inicijativa „24 sata za Gospodina“, koja poziva čitavu crkvenu zajednicu slaviti sakrament pomirenja u sklopu euharistijskog klanjanja. Ove, 2018. godine, održat će se u petak 9. i subotu 10. ožujka, nadahnjujući se na riječima Psalma 130, 4: „U tebe je praštanje“. U svakoj biskupiji bar jedna crkva će ostati otvorena dvadeset i četiri sata bez prestanka, pružajući vjernicima priliku i za euharistijsko klanjanje i za sakramentalnu ispovijed.

U vazmenoj noći još ćemo jednom proslaviti dirljivi obred paljenja uskršne svijeće. Preuzeto s „novoga ognja“ to će svjetlo malo po malo rastjerivati tamu i prosvjetljevati vjerničku zajednicu okupljenu na bogoslužju: „Svjetlo slavno uskršnolnog Krista raspršilo tmine pameti i srca“(7) kako bismo svi uz mogli ponovno doživjeti iskustvo učenika iz Emausa. Slušajući Gospodinovu riječ i blagujući euharistijski Kruh naše će srce sve više gorjeti u vjeri, nadi i ljubavi.

Od srca vas blagoslivljam i molim za vas. Ne zaboravite moliti za mene.

Iz Vatikana, 1. studenoga 2017.

Svetkovina Svih svetih

(1) Rimski misal, Prva korizmena nedjelja, Zborna.

(2) Pakao XXXIV, 28-29.

(3) „Zanimljivo je da se mnogo puta bojimo utjeha i da nas se tješi. Štoviše, osjećamo se sigurnijima u žalosti i očaju. Zna li zašto? Zato što se u žalosti osjećamo malne protagonistima. Nasuprot tome, u utjesi je Duh Sveti protagonist!“ (Angelus, 7. prosinca 2014.).

(4) Br. 76-109.

(5) Usp. BENEDIKT XVI., Enc. Spe salvi, 33.

(6) Usp. PIO XII., Enc. Fidei donum, III.

(7) Rimski misal, Vazmeno bdjenje, Služba svjetla.

Misa – liturgija riječi

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 31. siječnja 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas nastavljamo kateheze o misnome slavlju. Nakon što smo govorili o uvodnim obredima, sada ćemo razmišljati o liturgiji riječi koja je sastavni dio mise jer se okupljamo kako bismo slušali ono što je Bog učinio i namjerava tek učiniti za nas. To je iskustvo koje se događa „izravno“, a ne preko drugih, jer „kad se u Crkvi čita Sveto pismo, tada sam Bog govori svomu narodu, a Krist, prisutan u svojoj riječi, navješćuje evanđelje“ (Opća uredba Rimskog misala, 28; usp. konst. Sacrosanctum concilium, 7; 33). I koliko se samo puta, dok se čita Božja riječ, komentira: „Vidi ovog..., vidi onu..., pogledaj šesir koji ona tamo nosi: baš je smiješan...“. I počnu se iznositi komentari. Nije li tako? Smije li se komentirati dok se čita Božju riječ? [odgovaraju: „Ne!“]. Ne, jer ako brbljaš s ljudima ne slušaš Božju riječ. Kada se čita Božja riječ u Bibliji – prvo čitanje, drugo, otpjevni psalam i evanđelje – moramo slušati, otvoriti srce, jer sam Bog nam govori a ne razmišljati o drugim stvarima ili razgovarati o drugim stvarima. Jasno?... Objasniti ću vam što se događa u ovoj liturgiji riječi.

Stranice Biblije prestaju biti pisana riječ da bi postale živa riječ koju je izrekao Bog. Bog je taj koji posredstvom osobe koja čita govori nama i traži odgovor od nas koji slušamo s vjerom. Duh „koji je govorio po prorocima“ (Vjerovanje) i nadahnjivao svete pisce, daje da „Božja riječ doista odjelotvori ono što u ušima odzvanja“ (Lekcionar, Prethodne napomene, 9). Ali za slušanje Božje riječi mora se također imati srce otvoreno za primanje riječi u srce. Bog govori i mi ga slušamo, a zatim provodimo u djelo ono što smo čuli. Vrlo je važno slušati. Katkad možda nećemo dobro razumjeti jer su neka čitanja pomalo teška. Ali Bog nam svejedno govori na neki drugi način. [Moramo biti] u tišini i slušati Božju riječ. Ne zaboravite to. Na misi, kada čitanja počnu, slušamo Božju riječ.

Imamo potrebu slušati! To je zapravo pitanje života, kako nas dobro podsjeća snažni izraz: „Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta“ (Mt 4, 4). To je život koji nam daje Božja riječ. U tome smislu govorimo o liturgiji riječi kao „stolu“ koji Gospodin prostire da hrani naš duhovni život. Taj stol liturgije je izuzetno bogat i u velikoj mjeri crpi iz blaga Biblije (usp. SC, 51), kako Starog tako i Novog zavjeta, jer u njima Crkva naviješta jedno te isto Kristovo otajstvo (usp. Lekcionar, Prethodne napomene, 5). Pomislimo na bogatstvo biblijskih čitanja koja nude tri nedjeljna ciklusa koji nas, u svjetlu sinoptičkih evanđelja, prate tijekom liturgijske godine: veliko je to bogatstvo. Ovdje želim podsjetiti i na važnost otpjevnog psalma čija je zadaća potaknuti meditaciju o onome što se slušalo u čitanju koje mu prethodi. Dobro je da se psalam otpjeva, barem pripjevni dio (usp. OURM, 61; Lekcionar, Prethodne napomene, 19-22).

Liturgijski proglas istih čitanja, s pjesmama preuzetim iz Svetoga pisma, izražava i potiče crkveno zajedništvo, prateći put sviji i svakoga od nas pojedinačno. Stoga je razumljivo zašto su zabranjeni neki subjektivni izbori, poput ispuštanja čitanja ili njihova zamjenjivanja s nebiblijskim tekstovima. Čuo sam da netko, ako ima neka vijest, čita novine, jer je to vijest dana. Ne! Riječ Božja je riječ Božja! Novine možemo čitati kasnije. Ali tamo čitamo Božju riječ. Gospodin je taj koji nam govori. Zamijeniti tu riječ s drugim stvarima osiromašuje i kompromitira dijalog između Boga i njegova naroda u molitvi. Naprotiv, [traži se] dostojanstvo ambona i korištenje lekcionara[1], raspoloživost dobrih čitača i psalmista. Ali moramo naći dobre čitače!, one koji znaju

čitati, a ne one koji čitaju [gutajući riječi] i ništa ih se ne razumije. To je tako. Potrebni su dobri čitači. Moraju se pripremiti i pročitati probno tekst prije mise da ga se pročita dobro na misi. I to stvara ozračje tišine koja pogoduje primanju riječi[2].

Znamo da je riječ Gospodnja nezaobilazna pomoć da se ne izgubimo, kao što to dobro zna psalmista koji se, obraćajući se Gospodinu, priznaje: „Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi" (Ps 119, 105).

Kako da se nosimo s našim zemaljskim hodočašćem, njegovim naporima i njegovim kušnjama, ako se redovito ne hranimo i prosvjetljujemo Božjom riječju koja odjekuje u liturgiji?

Svakako nije dovoljno slušati ušima, a ne primiti sjeme Božje riječi u srce, dopuštajući mu da donese plod. Sjetimo se prisposobe o sijaču i različitim ishodima već prema različitim vrstama tla (usp. Mk 4, 14-20). Djelovanje Duha, koji čini odgovor plodonosnim, treba srca koja se dopuštaju obrađivati i njegovati, tako da ono što se sluša na misi prijeđe u svakodnevni život, prema opomeni apostola Jakova: „Budite vršitelji riječi, a ne samo slušatelji, zavaravajući sami sebe" (Jak 1, 22). Božja si riječ probija put u nama. Slušamo je svojim ušima i prelazi u srce; ne ostaje u ušima, ona mora ići u srce; i sa srca prolazi u ruke, na dobra djela. Ovo je put koji čini Božja riječ: od ušiju do srca i ruku. Naučimo te stvari. Hvala vam!

[1] Kriteriji i raspored čitanja mise Rimskog obreda su opisani u Prethodnim napomenama u Lekcionaru.

[2] „Liturgiju riječi treba slaviti tako da pogoduje razmatranju i zato valja izbjegavati svaki oblik žurbe koji sprječava sabranost. U njoj su prikladni kratki trenuci šutnje, prilagođeni okupljenoj zajednici, s pomoću kojih će se, djelovanjem Duha Svetoga, srcem shvatiti Božja riječ i kroz molitvu pripremiti odgovor" (OURM, 56).

Ulica - mjesto radosnog navješćaja evanđelja

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 4. veljače 2018. - Apel za mir u Africi

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evanđelje ove nedjelje nastavlja opisivati jedan Isusov dan u Kafarnaumu, jednu subotu, koja je bila za Židove tjedni blagdan (usp. Mk 1,21-39). Ovaj put evanđelist Marko naglašava odnos između Isusova čudotvornoga djelovanja i buđenja vjere u osobama koje on susreće. Doista, znakovima ozdravljenja koje čini za bolesne svake vrste, Gospodin želi potaknuti odgovor vjere.

Isusov dan u Kafarnaumu započinje ozdravljenjem Petrove punice, a završava prizorom ljudi iz cijeloga gradića, koji se okupljaju pred kućom u kojoj je Isus boravio, kako bi mu donijeli sve bolesne. Mnoštvo, obilježeno fizičkim patnjama i duhovnim bijedama, predstavlja, tako reći, „životno okruženje" u kojem se ostvaruje Isusovo poslanje sastavljeno od riječi i gesta koje liječe i tješe. Isus nije došao kako bi donio spasenje u nekom laboratoriju; on ne propovijeda kao u laboratoriju, odijeljen od naroda: on je usred mnoštva! Usred naroda! Zamislite samo kako je najveći dio Isusova javnog života protekao na ulici, među narodom, u propovijedanju evanđelja i liječenju tjelesnih i duhovnih rana. Ovo mnoštvo o kojem često govori evanđelje jest čovječanstvo izbrazdano trpljenjima. To je čovječanstvo koje je izbrazdano trpljenjima, teškoćama i problemima: tome bijednome čovječanstvu namijenjeno je snažno, oslobađajuće i obnoviteljsko Isusovo djelovanje. Tako usred mnoštva sve do kasno navečer završava ova subota. A što Isus čini nakon toga?

Prije zore sljedećega dana, on potajno izlazi kroz gradska vrata i povlači se na osamljeno mjesto kako bi molio. Isus moli. Na taj način odbija od sebe i od svoga poslanja svaki trijumfalizam koji iskrivljava značenje i njegovih čuda i njegove karizmatičke moći. Čuda su „znakovi" koji pozivaju na odgovor vjere; znakovi koje uvijek prate riječi koje ih rasvjetljuju; zajedno, znakovi i riječi, potiču vjeru i obraćenje snagom Kristove božanske milosti.

Zaključak današnjega odlomka (rr. 35-39) naznačuje da Isusov navješćaj kraljevstva Božjega nalazi svoje pravo mjesto na ulici. Učenicima koji ga traže kako bi ga odveli u grad – učenici su naime pošli naći Isusa na mjestu njegove molitve i potom ga odvesti natrag u grad – što im Isus odgovara? „Hajdemo drugamo, u obližnja mjesta, da i ondje propovijedam!" (r. 38). To je bio hod Sina Božjega i to je hod njegovih učenika. To će morati biti hod svakoga kršćanina. Ulica, kao mjesto radosnog navješćaja evanđelja, stavlja poslanje Crkve pod znak „hoda", pod znak puta, pod znak „pokreta", a nikad pod znak stacionarnosti.

Neka nam Djevica Marija pomogne da budemo otvoreni glasu Duha Svetoga koji potiče Crkvu da sve više svoj šator postavlja usred naroda kako bi svima donijela iscjeljujuću riječ Isusa, liječnika duša i tjelesa.

Papin apel za mir u Africi

Pred tragičnim nastavkom stanja sukoba u različitim dijelovima svijeta, pozivam sve vjernike na poseban Dan molitve i posta za mir 23. veljače, na petak prvoga korizmenog tjedna. Taj ćemo dan priinjati osobito za stanovništvo Demokratske Republike Kongo i Južnog Sudana. Kao i u prethodnim sličnim prilikama, pozivam i braću i sestre koji nisu katolici i koji nisu kršćani da nam se pridruže u ovoj inicijativi na načine koje drže prikladnima, ali da u tome sudjelujemo zajedno.

Naš nebeski Otac uvijek sluša svoju djecu koja vape prema njemu u boli i u tjeskobi, „on liječi one koji su srca skršena i povija rane njihove" (Ps 147,3). Upućujem gorući poziv da i mi čujemo taj vapaj i da se svatko u vlastitoj savjesti, pred Bogom, upita: „Što mogu učiniti za mir?" Zsigurno možemo moliti; ali ne samo to: svatko može konkretno reći „ne" nasilju kad god to ovisi o njemu ili o njoj. Jer pobjede izvojevane nasiljem lažne su pobjede; dok rad za mir čini dobro svima!

Prilog prikazi

Objavljen Hrvatski iseljenički zbornik 2018.

Građa je raspoređena na 448 stranica i ilustrirana sa 110 fotografija. Hrvatski iseljenički zbornik među 8 poglavlja ima tematsku cjelinu „Duhovnost“ koja sustavno prati stvaralaštvo hrvatskih građana u dijaspori kršćanskoga nadahnuća

Iz tiska je izišao Hrvatski iseljenički zbornik 2018., koji se sastoji od 31 samostalnog autorskog priloga sa sažetcima na engleskom i španjolskom jeziku. Građa je raspoređena na 448 stranica i ilustrirana sa 110 fotografija, zrcaleći raznorodno iseljeničko stvaralaštvo u osam tematskih cjelina – znakovito naslovljenih Znaci vremena, Kroatistički obzori, Baština, Mostovi, Povjesnica, Duhovnost, Znanost te Nove knjige.

Središnja su tema većine autora ovogodišnjega sveska Matičina ljetopisa interaktivni učinci digitalnih medija u suvremenoj mobilnosti, ali i izazovi egzodusa mladih iz Slavonske i Bosanske Posavine. Opisana su u javnosti zapaženija postignuća naših umjetnika i znanstvenika u dijaspori iz dvadesetak zemalja s udaljenih meridijana. Autori tako propituju utjecaj tradicionalnih i modernih, starih i novih medija na iseljeničke zajednice, uključujući oblikovanje osobne kulture s posebnim naglaskom na tzv. digitalnoj kulturi. Doista, počevši od početka devedesetih godina – kada je 27. ožujka 1993. upućena prva međunarodna elektronička poruka iz Hrvatske – pa do danas svjedoci smo prave eksplozije primjena koje su više ili manje tiho prozele naše okruženje u domovini i inozemstvu nezamjetljivo mijenjajući naše osobne i društvene navike.

Tako virtualnu infrastrukturu u informatičkom dobu propituje koordinatorica digitalne transformacije humanističkih disciplina i umjetnosti Republike Hrvatske doktorica Koraljka Kuzman Šlogar. Nacionalni portal znanja Leksikografskoga zavoda Miroslav Krleža čitateljima iz domovine i dijaspore opisuju Irina Starčević Stančić i Cvijeta Kraus. Višejezičnu medijsku scenu dijaspore nedvojbeno razvija i Glas Hrvatske i cjelodnevni međunarodni peti program HRT-a koji se diljem svijeta sada može slušati preko Interneta. Konvergencija u području medijskih subjekata naše argentinske zajednice u fokusu je analize Paule Gadže, dok nam hispanistica Olja Ljubišić donosi hrvatski dragulj iz blogosfere Perua.

Matičina serijska publikacija ima elektroničku inačicu na mreži, a u svom 63. godištu dosegla je u digitalnom repozitoriju 28.000 stranica, njegujući potpunu tematsku i disciplinarnu otvorenost internetskog doba kada je svaki 35. stanovnik Zemlje međunarodni migrant. Autori Matičina godišnjaka iz domovine i inozemstva, čija mreža okuplja tristo tina suradnika sa svih kontinenata, opisuju fascinantnu mozaik stvaralaštva hrvatskog iseljeničtva 21. stoljeća, čiji naraštaji stvaraju svoja djela izvan matične zemlje u višejezičnim i višekulturnim sredinama razvijenoga svijeta.

Matičin godišnjak, koji uređuje Vesna Kukavica, podjednako ažurno prati one ljude koji su putovanje odabrali kao stil života, migrante raznih provenijencija na globalnim tržištima rada pa sve do naraštaja hrvatskih potomaka koji su se afirmirali u kulturama od Aljaske do Ognjene zemlje, juga Afrike, Australije i Novoga Zelanda kao i onih koji su svoj novi dom našli diljem Starog kontinenta. Nedvojbeno, u

mrežnom okruženju svjedočimo i promjenama i u bržoj kulturnoj integraciji domovine i dijaspore ponajprije novim načinima sudjelovanja što ih donose socijalne internetske mreže s dinamičnim virtualnim strukturama u vidu bujanja portala hrvatskih kulturnih iseljeničkih zajednica i društava. Poticajan je prilog o iseljeničkoj filantropiji i Zakladi Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, čija zagrebačka palača krasi naslovnicu ovoga zbornika.

Autori priloga u Hrvatskom iseljeničkom zborniku 2018. su renomirani publicisti s niza prestižnih sveučilišta i kulturnih središta iz zemlje i inozemstva: Walter F. Lalich, Tibor Komar, Paula Gadže, Krunoslav Malenica, Olja Ljubišić, Mirjan Damaška, Dubravko Barač, Božo Skoko, Irina Starčević Stančić, Cvijeta Kraus, Koraljka Kuzman Šlogar, Lada Kanajet Šimić, Pavao Jerolimov, Vladan Čutura, Lucija Šarčević, Milan Bošnjak, Stjepan Blažetin, Dejana Dejanović, Marijeta Rajković Iveta, Tihomir Nuić, Naida Šehović, Stan Granic, Rajka Bućin, Ivan Čizmić, Boris Vulić, Vinko Grubišić, Marijan Lipovac, Tanja Rudež, Vesna Kukavica, Helena Sablić Tomić i Boris Beck. Nakladnik Hrvatskog iseljeničkog zbornika je Hrvatska matica iseljenika.

Hrvatski iseljenički zbornik, otkada ga uređuje Vesna Kukavica, ima tematsku cjelinu Duhovnost koja sustavno prati stvaralaštvo hrvatskih građana u dijaspori kršćanskoga nadahnuća. Među njima je i prilog docenta s Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Đakovu Borisa Vulića posvećen „Integracijskom potencijalu misija Y naraštaja“ u kojem se usredotočuje na nagrađenu monografiju dr. Adolfa Polegubića pod naslovom „Dušobrižništvo za Hrvate u Njemačkoj“. Riječ je o poticajnom cjelovitom pregledu misija Y naraštaja, objavljenom 2017. u sklopu renomirane edicije „Diaspora croatica“, čiji je nakladnik Hrvatski dušobrižnički ured sa sjedištem u Frankfurtu na Majni. Katoličke misijske zajednice u Njemačkoj duboko su prožete potragom za novim putovima, ponajprije svoga temeljnoga dušobrižničkog djelovanja pa analitičar ukazuje na više povijesno-društvena čimbenika koji su utkani u metodološku konstrukciju Polegubićeve knjige - pisane veoma jasnom znanstvenom akribijom. Hrvatska inozemna pastva danas djeluje u 187 župa, misija i zajednica diljem svijeta s ukupno 198 svećenika, 6 trajnih đakona, 50 redovnica, 44 pastoralna suradnika laika i 48 tajnica. Najbrojnija je Njemačka, potom dolaze Kanada, SAD, Australija, Švicarska, Austrija, Švedska, Slovenija, Francuska, Argentina, Belgija, Južnoafrička Republika, Luksemburg, Nizozemska, Norveška, Peru, Čile i Velika Britanija i Irska. (ika-mb/kj)